

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

Ministry of Economic Affairs and Employment

3/2019

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

3/2019
vsk. 62. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Economic Affairs and Employment
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA • EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA • EDITOR

Maija Lyly-Yrjänäinen
puh./tel. 029 504 7109

TOIMITUSSIHTEERI • EDITOR

Sirpa Kukkala
puh./tel. 029 506 3549
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail:givenname.surname@tem.fi

**TOIMITUSNEUVOSTO • EDITING
COMMITTEE**

Tuija Oivo, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Hanna Hämäläinen
Päivi Järvinen
Martti Myllylä
Elise Ramstad
Santtu Sundvall
Petra Tarjanne
Tiina Tikka, varapuheenjohtaja
Sami Teräväinen
Heikki Räisänen, asiantuntija
Maija Lyly-Yrjänäinen, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Sirpa Kukkala, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE • ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO • STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA • PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

*Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on
tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä.
Lainattaessa on lähde kuitenkin mainit-
tava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit
edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä,
jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön
kantaa.*

**TILAUKSET JA
OSOITTEENMUUTOKSET**
TAK.tilaukset@grano.fi**IRTONUMEROMYYNTI**
<http://julkaisutilaukset.valtioneuvosto.fi>

Vuositilaus 46 euroa/vuosi
Irtonumero 23 euroa/kpl

Sisällys

Pääkirjoitus

Vaikuttaako työvoimapolitiikka?	9
Heikki Räisänen	

Artikkeleita

Katsaus aktiivisen työvoimapolitiikan vaikuttavuuteen	11
Juho Alasalmi – Henna Busk	

Elinkaarinäkökulmaa työllisyyteen ja työttömyyteen	22
Heikki Räisänen	

Työllisyyden kasvattaminen veropolitiikalla	36
Elina Pylkkänen	

Katsauksia ja keskusteluja

ILO 100 vuotta – Kansainvälinen työjärjestö tienhaarassa	43
Liisa Heinonen – Päivi Kantanen	

EU:n työllisyysstrategian kehitys	49
Simo Aho	

Pekka Tiainen jätti työllisyyden pitkän linjan toisten vahdittavaksi	53
--	----

English summaries	56
Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta	59
Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning	60
Recent employment and entrepreneurship studies	61
KUVIDOIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS	4*
TAULUKOT – TABLES	17*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	58–63*

Vaikuttaako työvoimapolitiikka?

Heikki Räisänen¹

Työvoimapolitiikka ja sen vaikuttavuus on noussut keskeisesti esille ajankohtaisessa työllisyyspoliittisessa keskustelussa. Siinä on otettu reippaitakin kantoja sekä työvoimapolitiikan hyvän että huonon vaikuttavuuden puolesta. Keskustelijat näyttävät olevan yllättävänkin varmoja näkemystensä oikeellisuudesta.

Laadukas päätöksenteko perustuu tietoon. Siksi onkin järkevää pohtia, mitä tutkimustieto työvoimapolitiikan vaikuttavuudesta kertoo. Sitä on toistaiseksi käytetty keskustelussa säästeliäästi.

Lyhyesti tiivistettynä hyviä työllisyysvaikutuksia on tutkimuksissa havaittu henkilökohdaisella ohjauksella ja neuvonnalla, työnhaun tukemisella, tukityöllistämisellä yrityksiin ja tiettyillä hyvin kohdennetuilla koulutusohjelmilla. Heikkoja työllisyysvaikutuksia esiintyy etenkin julkisen sektorin tukityöllistämisellä ja valmentavilla toimilla. Tutkimusnäyttö on pääpiirteiden osalta hyvin samansuuntaista sekä kansainvälisesti että kotimaisen tutkimuksen osalta.

Työllisyysvaikutusten karkea järjestys on siis suhteellisen selvä, mutta paljolti kyse on myös siitä, onko se riittävää. Paras kysymys on, millä keinovalikoimalla johonkin asetettuun työllisyystavoitteeseen voitaisiin päästä? Tällaisessa tarkastelussa työvoimapolitiikka on yksi lähes-

tymistapa muiden työllisyyspoliittisten keinojen mukana. Olennaista on myös arvioida eri keinojen kustannuksia suhteessa saavutettaviin työllisyshyötyihin. Esimerkiksi sääntelyä koskevat muutokset ovat edullisia toteuttaa, mutta kunnolliset vaikutukset saattaisivat edellyttää isohkoja muutoksia, jolloin kustannukset ovatkin helposti poliittisia kustannuksia. Verotukseen ja etuuksiin tehtävät muutokset koskevat suurta kohdejoukkoa melko universaalisti, joten pieneköilläkin muutoksilla voidaan kenties saada kohtuullisia vaikutuksia.

Kun pysytään aktiivisessa työvoimapolitiikassa, keskustelussa unohtuu melkein säännönmukaisesti sen perusominaisuus, valikoivuus. Vaikuttavuus perustuu juuri siihen, että politiikkavalmistelussa kyetään tunnistamaan olennaisia kohderyhmiä ja etenkin politiikan toimeenpanossa valitsemaan eri toimiin osallistujiksi kohderyhmien sisältä niitä yksittäisiä henkilöitä, jotka hyötyvät toimesta, eivätkä saavuttaisi toimen tavoitetta ilman sitä.

Tämä valikoivuuden toteutus ei ole helppoa. Esimerkiksi kun TE-palveluissa käytössä oleva pitkäaikaistyöttömyyden riskiä arvioiva tilastollinen malli aikanaan kehitettiin, eivät TE-toimistojen asiantuntijat siihen luottaneet, vaan katsoivat itse osaavansa arvioida

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

riskin paremmin. Eivät kuitenkaan osanneet. Mallikaan ei tietysti ole tässä mitenkään täydellinen, mutta esimerkki kertoo hyvin siitä, miksi osallistujiksi valitaan aina jonkin verran ”vääriä” henkilöitä. Hekin voivat osallistumisesta hyötyä ennen–jälkeen -tarkastelussa, mutta vaikuttavuus voi silti olla negatiivinen.

Eri kohderyhmien välinen painotus on myös reaali maailmassa vaikeaa toteuttaa. Joskus toimeenpanossa syntyy paineita mihin tahansa aktivointiin joidenkin asiakasryhmien kohdalla, joten heille voidaan joutua tarjoamaan palvelua, joka ei ole ensisijaisesti heille tarkoitettu, eivätkä he todennäköisesti siitä hyödy. Esimerkiksi kuntouttavaa työtoimintaa on voitu tarjota henkilöille, jotka olisivat olleet lähtökohtaisesti palkkatuesta hyötyviä.

Vaikka työvoimapolitiikan volyymi ja kohdenus on resurssirajoitetta lukuun ottamatta varsin vapaasti kulloisenkin hallituksen päätettävissä, ei työvoimapolitiikka ole mikään komentotalous, vaan se toimii osaltaan kilpailluilla markkinoilla. Työnantaja päättää aina, mitä työvoiman hankintakanavia käyttää ja ketä ottaa työhön tai harjoitteluluontoisiin toimiin. Poliittikkapäätöksillä on kätevinä vaikuttaa koulutuksellisten toimien määriin, mutta oppilaitokset suorittavat siinäkin osallistujavalintaa. Tämän vuoksi ei ole suoraviivaista käyttää parhaiten vaikuttavia toimia, kun niissä ovat käytännössä aivan erilaiset osallistujat kuin muissa toimissa. Passiivipolitiikassa työttömyysturva on lainsäädännöllä tuoteistettu niin, että työttömät työnhakijat sitä laajasti käyttävät, joten muutosten vaikutuksetkin koskevat laajasti työttömiä työnhakijoita.

Vaikutukset voivat jossain määrin näyttäytyä työ- ja elinkeinotoimistossa erilaisilta kuin tutkijan tuloksissa. Työllistyminen näyttää aina työllistymiseltä, vaikka henkilö olisi työllistynyt ilmankin toimenpidettä samassa tai lyhyemmässä ajassa. Siinä toimeenpanija tarvitsee tutkimuksesta politiikkavalmistelun kautta välittyvän kohdennuskriteerin työnsä tueksi. Silti tarkempi valikoivuus jää ja kuuluukin jäädä toimeenpanijoiden harkintaan. Tutkimustiedon käytäntöön

viemisessä on työvoimapolitiikan toimeenpanossa iso haaste, joka ei yleensä nouse päättäjien agendalle, vaikka pitäisi.

Tämänkertaisessa numerossamme *Juho Alasalmi* ja *Henna Busk* esittelevät kirjallisuusanalyysiin perustuen keskeisiä tuloksia työvoimapolitiikan vaikuttavuudesta. Tutkimusten mukaan työllisyysvaikutuksiltaan tehokkaimmat aktivointiasteeseen laskettavat työvoimapalvelut ovat ammatillinen työvoimakoulutus, oppisopimuskoulutus ja yksityisen sektorin palkkatuki. Lisäksi työttömien työnhakijoiden aktivointi, työnetsinnän tukeminen ja sanktiot näyttävät olevan tehokkaita keinoja edistää työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen kohtaan, Alasalmi ja Busk toteavat.

Heikki Räisänen tarkastelee artikkelissaan työvoima-ajan, työllisen ajan ja työttömyysajan odotteita. Työmarkkinoille tuleva 18-vuotias henkilö kokee tyourallaan keskimäärin neljä vuotta työttömyyttä, mikä on valtavan pitkä aika. Työllisyyden ulkopuolisen ajan odote ylitti työllisen ajan odotteen jo 29-vuotiaana, kirjoituksesta ilmenee.

Elina Pylkkänen kirjoittaa kuinka Suomessa omaksuttiin jo lähes kolme vuosikymmentä sitten, ensimmäisten maiden joukossa, työn tekemiseen kannustava veropolitiikka. Kannustinelementin vuoksi työtuloja verotetaan kevyemmin kuin vastaavia etuustuloja. Pylkkäsen mukaan ongelmana voi olla, että työtulosta myönnettäviä vähennyksiä ei tunneta laajasti, joten on epärealistista olettaa, että niihin reagoitaisiin. Kuinka moni työvoimaneuvoja tuntee tämän, hän kysyy aiheellisesti.

Antoisia lukuhetkiä!

Seuraavan numeron 4/2019 aineiston
määräpäivä on **11.11.2019**

Katsaus aktiivisen työvoimapolitiikan vaikuttavuuteen

Juho Alasalmi¹ - Henna Busk²

Johdanto

Tietoon perustuva poliittinen päätöksenteko vaatii tietoa, ideaalitapauksessa tietoa syy-seuraussuhteista. Kausaliteetin arvioiminen ei ole helppoa, mutta aktiivinen työvoimapolitiikka tarjoaa kontekstin, jossa sopivaa aineistoa on saatavilla ja jossa tulemien kvantifioinnin mielekkyys mahdollistaa ekonometristen menetelmien käytön. Aktiivisen työvoimapolitiikan arviointi on Suomessa piristynyt viimeisen parin vuoden aikana neljän laajan vaikutusarviointitutkimuksen muodossa (Alasalmi ym., 2019; Valtakari ym., 2019; Aho ym., 2018; Asplund ym., 2018). Myös uuden hallituksen suunnitelmassa seuraavan hallituskauden työvoimapolitiikkaa on katsaus aktiivisen työvoimapolitiikan arviointitutkimuksiin ajankohtainen.

Työttömän näkökulmasta työvoimapalvelut ovat osa laajempaa työttömien sosiaaliturvan verkkoa. Myös aktiiviseen työvoimapolitiikkaan kuuluvilla palveluilla voidaankin ajatella olevan asiakkaan työllistymisen lisäksi myös muita tarkoituksia, kuten sosiaaliturvan vastikkeellisuuden toteuttaminen tai syrjäytymisen ehkäisy. Kuten suuri osa työvoimapalvelujen arviointitutkimuksista, keskitymme työvoimapalvelujen työmarkkinavaikutuksiin.

Lisäksi otamme yksilön näkökulman keskitymällä mikroaineistoilla toteutettuihin arviointeihin, jotka tarkastelevat työvoimapalvelujen vaikutuksia niihin osallistuneiden työmarkkinatulemiin. On kuitenkin muistettava, että kokonaistaloudelliset vaikutukset eivät ole palveluihin osallistuneiden vaikutusten summa, sillä kokonaisvaikutuksiin kuuluvat myös esimerkiksi mahdolliset syrjäyttämisaikutukset. Kokonaisnettovaikutusten tulisi puolestaan ottaa huomioon myös työvoimapalvelujen toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset. On myös huomattava, että lähes kaikki Suomessa toteutetut arvioinnit vertailevat palveluihin osallistumisia hypoteettiseen tilanteeseen, jossa osallistunut ei olisi palveluun osallistunut. Tällainen asetelma ei mahdollista palveluiden keskinäistä vertailua vaan kunkin palvelun vaikuttavuutta tulee arvioida ottaen huomioon, ketkä palveluun osallistuvat. Työvoimapalvelujen kohdentumisesta ovat kirjoittaneet laajasti Aho ym. (2018).

Aktiivisella työvoimapolitiikalla tarkoitetaan tyypillisesti niin kutsuttuun aktivointiasteeseen laskettavia palveluja, joihin tällä hetkellä kuuluvat tukityöllistäminen, työvoimakoulutus, valmennus, työ- ja koulutuskokeilut, vuoroteltuvapaan sijaisuus, kuntouttava työtoiminta

¹ Juho Alasalmi, KTM, ekonomisti, Pellervon taloustutkimus

² Henna Busk, KTT, ekonomisti, Pellervon taloustutkimus

ja omaehtoinen opiskelu työttömyysetuudella (Tuomaala, 2019). Aktiivisen työvoimapolitiikan voidaan määritellä myös tarkoittavan kaikkea toimintaa, joka pyrkii parantamaan työmarkkinoiden toimintaa. Tällöin mukaan voidaan laskea myös työ- ja elinkeinotoimistojen työnvälitys, työnetsinnän tukeminen sekä sanktiot. Määrittelemme aktiivisen työvoimapolitiikan kentän tämän jälkimmäisen määritelmän mukaan ja tarkastelemme palkkatukia, työttömien oppisopimuskoulutusta, starttirahaa, ammatillista työvoimakoulutusta, valmennuksia, omaehtoista opiskelua, kuntouttavaa työtoimintaa, työnetsinnän tukemista ja sanktioita. 2010-luvun aikana aktiivisten työvoimapalvelujen piirissä olevien työttömien määrä on noussut noin 100 000 työttömästä noin 120 000 työttömään (Tuomaala, 2019). Erityisesti ovat kasvaneet omaehtoinen opiskelu ja kuntouttava työtoiminta. Tukityöllistämisen ja työvoimakoulutuksen määrät ovat sen sijaan laskeneet koko 2010-luvun. Aktivointiaste, eli aktiivisten työvoimapalvelujen piirissä olevien lukumäärä jaettuna työttömien työnhakijoiden ja aktiivisten työvoimapalvelujen piirissä olevien lukumäärällä on 2010-luvulla liikkunut 20 ja 30 prosentin välillä. Lähes kaikki työttömät työnhakijat kuitenkin hyötyvät työ- ja elinkeinotoimistojen työnvälityksestä ja työnetsinnän tukemisesta.

Katsauksemme on suppea ja sitä täydentävät aikaisemmat erinomaiset keskustelut ja katsaukset Suomen aktiivisen työvoimapolitiikan arviointiin kuten Asplund (2019), Asplund (2009), Räisänen (2002), Ilmakunnas, Romppainen ja Tuomala (2001), erityisesti palkkatuen osalta Asplund ym. (2018), ja erityisesti eri kohderyhmien osalta Asplund ja Koistinen (2014). Keskitymme suomalaisiin arviointitutkimuksiin, mutta peilaamme tuloksia myös kansainväliseen kirjallisuuteen.

Vaikuttavuusarvioinnin menetelmistä

Politiikan suunnittelu vaatii tietoa syy-seuraussuhteista, mutta tällaisen tiedon tuottaminen on vaativaa. On nimittäin mahdotonta sanoa,

johtuuko työvoimapalveluun osallistuneen työttömän henkilön työllistyminen työvoimapalveluun osallistumisesta. Emme voi palata ajassa taaksepäin ja kokeilla, olisiko hän työllistynyt, mikäli hän ei olisi työvoimapalveluun osallistunut. Mahdollista sen sijaan on verrata häntä johonkuhun toiseen työttömään henkilöön, joka ei palveluun osallistunut. Koska kukaan työtön henkilö ei kuitenkaan ole täysin samanlainen, on näiden kahden työttömän välillä muutakin eroa kuin vain työvoimapalveluun osallistuminen. Tällöin emme voi tietää, vaikuttiko työllistymiseen työvoimapalvelu, vai muut eroavaisuudet näiden kahden työttömän henkilön välillä.

Usein kiinnostuksen kohteena ei ole kuitenkaan niinkään yhden työttömän työllistyminen, vaan työvoimapalvelujen keskimääräiset vaikutukset suuremmassa työttömien joukossa. Samat ongelmat kuitenkin säilyvät. Työvoimapalvelujen vaikuttavuusarviot perustuvatkin kahden ryhmän, osallistujaryhmän ja kontrolliryhmän, luomiseen. Erilaisten kaltaistamiseen, regressioon, palveluiden tarjonnan tai asteen epäjatkuvuuksiin ja satunnaiskokeisiin perustuvien menetelmien tarkoituksena on valita kontrolliryhmä siten, että se vastaa keskimääräisiltä ominaisuuksiltaan osallistujaryhmää. Jos nämä kaksi ryhmää todella ovat samantaisia ja niiden välillä havaitaan eroja työllistymisessä, erojen täytyy johtua työvoimapalveluun osallistumisesta, koska se on ainoa tekijä, joka tekee ryhmistä erilaisia.

Työvoimapalvelujen vaikuttavuus

Palkkatuki

Palkkatuen ideana on tukea työnantajaa hänen työllistäessään työttömän henkilön, jolla on puutteita ammatillisessa osaamisessa, tai jolla on työtehtävässä selviytymiseen ja tuottavuuteen vaikuttava vamma tai sairaus. Työnantaja voi olla yksityinen yritys, julkinen sektori tai niin sanottu kolmas sektori. Palkkatuen suuruus ja kesto voivat vaihdella kohderyhmän mukaan. Työmarkkinatukea saaville pitkäaikaistyöt-

tömillä suunnattu palkkatuki kulki nimellä yhdistelmätuki vuoteen 2006 asti. Palkkatuen ja yhdistelmätuen vaikutuksia ovat tutkineet Alasalmi ym. (2019), Aho ym. (2018), Asplund ym. (2018), Huttunen ym. (2013), Hämäläinen ja Tuomala (2006), Hämäläinen ja Ollikainen (2004), Aho ja Kunttu (2001) sekä Hämäläinen (1999). Kattavan suomenkielisen katsauksen palkkatukeen tarjoavat Asplund ym. (2018).

Kirjallisuus aiheesta on yksimielinen: yksityiselle sektorille palkatuilla palkkatuki näyttää lisäävän sekä työllisyyttä että ansiotuloja. Hämäläinen (1999) arvioi palkkatuen saajien myöhemmän työllisyyden todennäköisyyden olevan vajaa 10 prosenttiyksikköä vertailuryhmää suurempi. Alasalmi ym. (2019) puolestaan estimoivat vaikutuksen olevan noin 10–20 prosenttiyksikköä riippuen tarkasteluajankohdasta ja Aho ym. (2018) arvioivat vaikutuksen olevan noin 10–30 prosenttiyksikköä riippuen tarkasteluajankohdasta ja palkkatuen saantia edeltävän työttömyyden kestosta. Kolmannelle (Asplund ym., 2018) tai julkiselle sektorille (Alasalmi ym., 2019; Aho ym., 2018) palkatuilla työllistäminen ei sen sijaan näytä parantavan työllistettyjen työmarkkinatulemia. Myös kansainvälinen tutkimuskirjallisuus on päätenyt vastaaviin tuloksiin sekä yksityisen että julkisen sektorin palkkatukien osalta (Vooren ym., 2018; Card ym., 2017, 2010; Kluge, 2010; Martin ja Grubb, 2001).

Tulosten selkeään jakoon on useita mahdollisia syitä. Yksi on, että yksityisen sektorin palkkatuetut ovat erilaisia kuin julkisen ja kolmannen sektorin palkkatuetut (Hämäläinen, 1999). Aho ym. (2018) raportoivatkin, että yksityisen sektorin palkkatuetut ovat korkeammin koulutettuja kuin julkisen sektorin palkkatuetut. Palkkatuettu työ syntyy työnhakijan, työnantajan sekä työ- ja elinkeinotoimiston yhteistyössä. Yksityisen sektorin työnantajat voivat esimerkiksi kantaa kolmannen ja julkisen sektorin työnantajia enemmän riskiä ja olla siksi valikoivampia työttömiä henkilöitä rekrytoidesaan. Tällä on merkitystä myös vaikuttavuusarviointien luotettavuuteen, sillä työttömän vali-

koituminen palkkatukityöhön johtuu työ- ja elinkeinotoimiston, työttömän ja työnantajan päätöksistä, joihin vaikuttavia tekijöitä ei voida kaikkia ottaa huomioon havaintoaineistoon pohjautuvalla tutkimuksella.

On myös huomattava, että palkkatuki yksityisellä sektorilla vaatii toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta, kun taas julkisella sektorilla myös määräaikaaiset sopimukset ovat mahdollisia. Siinä määrin, missä julkiselle sektorille työllistämisenä on motiivina itse työllistäminen, voidaan myös epäillä, kehittääkö palkkatuki julkisella sektorilla työmarkkinoiden kanalta tarpeellisia taitoja, kuten mahdollisesti voimakkaammin työn tarpeen motivoima yksityisen sektorin palkkatuki kehittää. Aho ja Kunttu (2001) arvioivat julkisen ja yksityisen sektorin palkkatukien erojen johtuvan osaltaan siitä, että yksityisellä sektorilla saadulla työkokemuksella ja ammattitaidolla on huomattavasti enemmän kysyntää kuin julkisen sektorin työllistämisestä saadulla.

Yksityisen sektorin palkkatuen osalta kirjallisuudesta ei voida juuri nostaa yhtäkään työttömien ryhmää, joille tukityöllistäminen olisi muita ryhmiä tehokkaampaa. Julkisen sektorin palkkatuen ryhmäkohtaisista vaikutuksista kirjallisuus ei ole näin yksimielinen. Aho ym. (2018) raportoivat vuoden verran työttömänä olleiden hyötynneen vuosien 2011–2014 seurannassa työllistämisenä enemmän kuin lyhyemmän aikaa työttömänä olleiden. Asplundin ym. (2019) tutkimuksessa julkisen sektorin palkkatuen vaikutukset olivat vuonna 2015 voimakkaampia alle vuoden työttömänä olleille, kun taas vuonna 2016 eroja ei juuri havaittu. Yhdistelmätukea, joka oli käytännössä korotettu palkkatuki yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneille pitkäaikaisyöttömille, ovat tutkineet Alasalmi ym. (2019). Heidän arviointinsa mukaan yhdistelmätuki ei tässä ryhmässä näytä edistävän avoimille työmarkkinoille työllistymistä julkisella eikä yksityisellä sektorilla.

Iäkkäiden matalapalkkaisten työllistämisen tukemisen tehokkuudesta saatiin viitteitä vuo-

sina 2006–2010 toteutetun matalapalkkatukiko-
keilun arvioinneissa. Matalapalkkatukiko-
keilu tuki työnantajia alhaisempien työnantajam-
sujen muodossa, kun he työllistivät matalapalk-
kaisen yli 54-vuotiaan. Tuki kohdistui suurim-
maksi osaksi julkiselle sektorille (Karikallio ja
Volk, 2009), eikä se Huttusen ym. (2013) mukaan
edistänyt iäkkäiden matalapalkkaisten työllis-
tymistä.

Starttiraha

Tukityöllistäminen voidaan toteuttaa myös
starttirahana, mikäli työttömällä työnhakijalla
on edellytykset työllistää itsensä. Starttirahan
tarkoitus on tukea aloittavan yrittäjän toimeen-
tuloa. Starttirahan vaikutuksia ovat tutkineet
Alasalmi ym. (2019) sekä Hämäläinen (1999).

Alasalmi ym. (2019) toteavat starttirahan saa-
jien työllistyvän tarkasteluajankohdasta riip-
puen noin 20–30 prosenttiyksikköä kontrolli-
ryhmää paremmin. Hämäläinen (1999) raportoi
vuosilta 1992 ja 1994 noin 30–40 prosenttiysi-
kön vaikutuksia työllistymisen todennäköisyy-
teen. Alasalmen ym. (2019) mukaan starttirahan
saajilla on kuitenkin vertailuryhmää alhaisem-
mat tulot.

On pidettävä mielessä, että starttirahan saajat
ovat erittäin valikoitunut työttömien ryhmä. He
todennäköisesti poikkeavat muista työttömistä
työnhakijoista aktiivisuudeltaan, motivaatiol-
taan ja yrittäjäominaisuuksiltaan. Nämä ovat
tekijöitä, joita aineistoista havaittujen muuttu-
jien kontrollointiin perustuvat vaikuttavuustut-
kimukset eivät pysty ottamaan huomioon. Mikäli
ne myös positiivisesti korreloivat työllistymis-
todennäköisyyden kanssa, voi starttirahan vai-
kutukset työllisyyteen olla yliarvioitu. Alasalmen
ym. (2019) estimoiduissa vaikutuksissa on myös
paljon epävarmuutta johtuen starttirahan saa-
jien ryhmän pienuudesta. Starttirahan saajien
vertailuryhmää alhaisemmat tulot voivat puo-
lesta selittyä aloittavien yrittäjien tyypillises-
tiken alhaisilla tuloilla. Tulevaisuudessa start-
tirahan arviointitutkimuksen tulisi työllisyys-
ja tulovaikutusten lisäksi tarkemmin erotella

työllistävätkö starttirahan saajat myös pitkällä
aikajänteellä itsensä vai siirtyvätkö he lopulta
palkansaajiksi.

Työttömien oppisopimuskoulutus

Työllistäminen voi tapahtua myös oppiso-
pimuskoulutuksen muodossa. Työttömien
oppisopimuskoulutus tarkoittaa työnanta-
jan, työntekijän, työ- ja elinkeinotoimiston,
sekä jonkin oppilaitoksen yhteistyötä, jossa
työnantaja työllistää työttömän henkilön ja
samalla kouluttaa hänet ammattiin tai syventää
hänen ammatillista osaamistaan. Työttömien
oppisopimuskoulutus perustuu määräaika-
iseen työsopimukseen, jonka kesto riippuu
koulutustarpeesta, ja jonka aikana työ- ja elin-
keinotoimisto voi osallistua työnantajan palk-
kakustannuksiin myöntämällä palkkatukea.
Oppisopimuskoulutuksia voidaan palkkatuen
tavoin toteuttaa yksityisellä, kolmannella tai jul-
kisella sektorilla. Oppisopimuskoulutuksen vai-
kutuksia työttömien työmarkkinatulemiin ovat
tutkineet Alasalmi ym. (2019) sekä Hämäläinen
ja Tuomala (2006).

Hämäläinen ja Tuomala (2006), jotka eivät
erotele oppisopimuskoulutuksen työnantajan
sektoria, raportoivat selkeän myönteisen vai-
kutuksen. Alasalmi ym. (2019) erottelevat julkisen
ja yksityisen sektorin oppisopimuskoulutukset.
Palkkatuesta eroten oppisopimuskoulutuksen
vaikutukset näyttävät olevan voimakkaampia
julkisella sektorilla. Kaikkien oppisopimus-
koulutuksien keskimääräiseksi työllistymisen
todennäköisyyttä nostavaksi vaikutukseksi, osal-
listumisen jälkeisestä tarkasteluajankohdasta
riippuen, he arvioivat 20–30 prosenttiyksikköä.
Työttömien oppisopimuskoulutuksilla voidaan
ajatella olevan nopean työllistämisaikutuksen
lisäksi myös inhimillistä pääomaa kasvattava vai-
kutukset, joka turvaa myös pidempiaikaisen työl-
lisyyden.

Alasalmi ym. (2019) arvioivat oppisopimuk-
sen työllistymisaikutuksia myös erilaisissa
työttömien ryhmissä. Vaikutukset näyttävät
olevan myönteisiä kaikissa ryhmissä, mutta vai-

kutukset ovat voimakkaimpia nuorilla ja niillä henkilöillä, joilla ei ole korkea-asteen tutkintoa. Ammatillinen työvoimakoulutus

Nimensä mukaisesti ammatillisen työvoimakoulutuksen tarkoitus on kehittää työttömän ammatillista osaamista. Usein tavoitteena on suorittaa tutkinto tai sen osa. Ammatillisen työvoimakoulutuksen vaikutuksia ovat tutkineet Alasalmi ym. (2019), Aho ym. (2018), Hämäläinen ja Tuomala (2007), Tuomala (2002), Aho ja Kunttu (2001), Hämäläinen (2001), Aho, Halme ja Nätti (1999), Hämäläinen (1999) sekä Tuomala (1998). Kotoutumiskoulutusta ovat arvioineet Aho ja Mäkiäho (2017). Ilmakunnas, Romppainen ja Tuomala (2001) ovat koonneet tuloksia 1990-luvun ja 2000-luvun alun ammatillisen työvoimakoulutuksen arvioinneista.

Kaikki edellä mainitut tutkimukset raportoivat ammatillisen työvoimakoulutuksen parantavan osallistujien työmarkkinatulemia. Sekä Alasalmi ym. (2019) että Aho ym. (2018) arvioivat ammatillisen työvoimakoulutuksen nostavan osallistujien työllistymisen todennäköisyyttä vajaa 10 prosenttiyksikköä tarkasteluryhmästä ja tarkasteluaikajankohdasta riippuen. Tuomala (2002) arvioi keskimääräiseksi vaikutukseksi 6,5 prosenttiyksikköä. Ammatillisessa työvoimakoulutuksessa on luonnollisesti lukkiutumisvaikutuksia, jotka estävät työttömän välittömän työllistymisen. Toisaalta ammatillinen työvoimakoulutus on investointi työttömän inhimilliseen pääomaan. Ammatillisen työvoimakoulutuksen myönteiset vaikutukset havaitaankin tyypillisesti muutaman vuoden viiveellä.

Useasti on noussut esiin, että ikääntyneille ammatillisen työvoimakoulutuksen vaikutukset ovat suurimmat (Alasalmi ym., 2019; Aho ym., 2018; Aho ja Kunttu, 2001; Aho, Halme ja Nätti, 1999; Hämäläinen, 2001, 1999). Melkein yhtä usein näitä iäkkäiden hyvin myönteisiä tuloksia on selitetty iäkkäiden voimakkaalla valikoitumisella (Alasalmi ym., 2019; Aho ym., 2018; Hämäläinen, 1999). Ne ikääntyneet työttömät henkilöt, joilla on vielä edellytyksiä jat-

kaa työelämässä valikoituvat koulukseen ja vertailuryhmässä monet poistuvat työvoimasta. Siinä määrin missä ammatillinen työvoimakoulutus tukee niiden iäkkäiden työelämässä pysymistä, joilla on työelämässä vielä edellytyksiä jatkaa, voi ammatillinen työvoimakoulutus olla toimiva keino työurien pidentämiseen. On myös huomattava, että iäkkäiden ja nuorien työvoimapalveluista saamien hyötyjen vertailua vaikeuttaa heidän erilaiset aikajänteensä, joilla hyötyjä kertyy.

Nuorilla hyötyjä kertyy pitkällä aikajänteellä ja onkin luontevaa ajatella, että heille investointi inhimilliseen pääomaan kannattaa. Hämäläinen ja Ollikainen (2004) raportoivat ammatillisen työvoimakoulutuksen parantavan 16–30-vuotiaiden nuorten työttömien työllistymisen todennäköisyyttä kaksi ja kolme vuotta koulutuksen jälkeen noin 6–8 prosenttiyksikköä, kun, ehkä hiukan yllättävästi, tätä pidemmällä aikajänteellä vaikutusta ei juuri ole. Heidän mukaansa tämä voi johtua siitä, että vertailuryhmään jääneet usein päätyivät opiskelemaan työvoimapalvelujen ulkopuolella, mikä myös paransi heidän myöhempiä työmarkkinatulemiaan. Martin ja Grubb (2001) painottavat meta-analyysissään tarkastellessaan erityisesti vähäosaisille nuorille suunnattujen palvelujen tehokkuutta, ja että nuorille tärkeintä työvoimapolitiikkaa on vakaa peruskoulutus ja tutkintoon tähtäävä koulutus sekä koulupudokkaiden määrän vähentäminen.

Maahanmuuttajille tarkoitettua työvoimakoulutusta kutsutaan kotoutumiskoulutukseksi. Kotoutumiskoulutuksen vaikutuksia osallistujien työllistymiseen ovat arvioineet Aho ja Mäkiäho (2017). He alleviivaavat maahanmuuttajien tarvetta myös muihin työvoimapalveluihin, sillä kotoutumiskoulutus yksinään ei lisää maahanmuuttajien työllistymistä. Vaikka maahanmuuttajat ovat hyvin heterogeeninen ryhmä (Eronen ym., 2014), työkokemuksen saaminen uudessa kotimaassa näyttää yleisesti olevan ratkaisevaa myöhemmän työllistymisen kannalta (Aho ja Mäkiäho, 2017).

Valmennukset

Valmentavaan koulutukseen kuuluu työnhaku-, ura-, ja työhönvalmennusta, joilla tuetaan työnhakijan työhön tai ammatilliseen koulutukseen hakeutumista esimerkiksi kehittämällä asiakkaan työelämävalmiuksia, selkeyttämällä hänen uravaihtoehtojaan sekä opastamalla työhön ja koulutukseen hakemisessa. Luonnollisesti valmentava koulutus on usein vain yksi osa työllistymissuunnitelman polkua, joka jatkuu esimerkiksi ammatillisella koulutuksella. Siksi valmentavalta koulutukselta ei välttämättä tule odottaa mittavia työllistymisvaikutuksia. Valmentavan koulutuksen vaikutuksia työllisyyteen ovat tutkineet Alasalmi ym. (2019), Hämäläinen ja Tuomala (2006) sekä Aho, Halme ja Nätti (1999). Työnhakukoulutuksia ovat tutkineet Tuomala (2001), Vuori ja Silvonen (2005) ja Vuori, Silvonen, Vinokur ja Price (2002).

Alasalmi ym. (2019) mukaan valmentavaan työvoimakoulutukseen osallistuneilla on tyypillisesti vertailuryhmää alhaisempi työllistymisen todennäköisyys ja alhaisemmat tulot. He arvioivat valmentavaan työvoimakoulutukseen osallistuneiden työllistymisen todennäköisyyden koulutukseen osallistumisen jälkeisinä kolmena vuotena noin 10–15 prosenttiyksikköä vertailuryhmää alhaisemmaksi. Aikaisemmat Hämäläisen ja Tuomalan (2006) sekä Ahon ym. (1999) tulokset viittaavat vain hyvin heikkoihin työllistymisvaikutuksiin.

Valikoitumisen kontrolloinnin ongelmien lisäksi valmentavan työvoimakoulutuksen työllistymisen todennäköisyyttä pienentävä vaikutus voi osaksi selittyä lukkiutumiseffekteillä. Etenkin, mikäli valmentavaan työvoimakoulutukseen osallistujat usein jatkavat ammatilliseen työvoimakoulutukseen, jolloin itse työnhaku jälleen pitkityy. Mielekkään arvioinnin tulisi ottaa huomioon, ettei valmentavan työvoimakoulutuksen tarkoitus välttämättä edes ole välitön työllistyminen. Tulevaisuudessa tutkimusten tulisikin arvioida valmentavaa työvoimakoulutusta sen toivottujen lopputulemien, kuten ammatilliseen koulutukseen jatkamisen, mukaan.

Tuomala (2001) on arvioinut työnhakukoulutuksen nostavan työttömien työnhakijoiden työllistymistodennäköisyyttä 4,3 prosenttiyksiköllä ja hän arvioi vaikutuksen olevan suurimmillaan vain perusasteen suorittaneiden keskuudessa. Vuori ja Silvonen (2005) ja Vuori, Silvonen, Vinokur ja Price (2002) arvioivat vuonna 1996 satunnaiskokeena toteutettua ”Työhön” työnhakukoulutuskokeilua. Heidän tulostensa mukaan työllistymisen todennäköisyys on koulutukseen arvotuilla työnhakijoilla vertailuryhmää 2,1 ja 4,6 prosenttiyksikköä korkeampi 6 ja 24 kuukautta koulutuksen jälkeen. Omaehtoinen opiskelu

Omaehtoinen opiskelu työttömyysturvaetuudella tuli nykymuotoisena käyttöön vuonna 2010 ja, vaikka teknisesti kuuluu koulutuspolitiikkaan, on kasvanut merkittäväksi työttömiä aktivoivaksi toimenpiteeksi (Tuomaala, 2019; Aho ym., 2018). Työtön henkilö voi saada työttömyysetuutta omaehtoisen opiskelun ajan, mikäli työ- ja elinkeinotoimisto arvioi opiskelun lisäävän työttömän työllistymisen mahdollisuuksia ja opiskelu tähtää tutkinnon tai sen osan suorittamiseen. Omaehtoisen opiskelun vaikutuksia työmarkkinatulemiin ovat tutkineet Aho ym. (2018).

Ahon ym. (2018) tutkimuksen perusteella omaehtoisesti opiskelleet työllistyvät vertailuryhmää paremmin varsinkin pidemmällä aikajänteellä. He raportoivat, ettei heti työttömyyden alussa tai vuoden työttömyyden jälkeen alkanut omaehtoinen opiskelu juuri vaikuta työllistymiseen, mutta että kuuden kuukauden verran työttömänä olleet työllistyvät noin 10 prosenttiyksikköä vertailuryhmää todennäköisemmin. Ammatillisen työvoimakoulutuksen tavoin omaehtoisen opiskelun vaikutuksia tulisi odottaa vasta pitkällä aikavälillä. Omaehtoisen opiskelun vaikuttavuuden arviointi on vaikeaa, sillä starttirahan tavoin omaehtoisen opiskelun voidaan ajatella vaativan erityistä aktiivisuutta ja motivaatiota, joka voi tehdä sopivan vertailuryhmän luomisesta haastavaa.

Kuntouttava työtoiminta

Aktivointiasteeseen laskettavan, mutta teknisesti sosiaalipolitiikkaan kuuluvan kuntouttavan työtoiminnan tarkoitus on jo pidemmän aikaan työttömänä olleen osallistujan elämänhallinnan parantamisen lisäksi edistää osallistujan työllistymistä. Kuntouttavan työtoiminnan vaikutuksia ovat arvioineet Aho ym. (2018).

Kuntouttavan työtoiminnan kohderyhmä on luonnollisesti vaikeasti työllistettävä. Ei ole siten yllättävää, että Aho ym. (2018) mukaan kuntouttavaan työtoimintaan osallistujien työllistyminen on samaa tasoa kuin vertailuryhmän ja he toteavat, ettei kuntouttavaan työtoimintaan osallistuminen näytä vaikuttavan osallistujien työllistymisen todennäköisyyteen.

Sosiaalipolitiikkaan kuuluvana toimenpiteenä työllistyminen ei kuitenkaan ole kuntouttavan työtoiminnan ainoa päämäärä, ja siksi kuntouttavan työtoiminnan kokonaisvaltaisen arvioinnin tulisi ottaa huomioon työmarkkinatulemien lisäksi myös muita vaikutuksia.

Aktivointi, sanktiot ja työnetsinnän tukeminen

Aktivointi, sanktiot sekä työnetsinnän tukeminen, kuten haastattelut ja henkilökohtainen neuvonta eivät kuulu niin kutsuttuun aktivointiasteeseen, mutta ovat olennainen osa työmarkkinoiden kohtaannon edistämisen työvoimapolitiikkaa. Kansainväliset työvoimapolitiikan meta-analyysit, jotka keräävät yhteen satoja arviointeja kaikkialta maailmasta (Card ym., 2010, 2017; Kluve, 2010; Martin ja Grubb, 2001) osoittavat työnetsinnän henkilökohtaisen tukemisen ja sanktioiden olevan tehokkaita.

Suomessa vuonna 2017 käyttöön otettuja tihennettyjä työttömien määräaikaishaastatteluja ovat arvioineet Valtakari ym. (2018). Tulosten mukaan haastattelujen välittömät työllisyysvaikutukset ovat vähäisiä, mutta niillä on merkittävä vaikutus palveluihin ohjautumiseen ja henkilöiden aktivoitumiseen ja sitä kautta myönteinen, vaikkakin pieni vaikutus myös avoimille työmarkkinoille työllistymiseen pidemmällä aikavälillä.

Arvioidessaan määräaikaishaastattelujen nettohyötyjä, Valtakari ym. (2018) toteavat, että vaikka haastatteluita tarvitaan jatkossa, niiden tekeminen kaikille asiakkaille kolmen kuukauden välein ei ole kustannustehokasta.

Sanktioiden vaikutusta on Suomessa arvioinut Busk (2016). Hänen mukaansa sanktioilla on myönteinen vaikutus työllistymiseen erityisesti työmarkkinatuen saajien joukossa. Ansiopäivärahan saajille vaikutukset ovat heikompia ja sanktiot myös lisäävät heidän työvoimasta poistumistaan. Myös useat kansainväliset tutkimukset osoittavat, että sanktiot lisäävät merkittävästi työttömien työllistymisen todennäköisyyttä (Svarer, 2011; Abbring ym., 2005; Lalive ym., 2005).

Kokemukset vuonna 2018 Suomessa käyttöön otetusta aktiivimallista ovat osoittaneet, että sanktioiden toiminnan kannalta on erittäin tärkeää, että työttömillä on tarpeeksi mahdollisuuksia osoittaa aktiivisuuttaan ja välttää sanktiot. Sanktioiden yksipuolinen lisääminen voikin johtaa esimerkiksi työvoimapalveluiden kysynnän kasvuun, jolloin kaikki halukkaat eivät pääsekään palveluiden piiriin ja voi syntyä tilanteita, joissa aktiivinen työnhakija ei pysty aktiivisuuttaan konkretisoimaan ja joutuu sanktioiden piiriin.

Kustannukset

Työvoimapalvelujen tuottamisen nettohyötyjen arviointi on jäänyt suomalaisessa, mutta myös kansainvälisessä arviointitutkimuksessa vähälle huomiolle. Alasalmi ym. (2019) pyrkivät työvoimapolitiikan vaikuttavuustutkimuksessaan ottamaan kantaa myös palvelujen kustannuksiin. He käyttävät tarkastelussaan Eurostatin kautta saatavia Euroopan komission Työllisyys, sosiaaliasiat ja osallisuus -pääosaston tietoja. Nämä tiedot ovat työ- ja elinkeinoministeriön raportoimia koko Suomea koskevia kustannuksia, joten niiden vertailu yksilötason aineistolla tuotettuihin työvoimapalvelujen hyötyjen arvioihin on väistämättä hyvin karkeaa.

Työvoimapalveluille voidaan laskea osallistu-

jakohtaisia kustannuksia sekä vuotta, että työvoimapaalvelun keskimääräistä kestoja kohden. Koska palveluiden keskimääräiset kestot vaihtelevat, tuottavat nämä arviot erilaisia tuloksia. Verratessa työvoimapaalvelujen hyötyihin on mielekästä käyttää palvelun keskimääräiselle kestolle laskettuja kustannuksia, sillä myös palveluista koituneet keskimääräiset hyödyt ovat tulosta keskimäärin kestävästä palveluihin osallistumisista.

Alasalmi ym. (2019) arvioivat oppisopimuskoulutuksen osallistujaa kohden laskettujen kustannusten olevan tarkastelluista toimenpiteistä suurimmat. Suuruusluokassa ne ovat kuitenkin samaa tasoa kuin yhdistelmä- ja ammatillisen työvoimakoulutuksen kustannukset. Oppisopimuskoulutuksen korkeat kustannukset ja kenties osa sen tehokkuudesta työllistäjänä, selittyy palvelun muihin palveluihin verrattuna hyvin pitkänä keskimääräisenä kestona. Mikäli oppisopimuskoulutuksen kustannukset lasketaan osallistujaa ja vuotta kohden, kustannukset ovat matalampia kuin muiden palvelujen kustannukset. Sekä ammatillinen että valmentava työvoimakoulutus ovat kalliita verrattuna tukityöllistämiseen, erityisesti mikäli kustannukset lasketaan vuotta kohden. Vaikka työvoimakoulutusten kestot ovat kuitenkin keskimäärin lyhyempiä kuin tukityöllistämisen kestot, työttömän ohjaaminen ammatilliseen työvoimakoulutukseen näyttää olevan kalliimpaa kuin hänen tukityöllistämisenä.

Johtopäätökset

Tutkimusten mukaan työllisyysvaikutuksiltaan tehokkaimmat aktivointiasteeseen laskettavat työvoimapaalvelut ovat ammatillinen työvoimakoulutus, oppisopimuskoulutus ja yksityisen sektorin palkkatuki. Lisäksi työttömien työnhakijoiden aktivointi, työnsynnän tukeminen ja sanktiot näyttävät olevan tehokkaita keinoja edistää työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen kohtaantoa.

Julkisen ja kolmannen sektorin palkkatuet eivät puolestaan tyypillisesti johda todennä-

köisempään työllisyyteen avoimilla työmarkkinoilla. Myöskään kuntouttava työtoiminta ei näytä vaikuttavan osallistuvien työllistymisen todennäköisyyteen. Yleisesti valmennuksia arvioineet tutkimukset raportoivat valmennuksiin osallistumisen johtavan vertailuryhmää heikompaan työllistämiseen, mutta valmennuksiin kuuluvaa työnhakukoulutusta arvioineet tutkimukset löytävät myönteisiä vaikutuksia. Omaehtoinen opiskelu ja starttiraha vaativat lisää tutkimusta ennen kuin johtopäätöksiä niiden työllisyysvaikutuksista on mielekästä tehdä. Näyttää kuitenkin siltä, että omaehtoisella opiskelulla olisi myönteinen vaikutus työllistymisen todennäköisyyteen. Starttirahan saajat puolestaan työllistyvät vertailuryhmää paremmin, mutta samalla heidän tulonsa ovat vertailuryhmää alhaisemmat.

Yksityisen sektorin palkkatuet ovat tehokkaita koulutuksesta, sukupuolesta ja iästä riippumatta. Vaikeasti työllistettävät eroavat kuitenkin muista ryhmistä, sillä pitkäaikaistyöttömille tarkoitetut palkkatuet ja yhdistelmätuet yksityisellä sektorilla johtavan vain väliaikaiseen työllistymiseen. Asplundin ym. (2018) ja Ahon ym. (2018) arviot palkkatuen vaikutuksesta eri pituisten työttömyysjaksojen jälkeen eivät puolestaan anna selkeää kuvaa. Myöskään pitkäaikaistyöttömille tarkoitettu kuntouttava työtoiminta ei näytä parantavan työllistymisen edellytyksiä.

Myös ammatillinen työvoimakoulutus parantaa osallistujien työllisyyttä ja tuloja koulustausta, sukupuolesta ja iästä riippumatta. On kuitenkin syytä muistaa, että ammatillisen työvoimakoulutuksen hyödyt tulevat muita tehokkaita toimenpiteitä pidemmällä viiveellä. Työttömien oppisopimuskoulutuksen vaikutukset näyttävät puolestaan olevan tehokkaimmillaan nuorille ja vähemmän koulutetuille, joten oppisopimuskoulutusten kohdalla kohderyhmittäinen kohdistaminen voi olla perusteltua. Palkkatuet ja oppisopimuskoulutukset ovat erityisen tehokkaita työllistäjiä, mutta ne vaativat myös työnantajien aktiivisuutta sekä jonkinlai-

sen tarpeen työvoimalle. Yksityisen sektorin palkkatuki- ja oppisopimuskoulutuspaikkojen määrät eivät siis ole yksinomaan työhallinnon määriteltävissä. Yksityisen sektorin palkkatukien ja oppisopimuskoulutusten määrään voitaisiin vaikuttaa aktivoimalla työnantajia tuomalla työ- ja elinkeinotoimistojen palvelut paremmin heidän saatavilleen sekä tukemalla ja helpottamalla heidän osallistumistaan työ- ja elinkeinotoimistojen toimintaan.

Lopuksi

Arviointitutkimukset ovat tyypillisesti keskittyneet asetelmaan, jossa palveluun osallistuneiden lopputulemia verrataan hypoteettiseen tilanteeseen, joissa he eivät olisi palveluun osallistuneet. Työttömien palveluihin ohjauksessa kysymykset ovat usein kuitenkin erilaisia: mihin palveluun asiakas ohjataan ja kuinka palvelut polutetaan. Näihin kysymyksiin vastaaminen vaatisi tietoa myös palveluiden keskinäisestä tehokkuudesta sekä palvelukokonaisuuksien hyödyistä.

Laajojen palvelukokonaisuuksien arviointien tuloksia voi olla hankala tulkita sillä ei ole selvää, mikä niiden osista tuloksiin vaikuttaa. Tarvittaisiin tarkempaa tietoa ja analyyseja palveluiden sisällöstä ja toteutuksen kontekstista. Millä toimialoilla palkkatuet ovat tehokkaimpia? Onko julkisella sektorilla työtehtäviä, joissa tukityöllistettyjen työmarkkinatulemat parantuvat? Riippuuko ammatillisen työvoimakoulutuksen tehokkuus sen sisällöstä?

Tuore suomalainen työvoimapalvelujen arviointitutkimus ei ole juuri ottanut huomioon arvioidujen palvelujen vaikutusten suhdetta vallitsevaan työmarkkina- ja taloustilanteeseen. Onnistunut työvoimapolitiikka ottaa huomioon työmarkkinoiden ja koko talouden kokonaiskuvan. Työllistymisen esteet ovat erilaisia nousu- ja laskusuhdanteissa ja myös kohtaanto-ongelmat voivat vaatia tietynlaisia työvoimapolitiikan ratkaisuja. Vastaukset kysymyksiin kuten, mitkä työvoimapalvelut parhaiten ehkäisevät työvoimapulaa noususuhdanteessa ja mitkä työvoimapalvelut työttömyyttä laskusuhdanteessa,

auttaisivat myös ymmärtämään, mikä tekee työvoimapalveluista tehokkaita ja mikä ei.

Vaikka keskityttäisiin ainoastaan yksilötason tarkasteluihin sivuuttaen kokonaistaloudelliset vaikutukset, työvoimapalvelujen vaikuttavuuden arviointi on vain yksi puoli nettohyötylaskelmaa. Työvoimapalvelujen hyötyjä tulisi arvioida niiden kustannusten kanssa. Tämä vaatisi kuitenkin nykyistä parempien kustannusaineistojen keräämistä, jotta kustannustiedot voitaisiin yhdistää mikroaineistoilla arvioituihin hyötyihin.

Aktiivisen työvoimapolitiikan arviointitutkimuksiin on Suomessa hyvät lähtökohdat, sillä saatavilla on kansainvälisestikin erittäin korkeatasoisia aineistoja. Aineistoissa on myös käyttämättömiä potentiaaleja: esimerkiksi URA-tietokanta sisältää paljon ainutlaatuista tietoa työnhakijoista, jonka avulla voidaan mahdollisesti kontrolloida aikaisemmin havaitsemattomia palveluihin valikoitumiseen vaikuttavia tekijöitä. Räisänen (2019) tarjoaa tuoreen katsauksen arviointitutkimuksiinkin tarjolla olevista aineistoista.

Lähteet

Abbring, J., van den Berg, G. ja Van Ours, J. (2005). The effect of unemployment insurance sanctions on the transition rate from unemployment to employment. *The Economic Journal* 115: 602–630.

Aho, S., Halme, J. ja Nätti, J. (1999). Tukityölistämisen ja työvoimakoulutuksen kohdentuminen ja vaikuttavuus 1990–1996. Työpoliittinen tutkimus 207.

Aho, S. ja Mäkiäho, A. (2017). Maahanmuuttajat ja työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja 26/2017.

Aho, S. ja Kunttu, S. (2001). Työvoimapolitiittisten toimien vaikuttavuuden tutkiminen rekisteriaineistojen avulla: Menetelmäkehityä ja 1994–1997 toteutettuja toimia koskevia tuloksia. Työpoliittinen tutkimus 233.

Aho, S., Tuomala, J., Hämäläinen, K. ja Mäkiäho, A. (2018). Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden ja niihin osallistuvien työllistyminen. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 19/2018.

Alasalmi, J., Alimov, N., Ansala, L., Busk, H., Huhtala, V., Kekäläinen, A., Keskinen, P., Ruuskanen, O. ja Vuori, L. (2019). Työttömyyden laajat kustannukset yhteiskunnalle. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 16/2019.

Asplund, R. (2009). Työvoimapolitiikan vaikuttavuus Suomen näkökulmasta katsottuna. *Työpoliittinen aikakauskirja* 3/2009, vsk. 52. vol. 6–20.

Asplund, R. ja Koistinen, P. (2014). Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille? Katsaus erityisryhmiin kohdistetun politiikan tuloksiin ja haasteisiin. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 22/2014.

Asplund, R., Kauhanen, A., Päällysaho, M. ja Vanhala, P. (2018). Palkkatuen vaikuttavuus – palkkatukijärjestelmän ja sen uudistuksien arviointi. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 75/2018.

Asplund, R. (2019). Julkisten työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikuttavuudesta tarvitaan hyödyllisempää perustietoa. ETLA Muistio No 75.

Busk, H. (2016). Sanctions and the exit from unemployment in two different benefit schemes. *Labour Economics*, 42, 159–176.

Card, D., Kluve, J. ja Weber, A. (2017). What Works? A Meta-Analysis of Recent Active Labour Market Program Evaluations. *Journal of the European Economic Association* 16 (3): 894–931.

Card, D., Kluve, J. ja Weber, A. (2010). Active Labour Market Policy Evaluations: A Meta-Analysis. *The Economic Journal* 120 (548): F452–F477.

Eronen, A., Härmälä, V., Jauhiainen, S., Karikallio, H., Karinen, R., Kosunen, A., Laamanen, J. ja Lahtinen, M. (2014). Maahanmuuttajien työllistyminen - Taustatekijät, työnhaku ja työvoimapolitiittiset toimenpiteet. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja 6/2014.

Karikallio, H. ja Volk, R. (2009). Suomen matlapalkkatuen kohdentuminen ja työllisyysvaikutukset. TEM-julkaisuja, työ- ja yrittäjyys 63/2009.

Martin, J. ja Grubb, D. (2001). What Works and for Whom: A Review of OECD Countries' Experiences with Active Labour Market Policies. *Swedish Economic Policy Review* 8: 9–56.

Huttunen, K., Pirttilä, J. ja Uusitalo, R. (2013). The employment effects of low-wage subsidies. *Journal of Public Economics* 97 49–60.

Hämäläinen, K. (1999). Aktiivinen työvoimapolitiikka ja työllistyminen avoimille työmarkkinoille. Elinkeinoelämän Tutkimuslaitos, Sarja B51.

Hämäläinen, K. (2001). The Effectiveness of Labour Market Training in Different Eras of Unemployment. Teoksessa Koskela ja Ilmakunnas (toim.) *Towards Higher Employment: the Role of Labour Market Institutions*.

Hämäläinen, K. ja Ollikainen, V. (2004). Differential Effects of Active Labour Market Programmes in the Early Stages of Young People's Unemployment. VATT-tutkimuksia 115, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus.

Hämäläinen, K. ja Tuomala, J. (2006). Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikutusten arviointi. Työpoliittinen tutkimus 315.

Hämäläinen, K. ja Tuomala, J. (2007). Vocational labour market training in promoting youth employment. VATT Discussion Paper 432. Government Institute for Economic Research.

Ilmakunnas, S., Romppanen, A. ja Tuomala, J. (2001). Työvoimapolitiittisten toimenpiteiden vaikuttavuudesta ja ennakkoinnista. VATT-tutkimuksia 77. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus.

Kluve, J. (2010). The Effectiveness of European Active Labor Market Programs. *Labour Economics* 17 (6): 904–918.

Lalive, R., Zweimüller, J. ja Van Ours, J. (2005). The effect of benefit sanctions on the duration of unemployment. *Journal of the European Economic Association* 3: 1386–1417.

Räisänen, H. (toim.). (2002). Rakenteellinen työttömyys. Tutkimusinventari ja politiikka-johtopäätökset. VATT-tutkimuksia 92. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus.

Räisänen, H. (2019). TEM:n datoja on runsaasti tutkijoiden käytettävissä. Työpoliittinen aikakauskirja 2/2019 vsk. 62. vol. 52-55.

Svarer, M. (2011). The effect of sanctions on exit from unemployment: evidence from Denmark. *Economica* 78: 751-778.

Tuomala, J. (1998). Pitkäaikaistyöttömyys ja työttömien riski syrjäytyä avoimilta työmarkkinoilta. VATT-tutkimuksia 46. Valtion taloudellisen tutkimuslaitos.

Tuomala, J. (2001). Työnhakukoulutusten vaikutusten arviointi. Työpoliittisia tutkimuksia nro 222.

Tuomala, J. (2002). Työvoimakoulutuksen vaikutus työttömien työllistymiseen. VATT-tutkimuksia 85. Valtion taloudellinen tutkimuslaitos.

Tuomaala, M. (2019). Aktiivisilta työvoimapolitiittisilta palveluilta sijoittuminen vuonna 2017. TEM-analyyseja 95/2019.

Valtakari, M., Arnkil, R., Eskelinen, J., Kesä, M., Mayer, M., Nyman, J. ja Ålander, T. (2019). Työttömien määräaikaishaastattelujen arviointi. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 26/2019.

Vooren, M., Haelermans, C., Groot, W. ja Maassen van den Brink, H. (2018). The effectiveness of active labor market policies: a meta-analysis. *Journal of Economic Surveys* (julkaistu verkossa).

Vuori, J. ja Silvonen, J. (2005). The benefits of a preventive job search program on re-employment and mental health at 2-year follow-up. *Journal of Occupational and Organizational Psychology* 78, 43-52.

Vuori, J., Silvonen, J., Vinokur, A. ja Price, R. (2002). The Työhön job search program in Finland: Benefits for the unemployed with risk of depression or discouragement, *Journal of Occupational Health Psychology* 7, 5-19.

18-vuotias! Tiedätkö, että koet työurallasi 4 vuotta työttömyyttä? - Elinkaarinäkökulmaa työllisyyteen ja työttömyyteen¹

Heikki Räisänen²

18-vuotias henkilö kokee alkamassa olevalla työurallaan näillä näkymin 4 vuotta työttömyyttä. Se on valtavan pitkä aika. Kyseessä on työttömänä olon ajan odote jokaista 18-vuotiasta kohden. Luku perustuu siihen, mikä on tilanne tällä hetkellä. Enimmillään 18-vuotiaalle työttömyysajan odote on ollut 2010-luvulla jopa yli 5 vuotta laskettuna työttömänä työnhakijana olon ajasta, mutta 1990-luvun lamavuosina oltiin jopa 7 vuoden tuntumassa.

Tässä artikkelissa tarkastellaan työllisen ajan, työvoima-ajan sekä työttömyysajan odotteita kahteen erilaiseen aineistoon, työvoimatutkimukseen ja työssäkäyntitilastoon, perustuen. Näiden välillä suoritetaan myös jossain määrin vertailua. Eräänlaisena ajatusharjoituksena suoritetaan työttömyysturvakustannuksiin perustuvia elinkaarilaskelmia. Artikkelin perustuu laajempaan analyysiin (Räisänen 2019).

Seuraavassa tarkastellaan väestötietojen sekä väestön pääasiallista toimintaa kuvaavien tietojen avulla sitä, kuinka pitkiä ovat työvoimassa oloajan, työllisen ajan ja työttömyysajan odotteet. Tällaisten odotelaskelmien ominaisuuksiin kuuluu, että ne perustuvat kulloisenkin vuoden tilanteeseen ja ikään kuin olettavat, että sama kehitys jatkuisi niin kauan kuin tarkasteltava ryhmä on työiässä. Odotteita on mahdollista laskea minkä ikäisille tahansa aina vastasyntyneestä alkaen. Ne lasketaan Tilastokeskuksen väestön eloonjäämistaulujen³ ja työvoimatutkimuksen tai työssäkäyntitilaston tietojen perusteella. Tässä artikkelissa tällaiseen laskentaan kehitetään lisäksi työttömyysajan odote ja edelleen työttömänä työnhakijana ajan odote sekä tätä vastaavaa työttömyyden kustannusten odote.

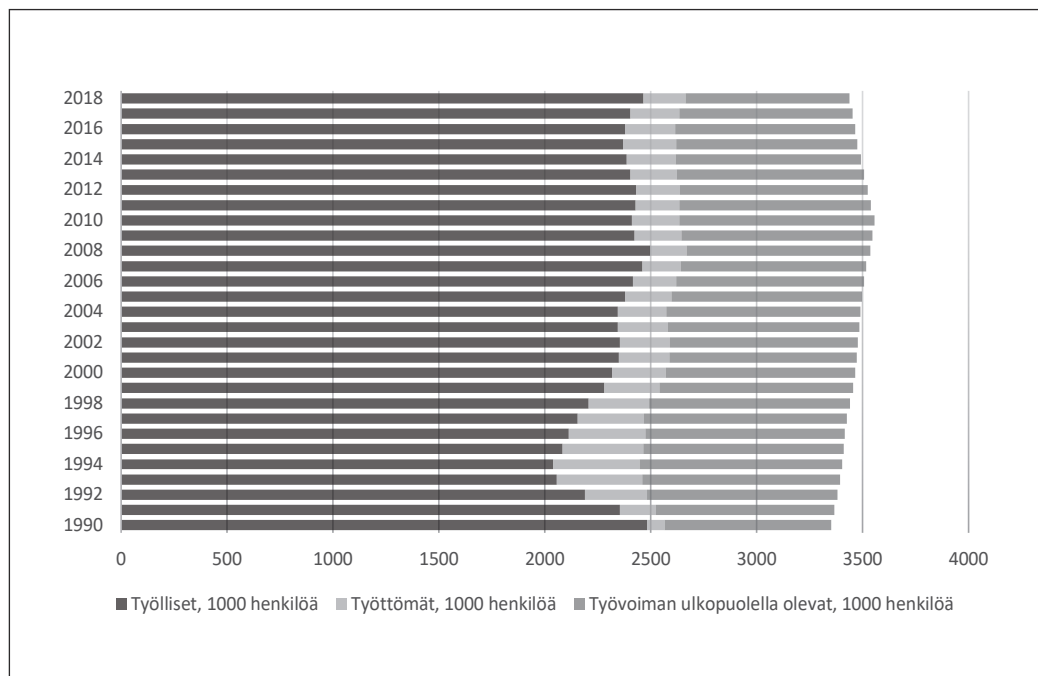
Kuviossa 1 on esitetty työikäisen (tässä 15–64-vuotiaan) väestön pääasiallinen toiminta

¹ Kiitän Juha Rantalaa, Noora Järnefeltiä ja Mikko Laaksosta Eläketurvakeskuksesta sekä Tallamaria Maunua työ- ja elinkeinoministeriöstä käsikirjoitukseen saamistani hyödyllisistä kommentteista.

² Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

³ Väestön ja kuolleiden ikä- ja sukupuolijakaumatietojen avulla lasketaan vuosittain elinajanodote sekä kuolemanvaaraluvut iän ja sukupuolen mukaan. Näitä tietoja on hyödynnetty artikkelin pohjana olevissa työ- ja elinkeinoministeriön tauluissa.

Kuvio 1. Työikäinen 15–64-vuotias väestö pääasiallisen toiminnan mukaan v. 1990–2018
(Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimuksen tietokantataulut)

vuosina 1990–2018. Periaatteessa odotelaskenta tukeutuu juuri näihin tietoihin, joihin yhdistetään väestötietoja. Myöhemmin käytetään myös 15–74- (työvoimatutkimus) ja 18–68-vuotiaiden (työssäkäyntitilasto) tietoja. Käytetyt ikärajaukset seuraavat suoraan aineistojen tietopohjasta.

Tavallaan odotelaskelmissa on kyse siitä, että työikäisen väestön toiminnan jakauma jonain vuonna muutetaan odotteessa vuosiksi jäljellä olevalle työikäiselle ajalle. Laskelmassa otetaan huomioon myös väestömuutokset.

Hytti ja Valaste (2009, 9) erottavat toisistaan kaksi elinajan odotteen ja sen eri toimintoihin jakamisen lähestymistapaa: yleisyys- eli prevalenssimenetelmän ja esiintyvyyys- eli insidenssimenetelmän. Edellinen perustuu poikkileikkausdataojen käyttöön, jälkimmäinen virtadatoihin. He käyttävät edellistä, myös tässä artikkelissa esitetty tarkastelu on vastaavanlainen.

Elinkaaritarkastelua tarvitaan siksi, että voidaan erottaa toisistaan väestön vanhenemisen ja työssäoloajan pituuden vaikutukset (Hytti – Nio 2004, 76).

Tarkemmin odotelaskennassa tarkastellaan aluksi Tilastokeskuksen elinajan tauluja. Ensinnä lasketaan 100 000 elävänä syntyneitä kohden eletty henkilövuodet kussakin iässä. Tämä lasketaan eloonjäämistaulujen vuosina t ja $t+1$ elossa olevien henkilöiden (lähtien em. 100 000:sta) keskiarvona. 0-vuotiaiden osalta laskentamenetelmä on hieman erilainen. Tämän jälkeen lasketaan kohortin eletty vuodet iässä x ja sen jälkeen. Elinajan odote saadaan Tilastokeskuksen väestötauluista. Esimerkiksi kun vastasyntyneen elinajan odote oli vuonna 2018 81,5 vuotta, oli se 15-vuotiaalla 66,7 vuotta ja 50-vuotiaalla 33,1 vuotta. Seuraavaksi jokaisesta 15 vuotta täyttäneestä kohortista saadaan työvoimatut-

kimuksesta⁴ työllisten osuus. Sitten sillä kerrotaan tietynikäisenä eletyt henkilövuodet, jolloin tuloksena saadaan työllisenä eletyt vuodet tietynikäisenä. Seuraavaksi lasketaan työllisenä eletyt vuodet iässä x ja sen jälkeen, joka tapahtuu lisäämällä edellä tietynikäisenä työllisenä eletyt henkilövuodet myöhemmin työllisenä eletyihin henkilövuosiin. Tästä päästään työllisen ajan odotteeseen, jossa jaetaan työllisenä eletyt henkilövuodet tietyn ikäisenä ja sen jälkeen tämän ikäisenä elossa olevien määrällä (joka oli suhteutettu 100 000 henkeen). Koska tiedämme väestötaluista eliniän odotteen kunkin ikäisille, vähentämällä tästä työllisen ajan odote saadaan tuloksena työllisyyden ulkopuolella vietetyn ajan odote. Työvoimaosuus lasketaan vastaavalla tavalla käyttämällä vain työllisten osuuden sijasta työvoimaosuutta. Koska työvoimasta työlliset vähentämällä erotus on määritelmän mukaisesti työttömät, saadaan työvoima-ajan odotteen ja työllisen ajan odotteen erotuksena työttömän ajan odote⁵. Kannattaa huomata, että tässäkin kaikki työmarkkinakäsitteet ovat työvoimatutkimuksen tasossa.

Kaavoina edellä selostettu laskenta näyttää seuraavalta, tässä selkeyttävänä esimerkkinä käytetään 15-vuotiaita⁶:

$$(L_x) = 0,5 \times (l_{15} + l_{16}) \quad (1)$$

$$T_x = L_{15} + T_{16} \quad (2)$$

$$^aL_x = a_{15} \times L_{15} \quad (3)$$

$$^aT_x = aL_{15} + aT_{16} \quad (4)$$

$$^ae_x = ^aT_{15} / l_{15} \quad (5)$$

$$^re_x = e_{15} - ^ae_{15} \quad (6)$$

$$^au_x = ^aIf_{15} - ^ae_{15} \quad (7)$$

l_x = elossa iässä x

L_x = eletyt henkilövuodet iässä x

T_x = eletyt henkilövuodet iässä x ja sen jälkeen

e_x = elinajan odote

a_x = työvoimaosuus (tai työllisyysosuus)

aL_x = työvoimassa (tai työllisenä) eletyt vuodet iässä x

aT_x = työvoimassa (tai työllisenä) eletyt vuodet iässä x ja sen jälkeen

ae_x = työvoima-ajan (tai työllisen ajan) odote

re_x = työvoiman ulkopuolella vietetyn ajan odote

au_x = työttömän ajan odote

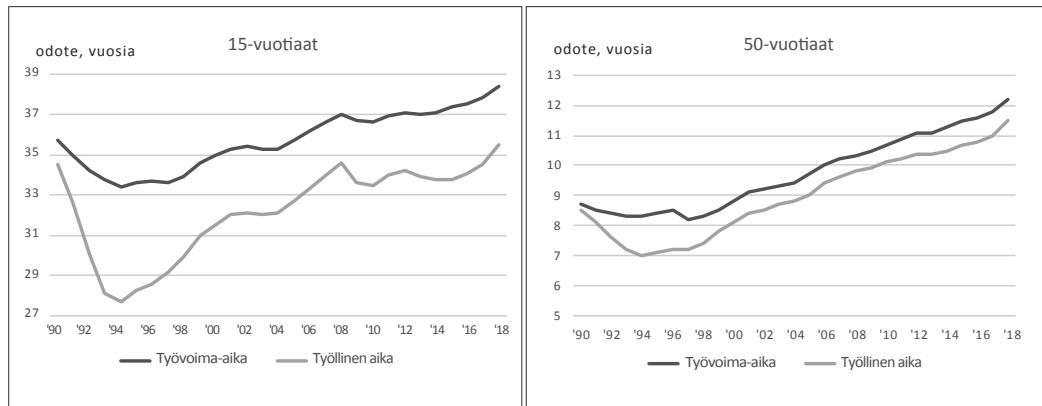
aIf_x = työvoima-ajan odote (merkintää alf_x käytettyäessä aex voi tarkoittaa samassa lausekkeessa vain työllisen ajan odotetta)

⁴ Työvoimatutkimus (Labour Force Survey) kerää tilastotietoja 15–74-vuotiaan väestön työhön osallistumisesta, työllisyydestä ja työttömyydestä sekä työvoiman ulkopuolisten toiminnasta. Työvoimatutkimuksen tiedonkeruu perustuu Tilastokeskuksen väestötietokannasta kahdesti vuodessa satunnaisesti poimittuun otokseen. Kuukausittainen otos on noin 12 000 henkeä ja tiedot kerätään tietokoneavusteisilla puhelinhaastatteluilla. Vastaajien antamien tietojen pohjalta luodaan kuva koko 15–74-vuotiaan väestön toiminnasta. (Tilastokeskus).

⁵ Työttömän ajan odote on mahdollista laskea em. erotuksena tai sitten vastaavalla tavoin kuin työllisen ja työvoima-ajan odotteet. Tässä artikkelissa on käytetty kumpaakin menetelmää.

⁶ Työvoima-ajan ja työllisen ajan odotteisiin liittyvän taulun ja TEM:ssä käytössä olevan laskentamenetelmän on kehittänyt alun perin nvm. Ilkka Nio (eläkkeellä). Taulun tietoja on sittemmin ylläpidetty TEM:ssä vuosittain, mutta näitä arvokkaita tietoja ei ole tietääkseni hyödynnetty 2010-luvulla mitenkään. Ohessa esitetyt kaavat ovat kirjoittajan tulkinta taulun tiedoista, työttömyyden osalta kirjoittajan täydennys.

Kuvio 2. Työvoima-ajan ja työllisen ajan odotteet 15-vuotiaille ja 50-vuotiaille työvoimatutkimuksen perusteella

15-vuotiaille työvoimassa olon odote on noussut 1990-luvun lamavuosista lähtien. Finanssikriisi toi pudotuksen, joka näkyy voimakkaammin työllisen ajan odotteessa. Työmarkkinatilanteen yleinen paraneminen näkyy huomattavan voimakkaana odotteiden nousuna vuonna 2018. Oikeanpuoleisessa kuviossa on laskettu 50-vuotiaan henkilön odotteet. Kuviosta voidaan havaita ilahduttava kehitys, jossa työllisen ajan odote on kasvanut vakaasti 2000-luvulla noin kahdeksasta vuodesta jo 11,5 vuoteen vuonna 2018. Alimmillaan tämä odote oli 1990-luvun lamavuosina vain 7 vuoden tasolla. 1990-luvun lamavuodet näkyvät 50-vuotiaillakin etenkin työllisen ajan odotteen laskuna, mutta työvoiman ikääntyvän pään voimakasta trendinomaista työhön osallistumisen kasvua ei edes finanssikriisi häirinyt. Sekä työllisen ajan odotteet että työvoima-ajan odotteet ovat vuonna 2018 sekä 15-vuotiaille että 50-vuotiaille korkeimmalla tasollaan esitetyssä tarkasteluhistoriassa.

Vaikka työvoimatutkimuksen perusteella

lasketut odotteet käyttäytyvät melko vakaasti eri ikäisillä, kannattaa kuitenkin muistaa, että työvoimatutkimuksen 1-vuotisikäryhmittäisiin tietoihin voi sisältyä satunnaisuutta myös vuositason tasolla. Ja aina mitä pienempiä ryhmiä tarkastellaan, sitä suuremmiksi kasvavat estimaattien luottamusvälit. Tämä tulee eteen etenkin työttömyyden analyysissä. Tämän vuoksi tarkastellaan odotteita myös työssäkäyntitilaston rekisteriaineistojen perusteella.

Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen tietojen vertailua

Seuraavassa tarkastellaan rinnakkain työvoimatutkimuksen ja työssäkäyntitilaston⁷ tietojen pohjalta laskettuja odotteita. Työssäkäyntitilastossa työsuhteet näkyvät 18 vuotta täyttäneillä, joten sitä käytetään tarkasteluisakin alaikärajana. Vastaavasti työllisyys menee nollaan 68-vuotiailla, joten se on tarkastelun yläikärajana.

⁷ Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto on työikäisen väestön toimintaa kuvaava laaja rekisteritietoihin perustuva vuositilasto. Henkilöiden perusjoukko muodostuu maassa vuoden viimeisenä päivänä vakinaisesti asuvista. Työttömyyskäsite perustuu työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietoihin. Tiedot perustuvat pääasiassa hallinnollisiin rekistereihin ja tilastollisiin aineistoihin.

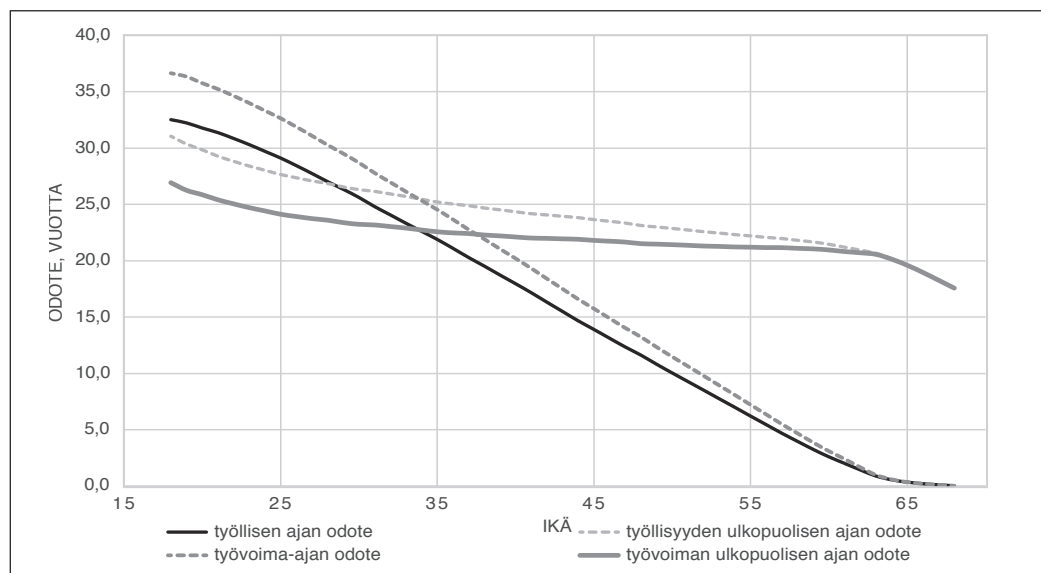
Työvoimatutkimuksen tietoihin perustuvissa laskelmissa havaitaan, että työvoimassa ja työllisenä vietettyjen vuosien odotteet laskevat noin 25-vuotiaasta runsaan 60 vuoden ikään saakka likimain lineaarisesti. Työvoiman ja työllisyyden ulkopuolella vietettyjen vuosien odotteet laskevat samojen ikävuosien välillä varsin vähän, vain muutamia vuosia. Tämä kertoo siitä, että näissä ikäryhmissä työvoima- ja työllisenkin ajan odotteiden muutos seurailee pääasiassa eliniän odotteen laskua, kun työvoimaan ja työhön osallistuminen laskee vain hitaasti. Runsaan 60 ikävuoden jälkeen työvoima- ja työllisen ajan odotteet muodostuvat liki samoiksi ja niiden lasku on valikoitumisesta johtuen hyvin hidasta seuraavaan ikävuoteen. Valikoituminen tarkoittaa tässä sitä, että pitkään työssä jatkavat henkilöt ovat ilmeisesti varsin motivoituneita ja työkykyisiä, joten suuri osa heistä jatkaa työskentelyä vielä eläkeiässään. Työvoima-ajan ja työllisen ajan odotteiden erotus on tietysti työttömän ajan odote, joka on suurimmillaan 15-vuotiailla ja laskee sen jälkeen tasaisesti.

Tässä kannattaa huomata, että työssäkäyntitilaston työllisyystieto on vuoden lopusta, jol-

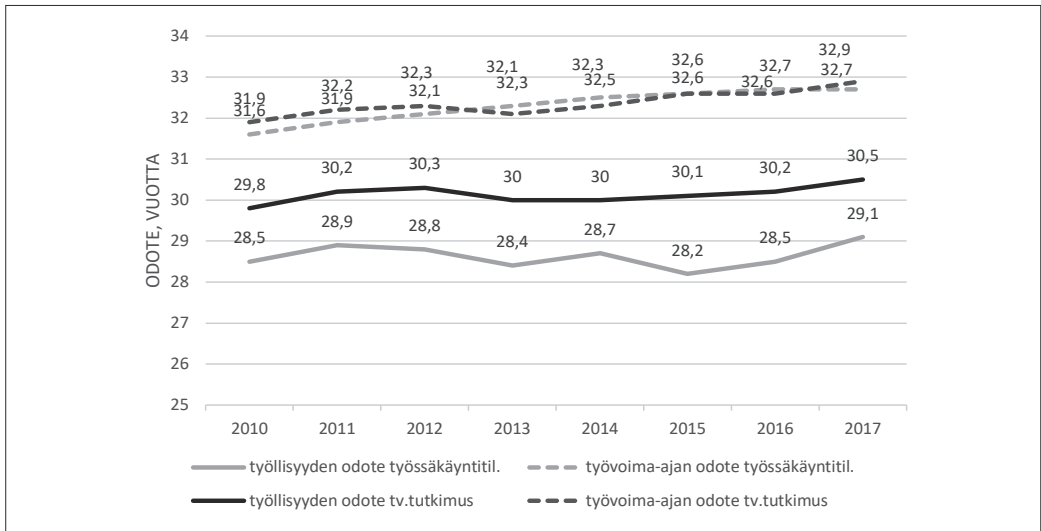
loin työllisyys on kausivaihtelusyistä alhaisella tasolla. Työvoimatutkimuksen vuositason tiedoissa kausivaihtelu on periaatteessa eliminoitu. Kummatkin kuvaavat kuitenkin kehitystrendiä, kuten suhdannetilanteen muutosta.

Seuraavaksi vertaillaan työvoimatutkimuksen ja työssäkäyntitilaston tietojen perusteella laskettuja työllisen ja työvoima-ajan odotteita sekä näiden vastinparien (työllisyyden ulkopuolisen ajan ja työvoiman ulkopuolisen ajan) odotteita. Tulosten perusteella työllisyyden ja työllisyyden ulkopuolisen ajan käyrät kohtaavat toisensa työvoimatutkimuksen perusteella lasketussa odotteessa (graafia ei esitetty tässä) 36 ikävuoden kohdalla, kun ne kohtaavat toisensa työssäkäyntitilaston perustuvassa tarkastelussa 29 vuoden iässä (kuvio 3). Työvoimaan kuulumisen odote ja sen ulkopuolella olon odote kohtaavat toisensa työvoimatutkimuksen perusteella 40 vuoden ja työssäkäyntitilaston perusteella 38 vuoden iässä. Tämä tarkoittaa sitä, että työllisyyden tai työvoiman ulkopuolella olon odote on näiden ikävuosien jälkeen suurempi osuus eliniän odotteesta kuin työllisenä tai työvoimassa olon odote. Tilanne on siis todellakin se, että käyte-

Kuvio 3. Työvoima-ajan, työllisen ajan ja näiden ulkopuolisen ajan odotteet v. 2017 laskettuna 18–68-vuotiaille työssäkäyntitilaston perusteella.

Kuvio 4. Työllisen ja työvoima-ajan odotteet 25-vuotiaille työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen perusteella v. 2010–2017, vuotta

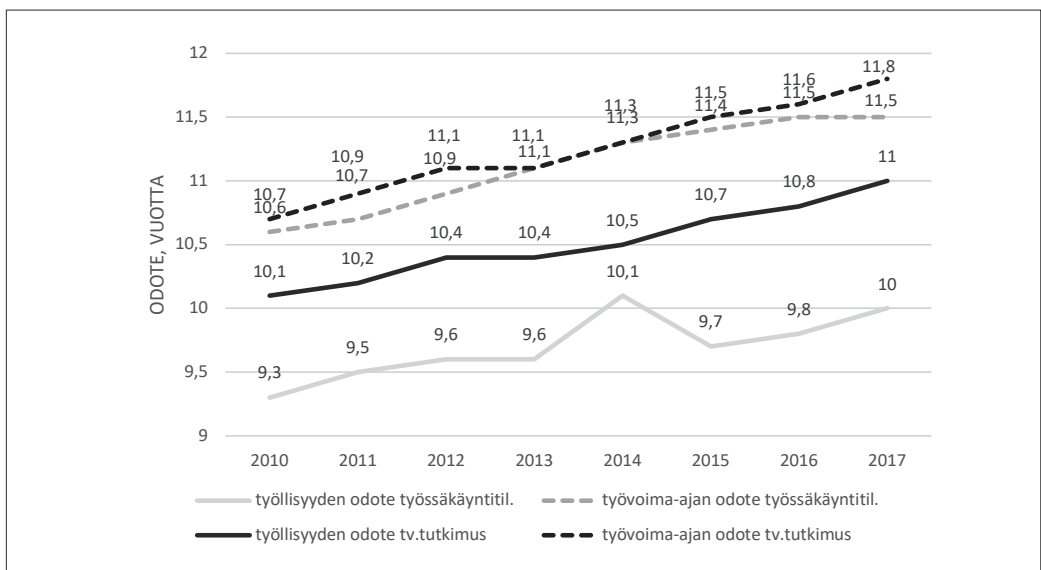

tystä aineistopohjasta riippuen joko 36 vuoden tai 29 vuoden iän jälkeen eliniän odotteesta on enemmän muuta kuin työllisyyttä ja joko 40 tai 38 ikävuoden jälkeen muuta kuin työvoimassa oloa. Työssäkäyntitilaston eli rekisteritietojen perusteella on suorastaan järkyttävää havaita, että 29

ikävuoden jälkeen työllisyyden ulkopuolisen ajan odote on työllisen ajan odotetta suurempi!

Tarkasteltaessa vuoden 2017 tilanteessa työllisen ja työvoima-ajan odotteita 18–68-vuotiaiden ikäryhmissä, jää työvoima-ajan odotteiden ero työvoimatutkimuksen ja työssäkäyntitilas-

Kuvio 5. Työllisen ja työvoima-ajan odotteet 50-vuotiaille työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen perusteella v. 2010–2017, vuotta

ton perusteella vähäiseksi. Ero yltää kuitenkin noin puoleen vuoteen yli 40-vuotiailla ja vielä hieman tätäkin suuremmaksi yli 60-vuotiailla. Huomionarvoisimmat erot kuitenkin löytyvät työllisyyden odotteista. Ne ovat enimmäkseen noin puolentoista vuoden tasoisia. Edellä kuvattut erot kertovat tästä.

25-vuotiaille lasketut työvoima-ajan odotteet eivät olennaisesti poikkea toisistaan eri aineistopohjien välillä, sen sijaan ero muodostuu työllisyyden odotteesta ja näin ollen myös työttömyyden odotteesta. Työvoimatutkimuksen työllisyys on systemaattisesti korkeampi kuin vuoden lopun työssäkäyntitilaston työllisyys, joten myös odotteet poikkeavat samansuuntaisesti toisistaan. Viimeisin vuoden 2017 ero on noin puolitoista vuotta työllisyyden odotteesta.

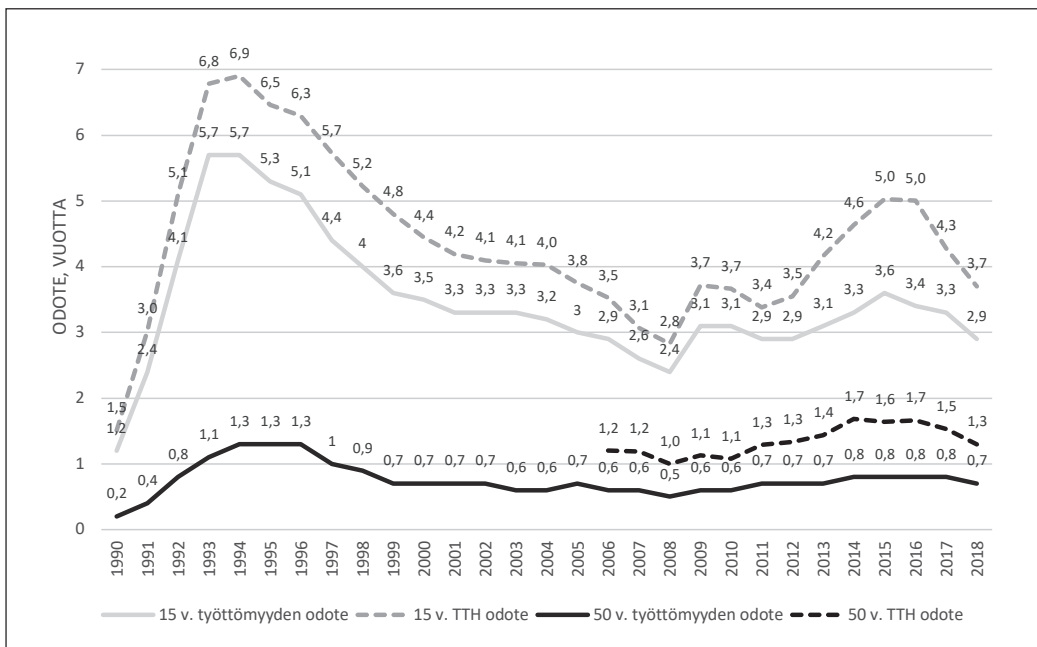
50-vuotiaiden työllisyyden odotteissa laskentatapojen ero on ollut viime vuosina yksi vuosi. Työvoima-ajan odotteissa erot supistuvat muu-

tamaan kuukauteen, esimerkiksi vuonna 2017 vajaaseen neljään kuukauteen. 2010-luvulla 50-vuotiaiden työllisyyden odotteet ovat kasvaneet trendinomaisesti.

Työttömyyden odotteet hyvin pitkiä

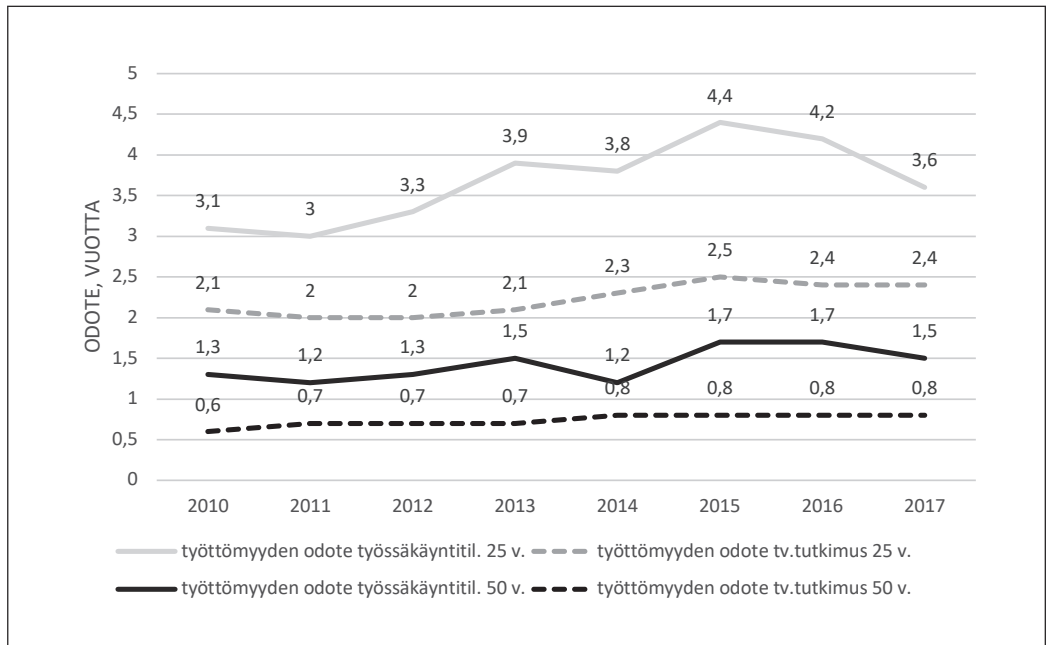
Seuraavaksi keskitytään työttömyyden odotteisiin. Aluksi rakennetaan pitempi aikasarja 15-vuotiaille ja osin 50-vuotiaille. Tämä toteutetaan työvoima- ja työllisen ajan erotuksen kautta työvoimatutkimuksen tiedoin sekä korottamalla näin saatu odote-estimaatti työttömän työnhakijan tasoon näiden kahden työttömyyskäsitteen varantojen suhteella. Varannoissa on käytetty sekä 15- että 50-vuotiaiden kannalta relevantteja ikäryhmiä. Tämän jälkeen lasketaan työttömän työnhakijan odotteet työssäkäyntitilaston perusteella ja vertaillaan osin saatuja tuloksia työvoimatutkimuksen tietojen perusteella saatuihin estimaatteihin.

Kuvio 6. Työttömän ajan ja työttömän työnhakijan ajan odotteet^a 15- ja 50-vuotiaille v. 1990–2018

^a Tässä kaaviossa esitetyt odotteet on laskettu 1) työvoimatutkimuksen luvuin työvoima-ajan ja työllisen ajan odotteiden erotuksena sekä 2) muuntamalla näin saadut työttömyysodotteet työttömien työnhakijoiden ja työttömien varantojen suhteella työttömän työnhakijan odotteiksi. Tarkemmin ks. kaavat 8 ja 9.

Kuvio 7. Työttömyysajan odotteet 25- ja 50-vuotiaille työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen perusteella v. 2010–2017, vuotta

50-vuotiaiden työttömänä työnhakijana ajan odote on aineistositystä tässä laskettu vain vuosille 2006–2018.

Työttömyysajan odotteet kuvaavat sitä, paljonko työvoimassa oloajasta olisi työttömyysaikaa, jos tarkasteluvuoden osallistumis- ja väestötiedot pysyisivät voimassa. Tarkastellaan aluksi työttömyysodotteita *työvoimatutkimuksen tasossa*. Havaitaan, että 1990-luvun lamavuosina 15-vuotiaiden työttömyysajan odotteet nousivat jopa lähelle kuutta vuotta, mutta kääntyivät lamasta toipumisjaksolla finanssikriisiin saakka jatku-neeseen laskuun, jonka aikana työttömyysajan odote yli puolittui. 2010-luvulla vallitsi nouseva trendi, kunnes vuonna 2016 se kääntyi laskuun. 50-vuotiailla odotteet ovat melko maltillisia. Nekin nousivat 1990-luvun lamassa yli yhteen vuoteen ja laskivat sen jälkeen, kunnes 2010-luvulla on ollut lievä nousutrendi. Vuoden 2018 vahva työllisyyskehitys näkyy työttömyysodotteen selkeänä laskuna. 15-vuotiailla lasku vuodesta 2017 vuoteen 2018 oli 0,4 vuotta eli liki

5 kuukautta ja 50-vuotiailla 0,2 vuotta eli liki 2,5 kuukautta.

Seuraavaksi on pyritty laskemaan *työttömän työnhakijan ajan odotteet* 15-vuotiaille ja 50-vuotiaille. Se on toteutettu seuraavasti:

$${}^{th}e_{15} = (tth_{15-64} / u_{15-64}) \times {}^a u_{15-64} \quad (8)$$

$${}^{th}e_{50} = (tth_{50-64} / u_{50-64}) \times {}^a u_{50-64} \quad (9)$$

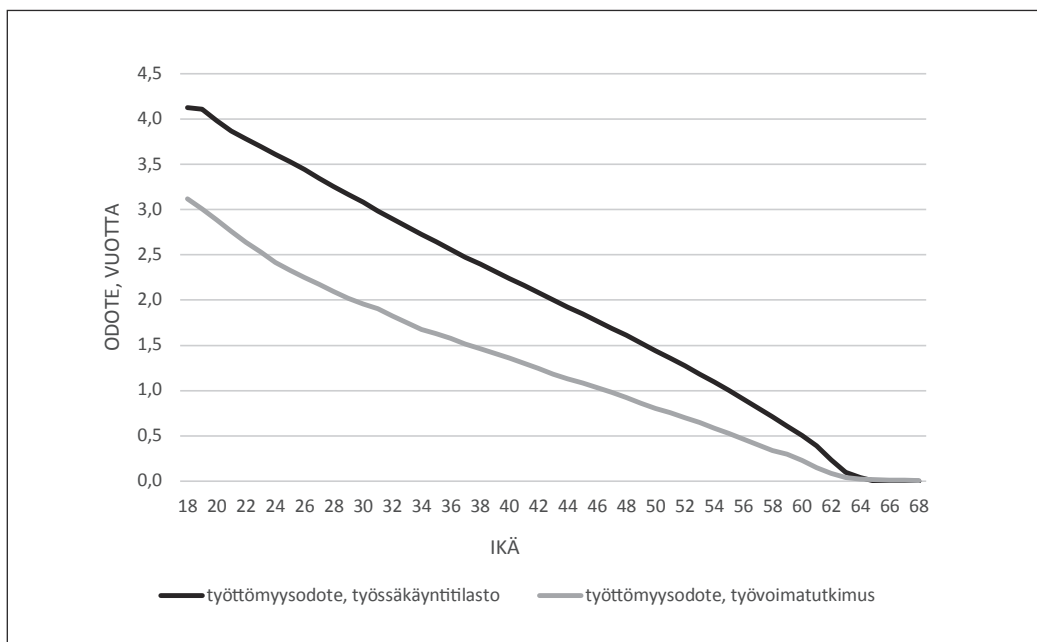
tth = työttömien työnhakijoiden määrä työllisyystilastossa

u = työttömien määrä työvoimatutkimuksen tasossa

${}^a u_x$ = työttömän ajan odote työvoimatutkimuksen tasossa

Kaavoissa 8 ja 9 yksinkertaisesti muutetaan työvoimatutkimuksen työttömyyskäsite työttömiksi työnhakijoiksi. Koska 15-vuotiaiden työttömyysodote toteutuu koko työikäisenä aikana, suhteutetaan tässä toisiinsa työttömien työhaki-

Kuvio 8. Työttömyysodotteet 18–68-vuotiaille v. 2017 työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen perusteella

joiden varanto ja työvoimatutkimuksen työttömyysvaranto. Koska 50-vuotiaiden työttömyysodote toteutuu 50–64-vuotiaana, suhteutetaan kaavassa 9 sen ikäryhmän työttömien työnhakijoiden määrä vastaavaan työvoimatutkimuksen työttömien määrään. Näin saadulla kertoimella sitten kerrotaan työvoimatutkimuksen mukainen työttömyysodote, jolloin saadaan estimaatti työttömien työnhakijoiden odotteeksi.

Työttömien työnhakijoiden (sisältää lomautetut) odote on sekä 15-vuotiailla että 50-vuotiailla kaikkina tarkasteluvuosina korkeampi kuin työvoimatutkimuksen tasossa laskettu odote. 15-vuotiailla näin laskettu työttömän työnhakijan odote on useimpina vuosina noin neljänneksen suurempi kuin työvoimatutkimuksen käsittein. Korkeimmillaan se on liki puolitoistakertainen. 50-vuotiaille lasketut luvut poikkeavat voimakkaammin ylöspäin työvoimatutkimuksen perusteella lasketusta odotteesta. Ne ovat useina vuosina kaksinkertaisia, jopa enemmänkin.

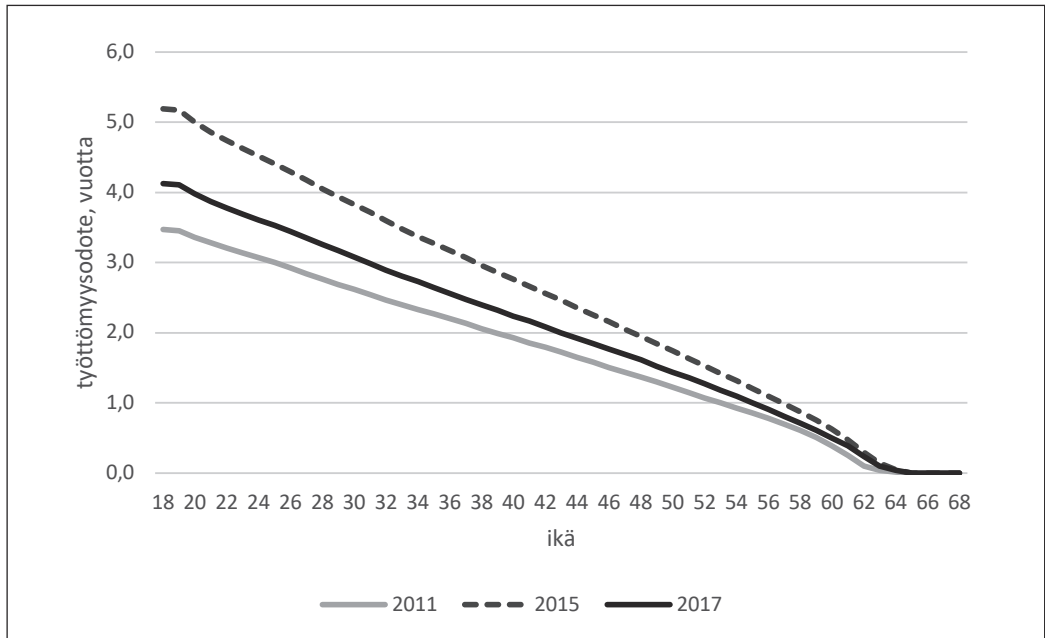
25- ja 50-vuotiaiden työttömyysajan odotteet eroavat selkeästi toisistaan käytettävästä aineis-

topohjasta riippuen. 50-vuotiailla ero on erityisen olennainen, kun työssäkäyntitilaston mukainen työttömyysodote on jopa kaksinkertainen työvoimatutkimuksen mukaiseen odotteeseen nähden. Ero odotteissa on kuitenkin absoluuttisesti paljon suurempi 25-vuotiailla, koska työikää on jäljellä paljon enemmän kuin 50-vuotiailla. Ero vuosina 2010–2017 on 25-vuotiaiden työttömyysodotteissa enimmillään lähes kaksi vuotta.

Edellä kuviossa 6 esitetyt työttömän työnhakijan odotteet perustuvat rekisterityöttömyyden ja työvoimatutkimuksen työttömyyden varantojen suhteeseen. Seuraavassa esitetään yksivuotisikäryhmittäiset työttömyysodotteet väestötietojen ja työssäkäyntitilaston perusteella laskettuna. Havaitaan, että 2010-luvulla työttömyysodotteet ovat vaihdelleet suhteellisen voimakkaasti eri vuosina: vuoden 2011 3,5 vuoden odote 18-vuotiaalle nousi vuoteen 2015 5,2 vuoteen, kunnes laski taas vuoteen 2017 mennessä 4,1 vuoteen.

Kun 18–68-vuotiaiden työttömyysodotteet työvoimatutkimuksen ja työssäkäyntitilaston

Kuvio 9. Työttömyysodotteet työssäkäyntitilaston perusteella 18–68-vuotiaille vuosina 2011, 2015 ja 2017

perusteella suhteutetaan graafisesti toisiinsa, nähdään työttömyysodotteiden erojen ikäprofiili. Erot ovat suurimmillaan runsaan 20 ikävuoden jälkeen runsaaseen 30 ikävuoteen saakka. Tämä johtuu siitä, että kun työssäkäyntitilaston työttömyysajan odote on liki lineaarinen noin 60 ikävuoteen saakka, muuttuu työvoimatutkimuksen työttömyysodote lineaariseksi vasta runsaan 30 ikävuoden jälkeen. Kun työvoimatutkimuksen mukainen odote laskee heti 18 ikävuoden jälkeen melko voimakkaasti, kasvaa ero työssäkäyntitilaston mukaiseen odotteeseen ikäskaalan alkupäässä. Nollapisteessä ollaan 64 vuoden iässä.

Työttömyysodotteiden erot eri vuosien välillä ovat olleet suurimmillaan 2010-luvulla vuosien 2011 ja 2015 välillä: vuodet 2010, 2012–14 sekä 2016–17 sijaitsevat näiden ääripäiden välillä.

Sovellusesimerkki: työttömyyden elinkaarikustannukset

Lukujen muuttaminen työttömän työnhakijan ajan odotteeksi on olennaista etenkin työttömyyden kustannusten kannalta: otantatyöttömyys ei tavallaan maksa mitään, vaan työttömyyden reaaliset kustannukset liittyvät työttömään työnhakijaan. Toisaalta työvoimatutkimuksen tasossa ilmaistut luvut ovat konsistentteja väestön toiminnan muiden lukujen kanssa, mitä työttömänä työnhakijana oloa kuvaava luku yksistään ei kaikissa tapauksissa ole. Se on sitä vasta muiden työssäkäyntitilaston tietojen kanssa. Inkonsistenssiin ei kuitenkaan tämän artikkelin tarkastelussa ole tarpeen paneutua syvällisemmin⁹.

Esimerkiksi 15-vuotiaan odote 4,1 vuoden työttömyydestä on edelleen hyvin pitkä. Se tar-

⁹ Työvoimatutkimuksen käsitteisiin verrattuna työttömänä työnhakijana olon (korkeampi) odote voi periaatteessa toteutua alhaisemman työllisyyden tai korkeamman työvoimassa olon tai näiden jonkinasteisen kombinaation kautta. Kuten edellä työssäkäyntitilaston tietojen perusteella havaittiin, erona on pääasiassa alhaisempi työllisyys ja korkeampi työttömyys, sen sijaan työvoiman määrä muuttuu työvoimatutkimuksen tietoihin nähdessä vähemmän. Vertailuissa on muistettava sekä käsitteiden että mittausatapojen erot.

koittaisi esimerkiksi pelkkinä valtion finanssitalouden työttömyysturvakustannuksina tämänhetkisillä etuustasoilla noin 34 273 euron kustannusta jokaista 15-vuotiaasta kohden¹⁰. Kun kohortin koko, 59 122 15-vuotiaasta otetaan huomioon, olisi työiän aikainen työttömyysturvan kokonaiskustannus noin 2,03 miljardia euroa. Tämä ei kuulosta koko 15-vuotiaan työuralle jakautuvana aivan mahdottomalta. Mutta ajatus voi muuttua, kun muistetaan, että edellä työttömyysturvakustannus laskettiin vain yhdelle ikäkohortille. Jos arvioidaan kaikkien kohorttien odotettujen työttömyyskustannusten summaa, on tämän päälle laskettava kaikkien vanhempien kohorttien kustannukset aina 64-vuotiaisiin saakka. 50-vuotiaiden kohortin koko on 71 078 henkilöä ja työttömänä työnhakijana ajan odote 1,5 vuotta eli 18 kuukautta. Työttömyysturvakustannus jokaista 50-vuotiaasta kohden on 12 539 euroa eli koko kohortti huomioon ottaen 891 M€. 50-vuotiaiden odotteeseen vaikuttaa aiempina vuosina voimassa ollut työttömyyseläkejärjestelmä ja nykyisin työttömyysturvan lisäpäivät. Koska lisäpäivien rahoitus poikkeaa muusta työttömyysturvasta, yliarvioi laskelma jossain määrin ikääntyneiden työttömyyden kustannuksia finanssitaloudelle.

Edellä hahmotettu lasku ei lankea veronmaksajille kerralla, vaan tällaisesta työttömyyden odotteesta toteutuu aina kunkin vuoden osuus.

Kun valtion työttömyysturvakustannusten laskelma suoritetaan vuoden 2017 työvoimatutkimuksen tason työttömyysodotteilla 15–64-vuotiaille ikäkohorteille (tässä käytetään yksinkertaisuuden vuoksi vuoden 2018 väestöä),

työttömyysturvakustannuksiksi saadaan 41 mrd. euroa vuoden 2019 hinnoin. Tuolloin työttömien työnhakijoiden ja työvoimatutkimuksen työttömyyden välisiä kertoimia käyttäen voitaisiin arvioida työttömyysturvakustannuksiksi 53–79 mrd. euroa em. ikäkohorttien osalta. Tällainen kustannusodote toteutuisi kaikkien kohorttien jäljellä olevan työuran aikana, mikäli työttömyys pysyisi tarkastellulla tasollaan. Tämä karkea laskelma ei ota huomioon hintojen muutoksia. Se toteutuisi osin ylisukupolvisesti. Alasalmi et.al. (2019) arvioivat julkisen talouden työttömyyden laajoja kustannuksia eri käsittein. Heidän käyttämänsä työttömyysturvakustannukset olivat vuonna 2016 ennätystasolla 1990-luvun laman jälkeen, yli 5 mrd. euroa ja mikäli työvoimapolvelujen kulut otetaan huomioon, 6,7 mrd. euroa ja edelleen jos verotulomenetykset ja työttömyysvakuutusmaksut lasketaan mukaan, 10,8 mrd. euroa. Vaikka kustannukset ovat sittemmin työttömyyden alenemisen myötä laskeneet, ovat ne edelleen huomattavat.

Käytettäessä 15-vuotiaan työvoimassa olon odotetta vuodelta 2018 (38,4 vuotta), toteutuisi edellä laskettu työttömyysturvakustannus runsaan 38 vuoden aikana¹¹. Tässä on arvioitu valtion finanssitalouden työttömyysturvakustannuksia, todelliset yhteiskuntataloudelliset työttömyysturvakustannukset ovat vielä paljon suuremmat, vakuutusturvasta työnantaja maksaa huomattavan osan ja myös vakuutetut maksavat siitä aiheutuvia kustannuksia. Säästöä laskennallisiin lukuihin syntyy odotusajoista ja karensseista, todellisuudessa lisäkuluja koituu kuitenkin myös työssä oleville, osa-aikaisille, maksettavista työt-

¹⁰ 15-vuotiaan ikäkohortin odotetun työttömänä työnhakijana olon kustannuslaskelma valtion työttömyysturvakustannusten osalta on suoritettu seuraavasti: peruspäivärahan suuruus 32,40 € x 258 maksupäivää = 8 359,20 €/a. Tämä kerrotaan työttömyysodotteen kestolla 4,1 vuodella, jolloin kustannusodote jokaista 15-vuotiaasta kohden on 34 273 €. Tämä kerrotaan edelleen kohortin koolla, 59 122 henkilöllä, jolloin päädytään 2,03 mrd. euron kustannusodotteeseen vuoden 2019 hinnoin. Työssäkäyntitilastossa rekisteritieto työttömyydestä on käytännössä 18-vuotiaasta alkaen, joten odote-estimaattikin on sama kuin 15-vuotiaalle laskettu. Estimaatti esim. vastasyntyneelle on aivan vastaava.

¹¹ Työttömyydestä aiheutuvat kustannukset koituvat todellisuudessa työttömyysturvan osalta 17 ikävuodesta lukien. Eläkkeelle siirtymisiän odote työeläkejärjestelmässä oli vuonna 2018 61,3 vuotta (Kannisto 2019, 19).

tömyyskorvauksista. Työttömyysturvan nykyiset lisäpäivät kustantavat työmarkkinaosapuolet. Laskelmiin ei sisälly ollenkaan aktiivisen työvoimapolitiikan menoja, työttömille kohden- tuvan aktiivisen sosiaalipolitiikan menoja tai omaehtoisen koulutuksen järjestämiskustannuksia työttömille tai muita sosiaaliturvamenoja työttömyydestä johtuen, joita ovat etenkin asumistuki ja toimeentulotuki. Myöskään työttömyydestä aiheutuvia verotulomenetyksiä tai menetettyä tuotannon arvoa ei ole arvioitu. Samoin työttömyysvakuutusmaksuja ei ole tässä arvioitu. Näitä on yksityiskohtaisesti eritelty tutkimuksessa Alasalmi et.al. (2019).

Yhteenvetona suoritetuista varsin alustavista ja tasoltaan karkeista laskelmista voidaan todeta, että pelkästään työttömyysturvasta valtion finanssitaloudelle aiheutuvat kustannukset ovat elinkaarinäkökulmasta, ja oikeastaan mistä tahansa näkökulmasta, valtavat. Odotteen laskentaan kuuluu myös melko suuret vuotuiset vaihtelut etenkin nuorimpien kohorttien osalta, mikä näkyy myös kustannusten odotteissa.

Lopuksi

Elinkaarinäkökulma työvoima-, työllisen ja työttömyysajan odotteina ilmaistuna on hyödyllinen lähestymistapa hahmottamaan väestömuutosten ja osallistumisen merkitystä. Kun työvoimassa, siis työllisenä ja työttömänä odotettu aika käsitellään pitkittäin kunkin ikäkohortin osalta, saadaan harvemmin esitetty näkökulma osallistumiseen, työllisyyteen ja työttömyyteen.

Työvoimatutkimuksen otanta-aineistoon voi sisältyä satunnaisuutta 1-vuotisikäkohorttien osalta ja etenkin työttömien määrissä. Toisaalta työvoimatutkimuksen avulla päästään tarkastelussa vuoteen 2018 saakka. Työssäkäyntitilaston rekisteritiedot poikkeavat työvoimatutkimuksen tiedoista sekä määrittelyltään että tasoltaan. Niihin ei kuitenkaan sisälly satunnaisuutta. Ne yltyvät nyt vain vuoteen 2017 saakka.

Työllisyyspolitiikan kannalta on tärkeää tuntea työllisyyden elinkaaridynamiikkaa ja tutkia siihen vaikuttavia tekijöitä. Tässä artikkelissa

toteutettu hahmotelma työttömyysturvan elinkaarikustannuksista on empiirisesti karkea ja puutteellinen, mutta kenties ajattelun apuvälineenä olennainen. Työttömyysajan odote jokaista nuorta henkilöä kohden on edelleen kestäättömän pitkä.

Jatkossa on tarpeen analysoida elinkaarinäkökulmaa myös sukupuolen mukaan eriteltynä.

Lähteet:

Alasalmi, Juho; Alimov, Naufal; Ansala, Laura; Busk, Henna; Huhtala, Ville-Valteri; Kekäläinen, Antti; Keskinen, Peetu; Ruuskanen, Olli-Pekka; Vuori, Lauri (2019); Työttömyyden laajat kustannukset yhteiskunnalle. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 16/2019; [Valtioneuvoston julkaisusarja](#)

Hytti, Helka – Nio, Ilkka (2004); Työllisyysohjelman seuranta ja työssäoloajan pituus, Työpoliittinen aikakauskirja, 1/2004

Hytti, Helka – Valaste, Maria (2009); The average length of working life in the European Union. KELA Online Working papers 1/2009, <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10250/8369/The?sequence=5>

Kannisto, Jari (2019); Eläkkeellesiirtymisikä Suomen työeläkejärjestelmässä. Eläketurvakeskuksen tilastoja 03/2019, [Eläketurvakeskuksen tilastoja 03/2019](#)

Hytti, Helka – Nio, Ilkka (2004); Monitoring the employment strategy and the duration of active working life; Kela – The Social Insurance Institution, Finland Social security and health research: working papers 38/2004, Originally published by the Ministry of Labour in Finnish https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10250/3430/Sel_38_netti.pdf?sequence=2

Räisänen Heikki (2019); Työvoima-ajan, työllisen ajan ja työttömyysajan elinkaarilaskelmia. TEM-analyyseja 96/2019 (ilmestyy).

Suomen virallinen tilasto (SVT): Kuolleet [verkkojulkaisu]. ISSN=1798-2529. Helsinki: Tilastokeskus [viitattu: 13.8.2019]. Saantitapa: <http://www.stat.fi/til/kuol/index.html>

Suomen virallinen tilasto (SVT): Työsäkäynti [verkkojulkaisu]. ISSN=1798-5528. Helsinki: Tilastokeskus [viitattu: 13.8.2019]. Saantitapa: <http://www.stat.fi/til/tyokay/meta.html>

Suomen virallinen tilasto (SVT): Työvoimatutkimus [verkkojulkaisu]. ISSN=1798-7830. Helsinki: Tilastokeskus [viitattu: 13.8.2019]. Saantitapa: <http://www.stat.fi/til/tyti/meta.html>

Liitetaulukko. Työllisen ajan ja muun ajan odote eri ikäryhmissä laskettuna vuoden 2017 elinajan taulun ja vuoden 2018 työvoimatutkimuksen mukaan, molemmat sukupuolet

	Elossa iässä x	Eletyt henkilö- vuodet iässä x	Eletyt vuodet iässä x ja sen jälkeen	Elinajan odote	Työllisten osuus 2018	Työllisenä eletyt vuodet iässä x	Työllisenä eletyt vuodet iässä x ja sen jälkeen	Työllisen ajan odote	Työllisyyden ulkop. vietetyn ajan odote
ikä	(l _x)	(L _x)	(T _x)	(e _x)	(a _x)	(°L _x)	(°T _x)	(°e _x)	(°e _x)
0	100000	99 859	8 147 813	81,48			3537865	35,4	46,1
15	99662	99 653	6 651 883	66,74	0,115	11460	3537865	35,5	31,2
16	99643	99 629	6 552 230	65,76	0,173	17236	3526405	35,4	30,4
17	99614	99 593	6 452 602	64,78	0,215	21412	3509169	35,2	29,6
18	99572	99 554	6 353 009	63,80	0,308	30663	3487756	35,0	28,8
19	99536	99 507	6 253 455	62,83	0,435	43285	3457094	34,7	28,1
20	99477	99 449	6 153 948	61,86	0,487	48432	3413808	34,3	27,5
21	99421	99 398	6 054 499	60,90	0,57	56657	3365377	33,8	27,1
22	99375	99 353	5 955 101	59,93	0,592	58817	3308720	33,3	26,6
23	99330	99 305	5 855 749	58,95	0,633	62860	3249903	32,7	26,2
24	99279	99 241	5 756 444	57,98	0,682	67682	3187043	32,1	25,9
25	99202	99 178	5 657 204	57,03	0,715	70912	3119361	31,4	25,6
26	99153	99 126	5 558 026	56,06	0,746	73948	3048450	30,7	25,3
27	99098	99 064	5 458 901	55,09	0,748	74099	2974502	30,0	25,1
28	99029	98 996	5 359 837	54,12	0,774	76623	2900402	29,3	24,8
29	98963	98 938	5 260 841	53,16	0,752	74401	2823780	28,5	24,6
30	98913	98 879	5 161 903	52,19	0,802	79301	2749378	27,8	24,4
31	98844	98 809	5 063 025	51,22	0,779	76972	2670078	27,0	24,2
32	98774	98 744	4 964 216	50,26	0,774	76427	2593105	26,3	24,0
33	98713	98 674	4 865 472	49,29	0,775	76472	2516678	25,5	23,8
34	98634	98 596	4 766 799	48,33	0,816	80454	2440206	24,7	23,6
35	98558	98 530	4 668 203	47,36	0,815	80302	2359752	23,9	23,4
36	98502	98 463	4 569 673	46,39	0,823	81035	2279450	23,1	23,2
37	98423	98 371	4 471 210	45,43	0,84	82632	2198415	22,3	23,1
38	98319	98 281	4 372 839	44,48	0,84	82556	2115783	21,5	23,0
39	98243	98 196	4 274 558	43,51	0,861	84547	2033227	20,7	22,8
40	98149	98 103	4 176 362	42,55	0,859	84270	1948681	19,9	22,7
41	98056	98 004	4 078 260	41,59	0,847	83009	1864411	19,0	22,6
42	97951	97 889	3 980 256	40,64	0,856	83793	1781402	18,2	22,5
43	97827	97 742	3 882 367	39,69	0,894	87381	1697609	17,4	22,3
44	97657	97 578	3 784 625	38,75	0,877	85576	1610227	16,5	22,3
45	97499	97 431	3 687 047	37,82	0,872	84960	1524651	15,6	22,2
46	97363	97 285	3 589 616	36,87	0,866	84249	1439692	14,8	22,1
47	97207	97 130	3 492 331	35,93	0,863	83823	1355443	13,9	22,0
48	97053	96 961	3 395 201	34,98	0,837	81156	1271620	13,1	21,9
49	96868	96 756	3 298 241	34,05	0,851	82339	1190464	12,3	21,8
50	96643	96 515	3 201 485	33,13	0,862	83195	1108125	11,5	21,7
51	96386	96 249	3 104 971	32,21	0,857	82485	1024929	10,6	21,6
52	96111	95 963	3 008 722	31,30	0,86	82528	942444	9,8	21,5
53	95814	95 654	2 912 760	30,40	0,862	82454	859916	9,0	21,4
54	95494	95 309	2 817 106	29,50	0,826	78725	777463	8,1	21,4
55	95124	94 947	2 721 797	28,61	0,827	78521	698737	7,3	21,3
56	94770	94 556	2 626 850	27,72	0,801	75739	620216	6,5	21,2
57	94342	94 137	2 532 294	26,84	0,785	73897	544477	5,8	21,1
58	93931	93 688	2 438 157	25,96	0,777	72795	470580	5,0	21,0
59	93444	93 161	2 344 470	25,09	0,765	71268	397785	4,3	20,8
60	92877	92 580	2 251 309	24,24	0,687	63602	326517	3,5	20,7
61	92283	91 928	2 158 729	23,39	0,635	58374	262914	2,8	20,5
62	91572	91 221	2 066 802	22,57	0,564	51448	204540	2,2	20,3
63	90869	90 470	1 975 581	21,74	0,415	37545	153092	1,7	20,1
64	90071	89 652	1 885 111	20,93	0,275	24654	115547	1,3	19,6
65	89232	88 781	1 795 460	20,12	0,194	17224	90893	1,0	19,1
66	88330	87 838	1 706 679	19,32	0,166	14581	73669	0,8	18,5
67	87346	86 818	1 618 841	18,53	0,158	13717	59088	0,7	17,9
68	86289	85 714	1 532 023	17,75	0,107	9171	45371	0,5	17,2
69	85139	84 548	1 446 309	16,99	0,086	7271	36200	0,4	16,6
70	83957	83 316	1 361 761	16,22	0,082	6832	28928	0,3	15,9
71	82674	81 897	1 278 446	15,46	0,072	5897	22097	0,3	15,2
72	81119	80 412	1 196 549	14,75	0,08	6433	16200	0,2	14,6
73	79704	78 931	1 116 138	14,00	0,064	5052	9767	0,1	13,9
74	78158	77 305	1 037 207	13,27	0,061	4716	4716	0,1	13,2

Työllisyyden kasvattaminen veropolitiikalla

Elina Pylkkänen¹

Johdanto

Suomessa on omaksuttu jo lähes kolme vuosikymmentä sitten, ensimmäisten maiden joukossa, työn tekemiseen kannustava veropolitiikka. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys lanseerattiin 90-luvun suurtyöttömyyden lääkkeeksi. Viran puolesta myönnettävällä verovähennyksellä haluttiin kannustaa työttömiä aktiiviseen työnhakuun. Sittenmin verokannustinta on edelleen jokaisen hallituksen toimesta kasvatettu voimakkaasti ja otettu käyttöön myös työtulovähennys, joka on ensisijaisesti valtion verosta myönnettävä vähennys. Kannustinelementin vuoksi työtuloja verotetaan kevyemmin kuin vastaavan suuruisia päivärahatuloja. Matalimmilla tulotasoilla työtulojen verotus on yli 10 prosenttiyksikköä kevyempää kuin päivärahan. Palkkatulosta aletaan maksaa kunnallisveroa vasta kun vuositulo ylittää 14 500 euroa, vaikka jo ensimmäisestä ansaitusta eurosta maksetaankin sosiaalivakuutusmaksuja. Eläketulon verotus tosin on samalla tasolla kuin palkkatulon verotus, joten verokannustin ei

toimi työurien pidentämisen kannusteena työuran loppupäässä. Eläkkeelle jäädessä tulotaso alenee, mutta myös verotus kevenee.

Empiiristen tutkimusten mukaan tuloverotuksen keventäminen ei lisää työn tarjontaa merkittävässä määrin (Matikka ym. 2016). Siitä huolimatta työtulovähennystä on kasvatettu vuosittain lähes kolmen vuosikymmenen ajan, vaikka työllisyysvaikutuksia ei olekaan todettu olevan. Ongelmana voikin olla se, että työtulosta myönnettäviä verovähennyksiä ei tunneta laajasti, jolloin on epärealistista olettaa, että kannustettiin reagoidaan. Kuinka moni esim. työvoimavirkailija tai kansanedustaja tietää tämän? Jos siis kannustimia lanseerataan verojärjestelmään, olisi tästä syytä informoida väestöä laajasti. Tämä ongelma on tiedostettu myös Ruotsissa, jossa toteutettiin vastaava vähennys, ”jobbskatteavdraget”, kasvavasti neljässä vaiheessa. Vaikutusten seuranta-arvioinnissa todettiin, että ihmiset eivät käytännössä tienneet, miten verohuojennus toimii ja kuinka paljon verotus

¹ Elina Pylkkänen, PhD., johtaja, Palkansaajien tutkimuslaitos

kevenee (Riksrevisionen 2009; Andersson & Antelius 2010).

Työllisyysaste tärkein

Pääministeri Antti Rinteen hallituksen ylivoimaisesti eniten huomiota kerännyt tavoite on työllisyysasteen nosto 75 prosenttiin vaalikauden loppuun mennessä eli vuonna 2023. Tämä tavoite ja tavoitteeseen tähtäävät keinot ovat kaikkein puhutuin teema hallitustaipaleen ensimmäisten kuukausien aikana sekä perinteisessä mediassa että sosiaalisessa mediassa. Kun budjettiriihen päätökset vuoden 2020 budjetista tulivat julki, eniten huomiota keräsi työllisyyden kasvattamiseen tähtäävä keinovalikoima. Jännitystä saadaan nostatettua ja pidennettyä sillä, että tunnetuilta ekonomisteilta vuoron perään tiedustellaan arviota hallituksen toimenpiteiden vaikuttavuudesta. Kuinka monta ihmistä saadaan työllistymään kullakin ehdotetulla toimenpiteillä ja mikä on nettovaikutus työllisyyteen?

Helsingin Sanomat teetti jopa kansalaisilla kyselyn, millä keinoilla työllisyysaste nostetaan. Vastauksissa yksi työllistämiskeino nousi ylitse muiden: työn verotuksen keventäminen pieni- ja keskituloisilta palkansaaajilta. Sen listasi parhaiden keinojen joukkoon 68 prosenttia aikuisväestöstä. Veronkevennysten ykköspaikkaa listassa ei horjuta kyselyyn vastanneiden ammattiasema, koulutus, tulotaso eikä edes puoluekanta (Helsingin Sanomat 12.9.2019).

Myös kaikki eduskuntapuolueet linjasivat kevään vaaliohjelmissaan, että työn verotusta on kevennettävä työnteon kannustavuuden lisäämiseksi. Ja tällä linjauksella puolueet ovat menneet vaaleihin joka kerran 90-luvulta lähtien. Näinpä ansiotuloverotusta on kevennetty lähes kolmenkymmenen vuoden ajan. Kevennysten yhteenlaskettu mittaluokka on noin 15 miljardia euroa laskutavasta riippuen (mm. Honkanen 2010). Koska kevennys on toteutettu pieninä erinä vuosittain 1990-luvun lamavuosien jälkeen, muutos on tapahtunut lähes huomaamatta. Kevennyksillä olisi

voinut olla enemmän vaikutuksia työllisyyteen, jos yhtä suuri kevennys olisi toteutettu vain muutamana suurempana kevennyksenä. Tällöin kevennys olisi ollut sen verran huomattava, että se olisi myös synnyttänyt toivottua aktiivisuutta työmarkkinoilla.

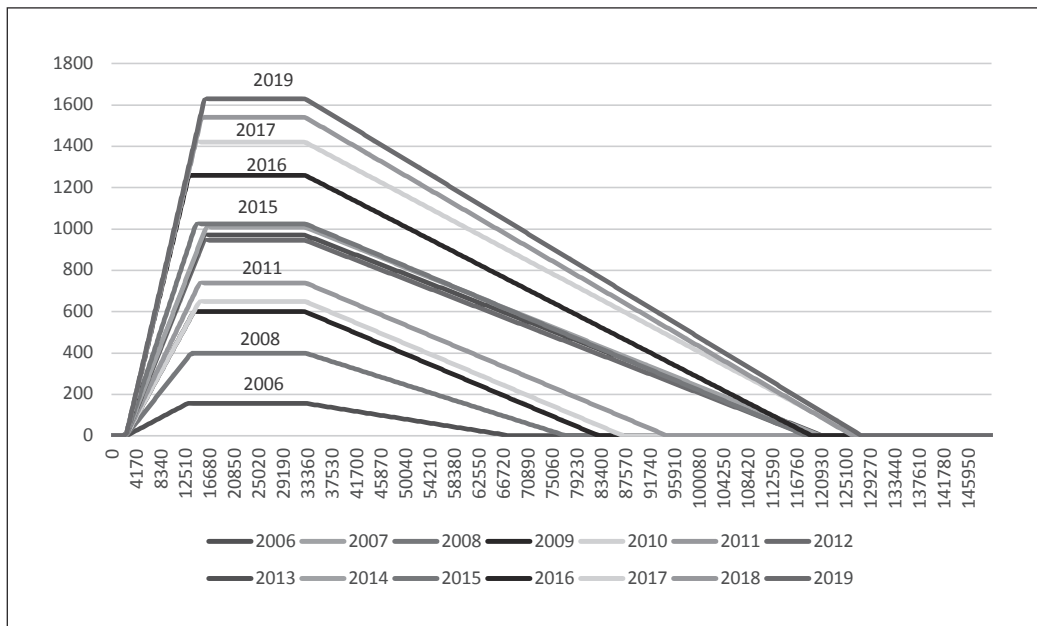
Tuloverotus kannustajana

Suomen korkeaa työttömyyttä haluttiin poistaa 90-luvun laman jälkeen mm. veropoliitiikan keinoin työn tarjontaa kasvattamalla. Ansiotuloverotuksessa otettiin käyttöön matallille tulotasoille ja vain työtuloihin kohdistettava verovähennys, jolla voitiin kasvattaa työn tekemisen kannustavuutta etuustulon varassa elämisen sijaan.

Suomi oli ensimmäisten joukossa omaksu-
massa uudentyyppisiä taloudellisia kannustimia tuloverojärjestelmään. USA ja Britannia olivat jo sitä ennen soveltaneet verohyvityksiä omissa verojärjestelmissään suuntaamalla kannustimet erityisen heikosti työllistyviin ryhmiin, kuten pienten lasten äiteihin. Tavoitteena oli parantaa näiden ryhmien taloudellista tilannetta ennemminkin kuin varsinaisesti työllisyyttä. Näiden edelläkävijämaiden myönteisten kokemusten seurauksena näitä joustavasti kohdennettavia verovähennys- ja verohyvitysjärjestelmiä sovelletaan tätä nykyä jo enemmistössä OECD-maista (Immervoll & Pearson 2009).

Työtulovähennysten mielekkäys on siinä, että niiden avulla voidaan samanaikaisesti tasata tuloeroja sekä parantaa työllisyyttä. Verokevennykset voitaisiin kohdentaa pienituloisille ilman erityisiä verovähennyksiäkin alentamalla veroastetta, jolloin tasattaisiin vain tuloeroja. Mutta kun halutaan lisätä työllisyyttä, on puututtava työnteon kannustimiin ja tehtävä selkeä ero työstä saadun tulon ja palkkaa korvaavan etuus- tai eläketulon verotuksen välillä. Tällöin kevennys kohdennetaan ainoastaan työtulolle eikä muista lähteistä saadulle ansiotulolle.

Aluksi työtuloille myönnetty ansiotulovähennys tuotiin kunnallisverotukseen, koska haluttiin edistää nimenomaan pienituloisimpien työ-

Kuvio 1. Verosta tehtävän työtulovähennyksen profiili verovuosina 2006–2019

lisyyttä, joilla työn tekemisen kannusteet olivat kaikkein heikoimmat, ja joilla oli lisäksi eniten potentiaalia kasvattaa työn tarjontaa. Näin proportionaalisesta kunnallisverosta tuli efektiivisesti progressiivinen.

Vähennystä on laajennettu vuosittain samalla kun ansiotulojen verotusta on kevennetty myös korkeammilla tulotasolla valtion veroasteikon tuloarvoja korottamalla sekä rajaveroasteita alentamalla. Veroasteikkoon tehdyt kevennykset kohdistuvat kuitenkin työtulojen lisäksi myös eläke- ja etuustuloihin.

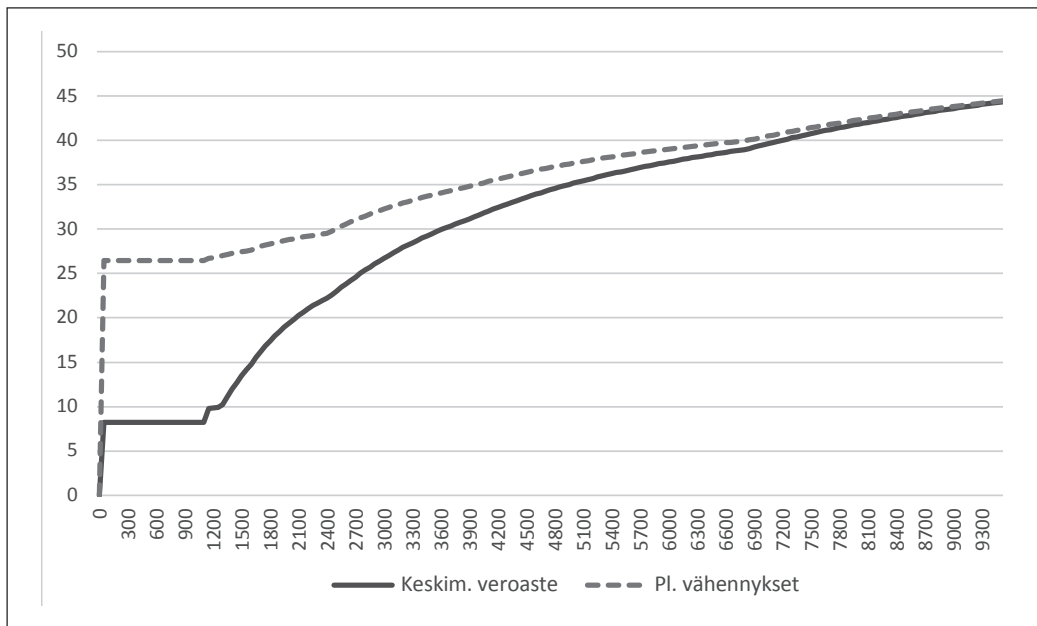
Vähennyksestä on muodostunut valtion veroasteikon jatke alaspäin, koska pienistä tuloista ei valtion veroa makseta lainkaan – eikä veroa voi keventää siellä, missä sitä ei edes makseta. Niinpä myös valtion verotukseen haluttiin tehdä oma työtuloihin kohdistettava vähennyksensä, työtulovähennys, joka on itse asiassa verohyvitys, koska se vähentää maksettavaa veroa, eikä veronalaista tuloa, kuten kunnallisverotuksen ansiotulovähennys. Periaatteellisesta erosta huolimatta niillä tavoitellaan samaa asiaa: työllisyyden kasvua, ja ne alentavat myös hyvätulois-

ten verotusta, vaikkakin vähemmän kuin pienen ja keskituloisten verotusta.

Kuviossa 1 on esitetty vähennysten profiilit ja vähennysten efektiivinen yhteismäärä eri vuosipalkkatasoilla. Kuvioista voi havaita, kuinka laajalle tuloalueelle vähennykset nykyisin ulottuvat. Enimmillään vähennykset tuottavat 2 000 euron veroedun vuodessa, jos bruttopalkka on n. 20 000 euroa vuodessa. Kaikista palkansaajista yli 90 prosenttia saa vähennyksistä veroetua. Yhteensä nämä vähentävät ansiotulojen verotuottoa kunnilta ja valtiolta n. 4 miljardia euroa vuodessa (1,7 % BKT:sta).

Ansio- ja työtulovähennyksellä tavoitellaan ennen kaikkea korkeampaa työllisyyttä ja työtuntien määrää. Erityisesti matalilla tulotasolla vähennykset tuottavat selvästi matalamman keskimääräisen veroasteen verrattuna vastaavan suuruiseen etuustuloon. Ero on suurimmillaan jopa 13 prosenttiyksikköä, vaikka lakisääteiset palkansaajamaksutkin lasketaan mukaan. Tästä voi todeta, kuinka aktiivisen veropolitiikan tuloksena työnteon verokannustimet todellakin ovat kohentuneet.

Kuvio 2. Palkansaajan keskimääräinen veroaste (yhtenäinen viiva) ja verotus ilman viranpuolesta tehtäviä verovähennyksiä (katkoviiva) vuonna 2019 eri vuositulo-tasasoilla

Kuviossa 2 näkyvät eri ansiotulolajeille kohdistettavien vähennysten vuoksi syntyvät erot veroasteissa etuus-, eläke- ja palkkatuloilla. Vaikka kunnallisveroaste ja valtion tuloveroasteikko ovat tulon lähteestä riippumatta kaikille ansiotuloille samat, tuottavat juuri eri tulolajeille suunnatut vähennykset merkittävät erot keskimääräisiin veroasteisiin erityisesti matalilla tulotasooilla. Ansio- ja työtulovähennykset laskevat työtulojen keskimääräistä veroastetta koko vaikutusalueellaan, mutta palkka- ja eläketulon verotus on silti etuustulon verotusta kireämpää yli 45 000 euron vuosituloilla, kun palkansaajan lakisääteiset sosiaalivakuutusmaksut (myös niiden vähennyskelpoisuus) otetaan huomioon. Eläketuloa saavan korkeampi verovapaan tulon määrä johtuu niin ikään sekä kunnallis- että valtionverotuksessa myönnettävistä eläketulovähennyksistä. Korkeammalla tulotassolla veroastetta nostaa eläketulon lisävero, joka on tällä hetkellä 5,85 prosenttia.

Verokannustimet verojärjestelmässä

Verojärjestelmän kautta luotuja työn tarjon-

nan kannusteita voidaan kritisoida ainakin viidestä eri syystä. Ensinnäkin siksi, että työtuiloille myönnettyt vähennykset tekevät verojärjestelmästä vaikeaselkoisemman sekä verovelvolliselle että verohallinnolle. Kansalaiset eivät tunne, eivätkä liioin edes päättäjät itse, järjestelmän yksityiskohtia eivätkä siten ymmärrä vähennysten määräytymisperusteita.

Toiseksi siksi, että tutkimusten mukaan vähennykset eivät ole juurikaan lisänneet työllisyyttä ja tehtyjen työtuntien määrää (Matikka ym. 2016, Ericson ym. 2009). Juuri pienituloisille suunnattuna verotuki voisi hillitä palkkojen nousupaineita erityisesti matalilla tulotasooilla ja sitä kautta parantaa työllisyyttä. Tällaista vaikutusta vähennyksellä ei kuitenkaan ole (Henrekson 2010).

Kolmanneksi, jos työtulovähennykset eivät paranna työllisyyttä, tuloerot kasvavat työllisten ja etuustuloa saavien välillä (Jäntti 2009), koska aina työtulovähennyksen kasvaessa etuustuloa saavien verotus kiristyy suhteessa työssäkäyviin. Etuuskien saajien taloudellinen asema suhteessa palkansaajiin heikkenee siten kahta kautta: sekä

verotuksen kiristytessä että etuustulojen hitaamman kasvuvauhdin takia (ansiotason nousu on yleensä voimakkaampaa kuin hintojen nousu, johon indeksisidonnaisuus pohjaa).

Neljäs ongelma liittyy verokynnyksen jatkuvaan nousuun. Kun verovähennys kohdistetaan pieni- ja keskituloisille, kunnallisveron tuloja karkaa aina vain korkeammille tulotasoille. Silloin pienituloisten verotusta ei pystytä keventämään enää mitenkään. Esimerkiksi kiky-sopimuksen yhteydessä 2017 jouduttiinkin alentamaan pakollisten lakisääteisten sosiaalivakuutusten maksuprosenttia verokynnystä matalimmilla tulotasoilla, jotta kevennys saatiin ulottumaan kaikkiin tuloryhmiin. Tämä taas rikkoo vakuutus-periaatetta sosiaalivakuutusjärjestelmissä. Toisaalta, jos näin ei oltaisi menetelty, olisi kaikkein pienituloisimpien verotus kiristynyt, kun kaikkien muiden verotus keveni.

Viides työtulovähennykseen liittyvä ongelma nousee esille laskusuhdanteen aikana, jolloin työttömyys kasvaa ja samalla työttömien ostovoima romahtaa, koska paitsi että tulot tipahtavat, myös verotus kiristyy! Progressiivinen verotus on perinteisesti toiminut automaattisena vakauttajana, eli kotitalouksien kulutuksen tasaajana suhdannevaihteluissa, mutta kun palkkatulojen verotusta on kevennetty merkittävästi suhteessa etuustulojen verotukseen, automaattinen vakauttaja -mekanismi kääntyykin suhdannevaihtelujen vahvistimeksi.

Verotuki helppo – menolisäys vaikea

Verovähennykset ovat verotukia ja niitä tuntuu olevan helppo tuoda järjestelmään aina vain lisää. Finanssipolitiikan kehyspäätökset ja tiukat menokehykset ovat johtaneet verojärjestelmän kautta annettavien tukien kasvuun, koska näin voidaan kiertää menokehyksiä (VTV 2018). Pieniäkin menolisäyksiä on erittäin vaikea perustella tai ylipäättään haalia kokoon budjetin menopuolella, mutta verrattain helppo antaa saatavia pois tulopuolelta, verojärjestelmän sisällä painopisteen muutoksena tai verotuksen hienosäädössä.

Tuloverotuksen kautta myönnettyjen verotukien kokonaismäärä on noin 18 miljardia euroa, joka vastaa noin kahdeksaa prosenttia BKT:sta (ks. Hallituksen vuosikertomus 2018). Verotueksi lasketaan myös lakisääteisten sosiaalivakuutusmaksujen verovähennyskelpoisuus. Yhteenlaskettuna ne pienentävät sekä kuntien että valtion ansiotulojen veropohjaa noin 10 miljardilla eurolla ja verotuloja noin neljällä miljardilla eurolla. Odotettavissa olevat työeläkevakuutusmaksujen korotukset pienentävät siten automaattisesti myös ansiotulojen veropohjaa. Verovähennyksillä pyritään lisäämään joko verotuksen oikeudenmukaisuutta tai talouden tehokkuutta, mutta samalla järjestelmästä tulee usein monimutkaisempi. Erilaiset vähennykset heikentävät verojärjestelmän selkeyttä ja ymmärrettävyyttä ainakin sillä perusteella, että ansiotuloverotus on varsin monimutkainen eikä oman veron laskeminen ole kovin helppoa varsinkaan, jos saa tuloa eri lähteistä. Erilaisia verovähennyksiä sitä paitsi tapaa kertyä matkan varrella aina lisää. Järjestelmän siistiminen tehdään yleensä suurempien veroreformien yhteydessä. Koko verojärjestelmää ja veropolitiikkaa koskevat yleispätevät tavoitteet ovat julkisten menojen rahoittaminen, kulutusmahdollisuuksien tasoittaminen, ymmärrettävyys ja selkeys, käytäytymisen vääristämisen välttäminen ja yhteinevyys vallitsevien oikeusperiaatteiden kanssa. Näitä perusperiaatteita voidaan edellyttää erikseen myös yksittäisiltä verolajeilta.

Ansiotuloverojärjestelmään kohdistuvat ennen kaikkea tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatimukset. Tehokkuus tulee esille siinä, että ansiotuloa verotetaan siten, että verotus vähentäisi mahdollisimman vähän taloudellista toimeliaisuutta, kuten työn tarjontaa. Oikeudenmukaisuus taas siinä, että verojärjestelmä on progressiivinen. Verojärjestelmän puolella erityisesti ansiotuloverotukselle on annettu tuloeroja tasoittava rooli. Lähtökohtaisesti suhteellinen kunnallisverokin on tosiasiaassa progressiivinen.

Paljon vähemmälle huomiolle on jäänyt verojärjestelmän selkeyttä ja ymmärrettävyyttä kos-

keva tavoite. Verotuksen selkeys on tavoiteltavaa monestakin syystä. Ensinnäkin se minimoi verotuksen hallinnollista taakkaa, joka aiheutuu sekä verotuksen toimittamisesta Verohallinnolle että verovelvollisille. Hallinnollisten kustannusten on arvioitu olevan noin 1,5 prosentin verran BKT:hen suhteutettuna (Gelauff ja Lejour 2006). Toiseksi, helposti ymmärrettävä verojärjestelmä antaa verovelvollisille mahdollisuuden tehdä omaa taloutta koskevia rationaalisia päätöksiä. Kun verotuksen avulla tehdään työllisyyspolitiikkaa, oletetaan automaattisesti, että kohderyhmillä on hyvä tietämys reformin tuottamista lisäkannusteista. On ongelmallista, jos verojärjestelmään tarkoituksellisesti luotuja työn tarjontaa lisääviä kannustimia ei edes tunneta. Silloin ei voi realistisesti myöskään odottaa, että kannustimiin reagoitaisiin. Tällainen työllisyyspolitiikka tulee valtiolle ja kunnille erittäin kalliiksi. Tieto reiluista veronkevennyksistä voisi lisätä työvoimaan osallistumista sekä maantieteellistä ja ammatillista liikkuvuutta.

Kolmanneksi helppo ja selkeä verojärjestelmä ylläpitää korkeaa veromoraalia madaltamalla lain noudattamiskustannuksia ja vähentämällä veronkiertoa. Selkeä ja ennakoitavissa oleva verotus luo myös investoinneille houkuttelevamman ja turvallisemman maaperän.

Neljänneksi myös eri veronsaajien kannalta helppo ja selkeä verojärjestelmä antaa paremmat edellytykset verotulojen ennakoinnille ja taloudelliselle suunnittelulle. Tosin myös monimutkaista verojärjestelmää pystytään hallitsemaan tietotekniikan ja erilaisten ohjelmistojen avulla, esim. mikrosimulointimalleja hyödyntäen.

Työllisyysvaikutukset

Työtulovähennyksen kasvattamisen työllisyysvaikutuksia Suomessa ei ole kyetty tieteellisesti arvioimaan, koska verotus on keventynyt suhteellisen tasaisesti kaikilla tulotasoilla, jolloin ei synny identifioivaa variaatiota eri ryhmien välille. Honkanen ym. (2007) analysoivat työllisyyden lisäykseen tähdänneen veropolitiikan vaikutuksia vuosina 1995–2004. Tulosten

mukaan kannustimet nk. osallistumisveroasteella mitattuna ovat kohentuneet merkittävästi, mutta osallistumisveroasteiden alenemisen ei voitu osoittaa johtaneen työssäkäynnin lisääntymiseen. Myös Pirttilä ja Uusitalo (2005) ovat yrittäneet arvioida veronalennusten vaikutuksia, mutta hekin toteavat tutkimusasetelman haasteelliseksi, koska veroasteet ovat alentuneet kaikissa tuloluokissa lähes yhtä paljon. Tulosten perusteella veronalennuksilla ei ole ollut tilastollisesti merkitseviä käyttäytymisvaikutuksia. Aivan tuore tutkimus Kleveniltä (2019) osoittaa, että aikaisemmista tutkimustulosten konsensus-sarjasta poiketen, verohyvitykset (EITC, Earned Income Tax Credit) eivät juurikaan ole kasvattaneet työhön osallistumisastetta tai työllisyyttä verohyvityksen kohderyhmissä (yksinhuoltaja-äidit). Kleven korostaa, että luonnollinen selitys tälle musertavalle tutkimustulokselle on nimenomaan tiedottamisen ja tietämyksen puute. Jos taloudellista kannustinta ei tunneta, ei käyttäytymisvaikutuksia voida odottaakaan syntyvän. Yleisemminkin kansainvälisissä tutkimuksissa havaitaan, että työtuntien määrä reagoi vain vähän tuloverotuksessa tapahtuviin muutoksiin (Bargain ym. 2014). Erityisesti työssä käyvä väestö ei juurikaan muuta käyttäytymistään. Selkeiden työllisyysvaikutusarvioiden sijaan useat uuden aallon tutkimukset arvioivat verotettavan tulon muutosta, kun verotus kiristyy tai kevenee. Työtuntien lisäksi verotettavan tulon jousto huomioi muutokset kaikessa taloudellisessa aktiviteetissa liittyen ansaittuun tuloon, kuten työtunneissa, työn tekemisen tehokkuudessa, verovähennysten käytössä sekä verosuunnittelussa. Kaikki eri kanavat, joiden kautta verotettava tulo muuttuu, ovat tärkeitä, kun arvioidaan tuloverotuksen aiheuttamia tehokkuustappiota (Feldstein 1999).

Eli mihin pitää tähdätä?

Julkisen talouden kestävyyyden kannalta on ensisijaista pyrkiä lisäämään tehtyjen työtuntien määrää taloudessa. Veropolitiikassa pyritään juuri tähän tavoitteeseen, kun työtulojen

verotusta alennetaan suhteessa etuus- ja eläketuloon, työn tekeminen tulee houkuttelevammaksi ja kannattavammaksi. Talouden palkkasumman kasvu lisää verotuloja riippumatta siitä, johtuuko kasvu työllisten määrän lisäyksestä vaiko jo työssä olevien ansioiden kasvusta. Mutta sillä, kumpaa kautta palkkasumma kasvaa, on ratkaiseva ero julkisen sektorin menoihin. Työllisten määrän kasvu alentaa sosiaaliturvamenoja samalla kun verotulot kasvavat. Mitä enemmän työikäisiä ja työkykyisiä ihmisiä on työelämän ulkopuolella, sitä enemmän palkkaa korvaavia tulonsiirtoja tarvitaan heidän elättämiseensä.

Vaikka työllisyyden kasvu on tärkeä tavoite julkisen talouden kannalta, vähäpätöinen asia ei ole sekään, millä keinoilla tavoitteeseen päästään. Verokevennysten kautta toteutettu työllisyyspolitiikka voi tulla erittäin kalliiksi, jos verokannusteisiin ei reagoidakaan odotetulla tavalla. Verotuksen kautta tehtävät toimet on tähdittävä tiukasti rajattuihin kohderyhmiin eli erityisesti niihin, jotka tutkimusten mukaan reagoivat kannustimiin. Tällöin verotuksen aiheuttamia hyvinvointitappioita voidaan vähentää ja talouden tehokkuus kasvaa. Verokevennykset työtulovähennysten muodossa kohdentuvat lähes täysimääräisesti jo töissä oleville, eikä varsinaista kohderyhmää tavoiteta ylimalkaisilla ja mutkikkailla vähennyksillä, joiden taloudellista kannustinvaikutusta ei yleisesti edes tunneta.

Lähteet:

Andersson, C. & Antelius, J. (2010), Jobbskatteavdraget – bra tänkt men illa känt, Ekonomisk Debatt, 38:2, 6-17.

Bargain, O., Orsini, K. & Peichl, A. (2014), Comparing Labor Supply Elasticities in Europe and the United States. *Journal of Human Resources*, 49: 723-838.

Ericson, P., Flood, L. & Wahlberg, R. (2009), SWETaxben: A Swedish Tax/Benefit Micro Simulation Model and an Evaluation of a Swedish Tax Reform, University of Bonn, IZA Discussion Papers 4106.

Feldstein, M. (1999), Tax avoidance and the deadweight loss of the income tax. *Review of Economics and Statistics*, 81: 674-680.

Gelauff, G. & Lejour, A. (2006), Five Lisbon Highlights; the Economic Impact of Reaching These Targets, Netherlands Bureau for Economic Policy Analysis, CPD Documents 104.

Hallituksen vuosikertomus (2018), Valtioneuvoston julkaisu 2019:10.

Helsingin Sanomat (2019), Millä keinoilla työllisyysaste nostetaan? 12.9.2019.

Henrekson, M. (2010), Håller regeringens jobbstrategi? *Ekonomisk Debatt*, 38:2, 66-78.

Honkanen, P., Jäntti, M. & Pirttilä, J. (2007), Työn tarjonnan kannustimet Suomessa 1995 - 2004, teoksessa: Vihriälä, V. & Sinko, P. (toim.): Rekrytointiongelmät, työvoiman tarjonta ja liikkuvuus, No 5/2007, luku 4, Valtioneuvoston kanslian julkaisusarja.

Honkanen, P. (2010), Evaluating Finnish Tax Cuts 1995 - 2010, esitelmä 9th Nordic Conference on Microsimulation Models, Copenhagen, June 2010.

Immervoll, H. & Pearson, M. (2009), A Good Time for Making Work Pay? Taking Stock of In-work Benefits and Related Measures across the OECD, OECD Social, Employment and Migration Working Papers No. 81.

Jäntti, M. (2009), Väliillisen verotuksen kohtaannon kehityksestä Suomessa 1985-2006. *Talous & Yhteiskunta*, 3:2, 34-40.

Kleven, H. (2019), The EITC and the Extensive Margin: A Reappraisal, NBER Working Paper, September 2019.

Matikka, T., Harju, J. & Kosonen, T. (2016), Tuloverotuksen vaikutus työn tarjontaan. Joulukuu 2015, Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 5/2016.

Pirttilä, J. & Uusitalo, R. (2005), Veronalennukset vähentävät verotuloja, *Kansantaloudellinen aikakauskirja*, 101, 421 - 431.

Riksrivisionen (2009), Riksrivisionens styrelses redogörelse on jobbskatteavdraget, Redogörelse till riksdagen 2009/10: RRS 15.

VTV (2018), Finanssipolitiikan tarkastuskertomus Veromuutosten ja verotukien vaikutusarviointit. Valtiontalouden tarkastusviraston tarkastuskertomukset 19/2018.

ILO 100 vuotta – Kansainvälinen työjärjestö tienhaarassa

Liisa Heinonen¹ – Päivi Kantanen²

Kansainvälinen työjärjestö perustettiin vuonna 1919. Järjestön 100-vuotisjuhla tarjoaa tilaisuuden arvioida sen työtä pidemmällä aikaperspektiivillä, sillä ILO:n toiminnan on vastattava työelämän kulloisiinkin haasteisiin globaalilla tasolla. ILO:n työhön hallitusten ohella osallistuvat työnantaja- ja työntekijäryhmä pitävät yleensä osaltaan huolen siitä, että keskustelua käydään ajankohtaisista poliittisista aiheista, joilla on merkitystä yrityksille ja työntekijöille.

Yhteiskuntarauhaa dialogin ja oikeudenmukaisuuden kautta

ILO perustettiin ensimmäisen maailmansodan raunioille osaksi Kansainliittoa. Sen tehtäväksi annettiin edistää sosiaalista oikeudenmukaisuutta, yhteiskuntarauhaa sekä kestäväää maailmanrauhaa hallitusten, työnantajien ja työntekijöiden välisen vuoropuhelun avulla. Sosiaalista oikeudenmukaisuutta se tukee ennen muuta hyväksymällä kansainvälisiä työelämän normeja muun muassa työntekijöiden oikeuk-

sista, tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta sekä sosiaaliturvasta.

ILO:n elinkaaren aikana demokratiaa ja yhteiskuntarauhaa ovat uhanneet erilaiset totalitääriset järjestelmät, joiden tunnusmerkkeihin on yleensä kuulunut, että ne eivät ole sallineet työmarkkinajärjestöjen vapaata toimintaa. Sosiaalisen vuoropuhelun ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden avulla järjestö on pyrkinyt torjumaan työelämän epäkohtia sekä totalitääristen yhteiskuntajärjestelmien kannatusta niin ensimmäisen maailmansodan kuin myös toisen maailmansodan jälkeen. Toisen maailmansodan jälkeen ILO oli ainoa osa Kansainliittoa, joka säilyi hengissä ja siirrettiin sodan jälkeen perustetun YK:n ensimmäiseksi erityisjärjestöksi. Suomi liittyi ILO:n jäseneksi vuonna 1920 liittyessään Kansainliittoon.

ILO:n toiminnalla on pitkin sen elinkaarta pyritty kanavoimaan ammattiyhdistystoiminnan yhteiskuntarauhaa uhkaavista suuntauksista työ- ja elinoloja neuvottelupöydissä kehittävään suuntaan.

¹ Liisa Heinonen, OTK, hallitusneuvos, ILO-neuvottelukunnan puheenjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

² Päivi Kantanen, OTK, neuvotteleva virkamies, ILO-asioiden lakiasiasshiteeri, työ- ja elinkeinoministeriö

ILO on takavuosina tukenut aktiivisesti demokratiaa ja työntekijöiden ihmisoikeuksia muun muassa itäisessä Euroopassa sekä torjunut rotuerottelua Etelä-Afrikassa. Viime aikoina käsittelyssä ovat olleet muiden ohella Burma/Myanmarin ja Qatarin työolojen vakavat puutteet.

ILO:n sopimustoiminta

ILO on hyväksynyt vuodesta 1919 lähtien yhteensä 206 sopimusta, useita pöytäkirjoja sekä suosituksia. Sopimuksia ja suosituksia on uudistettu jatkuvasti. Parhaillaankin sopimuksia ja suosituksia ajantasaistetaan; vanhoja sopimuksia ja suosituksia kumotaan, täydennetään ja uudistetaan. Kesäkuussa 2019 hyväksyttiin ILO:n tuorein sopimus torjumaan väkivaltaa ja häirintää työssä.

Työelämän laadun ohella ILO:n mandaattiin kuuluu myös köyhyyden poistaminen. Työssäkäyvien köyhyyden torjuntaa ILO edistää mm. työehtosopimusvapautta koskevilla sopimuksilla ja niiden noudattamisen valvonalla. Sopimusten mukaan työnantajien tulee muun muassa pidättäytyä vaikuttamasta mil-lään tavoin työntekijöiden ammattiliittoon liittymiseen ja ammattiyhdistyksessä toimimiseen. Yhdistymisvapaus sopimusten valvontaa varten ILO:n hallintoneuvosto on perustanut kolmikan-taisen järjestäytymisvapauskomitean, jonka ratkaisui-
sta on julkaistu laaja kokoelma. Tapauksia on ratkaistu vuodesta 1951 lähtien yhteensä noin 3700. Yhdistymisvapaus koskee sekä työnantajia että työntekijöitä.

ILO on myös hyväksynyt useita sosiaaliturvaa koskevia sopimuksia ja suosituksia, joilla jäsenvaltioita sitoutetaan laatimaan kattavia sosiaaliturvajärjestelmiä. Vain 29 % maailman väestöstä on kattavan sosiaaliturvan piirissä ILO:n mukaan.

ILO tukee jäsenvaltioita sopimustensa noudattamisessa. Antaessaan jäsenvaltioille ohjeita esimerkiksi sosiaaliturvaa, yhdenvertaisuutta tai tasa-arvoa koskevan lainsäädännön kehittämiseksi, ILO auttaa jäsenvaltioita auttamaan itse itseään yhteiskunnan kehittämisessä. Huoli

lapsityöstä, pakkotyöstä ja ihmiskaupasta ei ole poistunut. Myös alkuperäiskansoihin kuuluvat, kotitaloustyöntekijät ja epävirallisessa taloudessa työskentelevät ovat olleet ILO:n agendalla pitkään. Kysyntää ILO:n avulle on enemmän kuin mitä resurssit mahdollistavat.

Kansainvälisten työstandardien globaali seuranta ja valvonta

Monet ihmisoikeusloukkauksista tapahtuvat työelämässä. ILO:n ja Agenda 2030 tavoitteiden kannalta on keskeistä säilyttää jäsenmaiden sitoutuminen työelämän perusoikeuksien noudattamiseen.

ILO:n työstandardien valvontajärjestelmä pyrkii varmistamaan sopimusten noudattamisen lain ja käytännön tasolla. Säännönmukainen valvonta perustuu jäsenmaiden raportointivelvoiteisiin. Kansallisilla työmarkkinajärjestöillä on mahdollisuus tehdä raporttien yhteydessä huomautuksia ILOlle, kun ne katsovat, että jäsenvaltio ei noudata velvoitteitaan. Suomen työmarkkinaosapuolet ovat perinteisesti aktiivisia ILO:n suuntaan.

Riippumaton asiantuntijakomitea arvioi jäsenmaissa yleissopimusten noudattamista. Asiantuntijakomitean raportti on pohja työkonferenssin ns. applikaatiokomitean työlle. Järjestäytymisvapauskomitea täydentää valvontaa yhdistymisvapauden osalta.

Työkonferenssissa tulee joka vuosi keskusteluun 24 maatapausta, jossa ao. maan hallituksen, työntekijöiden ja työnantajien edustajilla on mahdollisuus esittää näkemyksiä asiasta. Komitean johtopäätökset ohjaavat maan toimia sopimusvelvoitteiden täyttämiseksi. Kesällä 2019 käsit-telyssä ns. vakavina tapauksina olivat alaikäisten suojelun riittämättömyys Etiopiassa, Irakissa lapsityö, Libyan lainsäädännön puutteet syrjin-nän kieltämisestä, Myanmarissa armeijan harjoittamaa pakkotyö ja kunnollisen valitusjärjes-telmän puuttuminen sekä riittämättömät seuraamukset rikkojille, Nicaraguassa sosiaalisen suojelun tason puutteet ja Turkissa yhdistymisvapauden loukkaukset.

Komitean kolmikantaiset keskustelut edistävät parempaa ymmärrystä ongelmista ja niiden ratkaisujen tärkeydestä. Järjestäytymisoikeuksien ja kollektiivisten neuvotteluoikeuksien turvaaminen, osallistava ja yhdenvertainen työelämä sekä sosiaalisen dialogin tärkeys ovat ILO:n valvontajärjestelmän keskeiset viestit. OECD- ja EU-maat korostavat ILO:n valvontajärjestelmän noudattamista. Järjestelmään kohdistuu kuitenkin haasteita. Läpinäkyvyyttä ja tasapuolisuutta on haluttu parantaa valittaessa tapauksia applikaatiokomitean käsittelyyn. Myös erilaiset olosuhteet haluttaisiin otettavan paremmin huomioon komitean johtopäätöksissä.

Miten tasa-arvo on kehittynyt 100 vuoden aikana

ILO on edistänyt naisten työmarkkina-asemaa merkittävästi 100 vuoden aikana, mutta huolena on kehityksen pysähtyminen. Vaikka aikanaan ILO:n standardin vuoksi luovuttiin Suomessakin miesten ja naisten erillisistä palkkataulukoista, palkkaerot eivät ole globaalisti arvioiden kaventuneet juurikaan viimeisen 20 vuoden aikana. Naisten työssäkäynti parantaa yhteiskunnan sosiaalista koheesiota, talouskasvua ja kilpailukykyä. Perhevapaat ja hoivapalvelut tukevat osallistumista työelämään. Globaalisti naisten työllisyysaste on miehiä alhaisempi. ILO:n mukaan kaikista naisista noin 70 % haluaisi tehdä palkkatyötä, mutta vain 45,3 % oli palkkatyössä vuonna 2018. Palkaton hoivatyö on keskeisin syy tähän. Yhteiskunnan rakenteet ja sosiaaliset normit eivät tue riittävästi naisten palkkatyötä.

Globaalit työmarkkinat

ILO:n jäsenmäärä on kasvanut voimakkaasti. Jäseniä on tällä hetkellä 187. Globalisaatio on ILO:n perustamisen jälkeen suorastaan räjähtänyt ja lisännyt globaalin työelämän sääntelyn tarvetta. Teollisia töitä on siirtynyt alhaisemman palkkatason maihin. Tämä on nostanut kansainvälisten työelämän standardien merkitystä kansainvälisessä kilpailussa, monikansallisissa yrityksissä sekä kansainvälisissä tuotantoketjuissa.

Kaupan kansainvälistyminen on nostanut monien maiden elintasoja tuntuvasti. Niinpä myös monet kehittyvät maat ovat vaurauden kasvaessa kiinnostuneet kehittämään työ- ja sosiaalilainsäädäntöään väestön työ- ja elinolojen kohentamiseksi, yhdenvertaisuuden lisäämiseksi ja yhteiskuntarauhan turvaamiseksi.

Kansainvälisen kaupan vapautumisen seurauksena moniin EU:n kauppasopimuksiin on otettu työelämän normeja ja kestävä kehitys koskevia määräyksiä, joissa kauppakumppanin edellytetään ratifioivan ja noudattavan ennen muuta ILO:n perustavaa laatua olevia sopimuksia, mutta useissa tapauksissa myös esimerkiksi työsuojelusopimuksia. Komission vastavalitun puheenjohtaja Ursula von der Leyenin ohjelman mukaan työelämää ja ympäristöä koskevat neuvotteluluvut on tarkoitus jatkossa sisällyttää EU:n kaikkiin kauppasopimuksiin.

Globaalien työmarkkinoiden muutostrendejä

Työmarkkinat ovat muuttuneet moneen kertaan ILO:n elinkaaren varrella ja yhteiskuntarauhaa koetteleva työmarkkinoiden suuri muutos on nytkin käynnissä. Monissa maissa siihen liittyy keskiluokan kaventuminen ja eriarvoisuuden lisääntyminen.

Vaikka kehittyneiden ja kehittyvien maiden työmarkkinat ovat hyvin erilaisia, eräät trendit ja haasteet ovat yhteisiä, kuten ympäristön tuhoutuminen, ilmastonmuutos, maahanmuuttovirrat, väestön ikääntyminen sekä tuotannon ja työvoiman käytön ja tarpeen muuttuminen digitalisaation, robotisaation ja keinoälyn vuoksi sekä eriarvoisuuden lisääntyminen. Yhteistä on myös se, että muuttuvilla työmarkkinoilla tarvitaan uudenlaista osaamista kaikkialla maailmassa.

Vaikka vallankumousten uhka aiemmassa muodossa on pitkälti ohi, epädemokraattiset ja yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa heikentävät virtaukset tuntuvat olevan jopa voimistumassa mm. uskonnollisen fundamentalismin vuoksi.

Työmarkkinoiden pirstaloituminen ja ilmastomuutoksen tuomat uhat sekä eriarvoistu-

misen kasvu lisäävät epävarmuutta, joka saat-
taa kanavoitua totalitaarisen järjestelmien ihai-
luun vuoropuheluun perustuvan yhteiskunnan
rauhanomaisen rakentamisen sijasta.

Edessä olevien muutosten laajuuden vuoksi
ILO:n tavoite sosiaalisen oikeudenmukaisuuden
ja yhteiskuntataujan turvaamisesta muutosten
yhteydessä työmarkkinadialogin ja työstandar-
dien avulla on jopa aiempaa ajankohtaisempi.
Näin siitä huolimatta, että jälkiteollisessa yhteis-
kunnassa työsuhteiden yksilöllistyminen, yrittä-
jyyden ja palkkatyön välimaaston lisääntyminen,
työnteko valtioiden rajojen yli mm. alustatalou-
dessa sekä osin näistä johtuva järjestäytymisas-
teen alentuminen luovat uusia haasteita työmark-
kinasääntelylle sekä sopimussyhteiskunnille.

Muutosten vaikutus ILO:n toimintaan

Kesäkuun kansainvälisessä työkonferenssissa
hyväksyttiin ILO:n tulevaa työtä linjaava vuosi-
satajulistus, jossa arvioidaan työelämän ajankoh-
taisia ilmiöitä sekä linjataan toimintaa ottaen
huomioon ajankohtaiset haasteet.

ILO korostaa ihmiskeskeisen lähestymistä-
van tärkeyttä. Päätökset tekevät ihmiset, eivät
koneet. Digitalisaatioon, keinoälyyn ja automaa-
tioon liittyvissä ratkaisuissa tulee varmistaa, että
kehitys tukee työntekijöiden ja yleisemminkin
ihmisten tarpeita.

ILO:n normatiivisen mandaatin uudistaminen

ILO:n työ perustuu valtioiden ja työmarkkinaosa-
puolten sitoutumiseen edistää yhdessä valmis-
teltuja kansainvälisiä työstandardeja. ILO:n vuosi-
satajulistuksessa linjataan tältäkin osin ILO:n
toiminnan suuntaa järjestön siirtyessä uudelle
vuosisadalle. Vaikka keskustelussa nostettiin
esille myös ajatus siitä, että ILO:n tulisi jatkossa
suunnata toimintaansa standardien laadinnan
ja valvonnan sijasta työelämän tutkimukseen ja
kehittämiseen, ILO:n työkonferenssissa päätet-
tiin uudistaa järjestön mandaatti laatia ja valvoa
jatkossakin kansainvälisiä sopimuksia ja suosi-
tuksia ihmisarvoisen työn edistämiseksi kaik-

kialla maailmassa. Samalla korostettiin tarvetta
jatkuvasti päivittää näitä sopimuksia.

Ihmisarvoisen työn agenda

Joidenkin arvioiden mukaan maailman ihmisoi-
keusrikkomuksista suurin osa liittyy työelämään.
ILO:n ihmisarvoisen työn toimintaohjelman
edistämistä pidetään ILO:n vuosisatajulistuk-
sessa edelleen järjestön työn kulmakivenä. ILO:n
ihmisarvoisen työn tavoite kattaa sekä työllisyy-
den edistämistä, että myös työn laatua koskevat
vaatimukset.

ILO:n perustavaa laatua olevien työntekijöi-
den oikeuksien ja periaatteiden mukaan:

- työntekijöitä suojellaan työsyrynnältä, mukaan
lukien sukupuoleen perustuva syrjintä
- työntekijöille turvataan sama palkka saman-
arvoisesta työstä,
- työntekijöille ja työnantajille turvataan yhdis-
tymisvapaus ja kollektiivinen neuvottelu-oikeus
- kielletään pakkotyö, ihmiskauppa ja lapsityö
sekä erityisesti sen pahimmat muodot.

Nämä perustavaa laatua olevat työntekijöiden
oikeudet sitovat jo ILO:n jäsenyyden perusteella
kaikkia sen 187 jäsenvaltiota, vaikka kyseinen
valtio ei olisi näitä koskevia sopimuksia ratifioi-
nutkaan. Todettakoon, että muun muassa kaikki
Euroopan ja Keski-Aasian valtiot ovat ratifioi-
neet kaikki perustavaa laatua olevat sopimukset.

ILO:n toiminta YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 strategian toteuttamiseksi

Vuosisatajulistuksessa korostetaan ILO:n
keskeistä roolia YK:n kestävän kehityksen
strategian toteuttamisesta erityisesti ihmisar-
voisen työn, tasa-arvon ja köyhyyden poistami-
sen tavoitteiden osalta. Julistuksessa koroste-
taan myös tarvetta yhdenmukaiseen toimintaan
YK-järjestelmän sisällä.

YK:n kestävän kehityksen ihmisarvoisen työn
tavoitteessa (SDG 8) luvataan muun muassa:

- Edistää kehityslähtöisiä käytäntöjä, jotka tuke-
vat tuottavaa toimintaa, ihmis-arvoisten/säällis-
ten työpaikkojen luontia, yrittäjyyttä, luovuutta

ja innovointia sekä kannustavat mikro- ja pien-yritysten sekä keskisuurten yritysten perustamiseen ja kasvattamiseen, esimerkiksi takaamalla rahoituspalvelujen saanti. (8.3)

- Parantaa vuoteen 2030 saakka asteittain maailmanlaajuisista resurssitehokkuutta kulutuksessa ja tuotannossa ja pyrkii erottamaan talouskasvu ja ympäristön pilaantuminen toisistaan kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa koskevan kymmenvuotisen ohjelmakehityksen mukaisesti, kehittyneet valtiot eturintamassa. (8.4)

- Saavuttaa vuoteen 2030 mennessä täysi ja tuotettava työllisyys ja ihmisarvoinen/säällinen työ kaikille, mukaan lukien nuorille ja vammaisille, sekä sama palkka samanarvoisesta työstä. (8.5)

- Vähentää vuoteen 2020 mennessä merkittävästi niiden nuorten määrää, jotka eivät käy työssä tai opiskele. (8.6)

- Ryhtyä välittömiin ja tehokkaisiin toimiin pakotyön, modernin orjuuden ja ihmis-kaupan poistamiseksi, varmistaa lapsityön pahimpien muotojen, kuten lapsisotilaiden värväämisen ja käytön, kieltäminen ja poistaminen sekä lopettaa lapsityö kaikissa muodoissaan vuoteen 2025 mennessä. (8.7)

- Suojata työelämän oikeuksia ja taata turvallisen työympäristö kaikille työntekijöille, mukaan lukien siirtotyöläisille, erityisesti naisille ja epävarmassa työsuhteessa oleville. (8.8)

- Laatia ja toimeenpanna vuoteen 2030 mennessä käytäntöjä työpaikkoja luovan ja paikallista kulttuuria sekä tuotteita edistävän kestävä matkailun edistämiseksi. (8.9)

Toiminnan vaikuttavuuden lisääminen

Jotta näihin YK:n kestävä kehityksen ihmisarvoisen työn tavoitteisiin voitaisiin päästä, vuosisatajulistuksessa korostetaan tehostettuja toimia muun muassa yritysten yhteiskuntavastuun kehittämiseksi kansallisissa ja kansainvälisissä tuotantoketjuissa. On myös ensiarvoisen tärkeää panostaa toimeenpanoa tukevaan työhallintoon sekä työsuojelutarkastajiin.

Epävirallisen sektorin työstä tulee siirtyä virallisen sektorin työhön. Useissa kehitysmaissa

epävirallinen sektori on yhä suuri eikä tällä sektorilla työskentelevillä ole työlaainsäädännön suojaa eikä sosiaaliturvaa.

Sukupuolten tasa-arvo ja työelämän yhdenvertaisuus sekä korkea työllisyys ovat olennaisia edellytyksiä myös Agenda 2030 muiden tavoitteiden kuten köyhyyden poistamisen, sosiaaliturvan ja koulutuksen rahoituksen, osaamisen kehittämisen sekä osallistavan ja kestävä taloudellisen kasvun kannalta.

Erityisesti naisten työmarkkina-aseman parantamisen ja työllisyysasteen noston sekä epävirallisen työn virallistamisen kautta voitaisiin saavuttaa merkittävää taloudellista kasvua sekä turvata opetuksen ja sosiaaliturvan rahoitusta.

Yhdistymisvapaus ja kollektiivinen neuvottelu-oikeus vaikuttavat osaltaan siihen, että yritysten tuotosta jaetaan palkkana työntekijöille kohtuullinen osuus turvaamaan työntekijän ja hänen perheensä elatuksen. Tasaisemmalla tulonjaolla voidaan myös lisätä kansalaisten ostovoimaa ja sitä kautta yritysten kannattavuutta sekä torjua työssäkäyvien köyhyyttä.

ILO:n julistuksessa korostetaan vahvasti työssäkäyvien köyhyyden torjumista vähimmäispalkkajärjestelmän avulla. Julistus tunnustaa, että vähimmäispalkat voidaan määritellä joko lainsäädännöllä tai työehtosopimuksin. Tästä aiheesta keskustellaan myös EU:ssa parhailaan, kun komission vastavalittu puheenjohtaja on ilmoittanut antavansa asiasta säädösehdotuksen pian virkaanastumisensa jälkeen.

Ihmisarvoisen työn tavoitteiden saavuttamiseksi on myös tärkeää, että niihin pyritään monenkeskisten järjestöjen tehokkaalla ja samansuuntaisella yhteistyöllä myös maatasolla. Myös tätä korostetaan ILO:n vuosisatajulistuksessa.

Suomen painopisteet

Suomen ja EU:n intressissä ovat globaalit työelämän standardit ja työelämän yhteistyö. Niinpä Suomi ja EU-ryhmä tukevat ILO:n työtä globaalien ihmisarvoisen työn edistämiseksi. ILOssa Suomi toimii yhdessä muiden Pohjoismaiden, EU:n sekä

OECD-maista koostuvan IMEC-ryhmän kanssa.

Suomi on tällä hetkellä ILO:n hallintoneuvoston jäsen ja vaikuttaa ILO:n linjauksiin ja toimintaan hallintoneuvoston ja ILO:n vuotuisen työkonferenssin komiteoiden kokouksissa sekä ILOlle annettavilla lausunnoilla.

Suomen prioriteettina ILO:ssa on työntekijöiden perustavaa laatua olevat oikeudet ja erityisesti naisten ja muiden vaikeassa työmarkkinatilanteessa olevien työmarkkina-aseman parantaminen. Suomi tukee ILO:n ja muiden YK-järjestöjen tehostettua yhteistyötä maatasolla ottaen kuitenkin huomioon ILO:n mandaatti, normatiivinen luonne ja työmarkkinajärjestöjen rooli.

Suomi tukee ILO:n standardien käyttöä mitattavuina kauppapoliittisissa sopimuksissa, kuten Ceta-sopimuksessa, EU-Singapore-sopimuksessa sekä EU:n ja Etelä-Korean sopimuksessa sekä yritysten yhteiskuntavastuun ohjelmissa.

Koska ILO:n toiminta perustuu valtioiden ja työmarkkinaosapuolten sitoutumiseen edistää yhdessä valmisteltujen kansainvälisten työstandardien tehokasta toimeenpanoa, myös Suomi pyrkii ratifioimaan ajantasaisia sopimuksia ja noudattamaan velvoitteitaan.

ILO:n merkitys Suomelle ja EU:lle

Suomalaisten ja EU-maiden kannalta kansainvälisillä työelämän normeilla on vaikutuksia paitsi sisäiseen työoikeussääntelyyn, niin myös työntekijöiden ihmisoikeuksien toteutumiseen maissa, joiden kanssa käydään kauppaa ja joissa myös monet EU:n yritykset toimivat. ILO:n normien avulla voidaan pyrkiä tasaamaan EU-yritysten kilpailuedellytyksiä työntekijöiden suojelun tasoa nostavalla tavalla.

ILO ja Pohjoismaat

Pohjoismaat muodostavat ILO:ssa esimerkin muille maille siitä, että avoin sopimusyhteiskunta, jossa työmarkkinavuoropuhelu toimii – ainakin globaalista perspektiivistä katsoen – on voinut pitää yllä suhteellisen korkeita työelämän

standardeja ja silti menestyä myös kansainvälisessä kilpailussa – talouden ajoittaisesta yskimisestä huolimatta.

ILO:n kannalta Pohjoismaat ovat järjestön toimintaperiaatteiden ja tavoitteiden eläviä mannekiineja siitä huolimatta – tai ehkä juuri sen vuoksi – että olemme tietoisia siitä, että yhteiskunnan ja työmarkkinoiden jatkuva muutos edellyttää ja luo edellytyksiä politiikan ja lainsäädännön jatkuvalla kehittämiselle.

EU:n työllisyysstrategian kehitys

Simo Aho¹

Alexander Schellinger: EU Labour Market Policy: Ideas, Thought Communities and Policy Change. Palgrave Macmillan 2016.

Työllisyyspolitiikka nousi vahvasti Euroopan Unionin agendalle ensimmäistä kertaa Amsterdamin sopimuksen (1997) ja siihen liittyvien ”Euroopan työllisyysuuntaviivojen” muotoilun myötä. Schellinger (jatkossa AS) kysyy, ”miten voimme selittää politiikkaparadigman, joka havaitaan EU:n työvoimapolitiikassa”. Hän erottaa kolme vaihtoehtoista selitysmallia:

1. Poliitiikka nähdään jäsenvaltioiden kansallisiin preferensseihin perustuvan kaupankäynnin tulokseksi. Köyhemmät jäsenvaltiot ja konservatiiviset hallitukset tyypillisesti vastustavat ja rikkaammat jäsenvaltiot ja vasemmistolaiset hallitukset kannattavat Unionin yhteistä politiikkaa, joka lisää kansallisia velvoitteita ja kustannuksia. Yhteinen työllisyyspolitiikka syntyi, kun Britanniassa, Ranskassa ja Saksassa tuli samoihin aikoihin valtaan vasemmistijohtoinen hallitus (Blair, Schröder, Jospin).

2. Poliitiikka nähdään ylikansallisten instituutioiden kuten Euroopan rahaliiton syntymisen (Maastrichtin sopimus 1992) ja Euroopan Komission integraatiota vahvistavien pyrkimysten tuottamien vaatimusten seuraukseksi.

3. Poliitiikka nähdään rakenteellisia ja institutionaalisia tekijöitä tulkitsevien ajatuskehysten tuottamaksi. Keskeiseksi nähdään ajatusyhteisöjen (thought communities) kyky asettaa keskeiset ongelmat ja siten suunnata niiden ratkaisukeinojen etsimistä. EU:n työvoimapolitiikan muotoutumisen ja pysyvyyden kannalta keskeiseksi AS nimeää ”sosiaaliliberaalin lähestymistavan” (SLA), johon ns. kolmannen tien poliittiset ohjelmat tukeutuivat. Tämän ajattelun kehittelyn keskuspaikoiksi EU:n työllisyyspolitiikan kontekstissa hän nimeää kaksi tieteellistä laitosta: *Wissenschaftszentrum Berlin (WZB)* ja *European University Institute (EUI, Firenze)*.

Esping-Andersenin viitaten AS toteaa, että sen sijaan että pyritäisiin kesyttämään ja säätelemään ja rajoittamaan markkinavoimia ihmisten hyvinvoinnin takaamiseksi, SLA:n ajatuksena on auttaa ihmisiä sopeutumaan markkinoiden vaatimuksiin ja lisäämään heidän valmiuksiaan tyydyttää hyvinvointitarpeitaan markkinoilla.

EU:n työvoimapolitiikan keskeiseksi tavoitteeksi nousi työllisyysasteen nostaminen ja sitä tukeva työmarkkinoiden joustavuuden lisääminen. Esimerkiksi työsuhdeturvaa piti pikemmin kin lieventää kuin vahvistaa, ja vielä 1980-luvulla

¹ Simo Aho, YTL, erikoistutkija, Tampereen yliopisto

kielteisiksi katsotut ”epätyyppilliset” työvoiman käytön muodot katsottiin nyt tarpeelliseksi. Työajan lyhentämisen sijasta alettiin korostaa työn ja muun elämän yhteensovittamisen helpottamista. Sosiaalipolitiikassa painotus siirtyi tuloerojen kaventamisesta ja köyhyiden torjunnasta yksilöiden työmarkkinoille osallistumisen tukemiseen. Turvaa riskejä vastaan tuli tuottaa erityisesti parantamalla työmarkkinoilla menestymisen kompetensseja koulutuksella. Aktiivinen työvoimapolitiikka ja elinikäinen oppiminen nähtiin keskeisiksi keinoiksi parantaa työllisyyttä. Uuden politiikan iskusanaksi nostettiin 2000-luvulla flexicurity, joka pyrkii sovittamaan joustavuuden ja turvallisuuden toisiaan tukeviksi eikä vastakkaisiksi tavoitteiksi. Tulee tavoitella työsuhteturvan (nykyisen työpaikan pysyvyys) sijasta ”työllisyysturvaa” (hyvä kyky työllistyä työnantajasta riippumatta) investoimalla inhimilliseen pääomaan.

1990-luvulla perinteiset talousteorian pääsuuntauksat eli keynesiläisyys ja uusklassinen talousteoriat olivat molemmat vaikeuksissa tilanteessa, jossa sitkeä ja laaja työttömyysongelma ja työvoimapula alkoivat yleisesti esiintyä yhtä aikaa. AS erottaa kaksi perinteisten teorioiden välisen debatin kontekstissa kehittynyttä uutta ajatusmallia, nimittäin institutionalistisen (IA) ja sosiaaliliberaalin (SLA) lähestymistavan. Edelliseen hän lukee ns. sääntelykoulukunnasta alkaen teoreetikkoja, jotka korostavat uusien tuotantomallien, esimerkiksi ”joustavan erikoistumisen”, sekä työvoiman käytön ja työmarkkinoiden sääntelyn mallien merkitystä talouden ja työllisyyden kehitykselle. Jälkimmäinen lähestymistapa korostaa mm. palvelusektorin kasvavaa merkitystä ja sen yhteyttä tuottavuuden muutoksiin ja palkkojen ja työllisyyden yhteyksiin. Lähestymistavoista seuraavien johtopäätösten eroista hän nostaa esiin erityisesti suhtautumisen vahvan sääntelyn ja palkkaerojen kasvun (matalapalkkatyön yleistymisen) tarpeellisuuteen työllisyyden kannalta. SLA suositteli sääntelyn löysentämistä ja matalapalkkatyön lisääntymisen hyväksymistä.

Sosiaaliliberaalin ajatusyhteisön synnyn AS sijoittaa 1990-luvun alkuun ja erityisesti WZB:n Günther Schmidin koordinoimaan EU:n komission rahoittamaan monien tutkimusryhmien (erityisesti Amsterdam ja Tilburg) ”siirtymätyömarkkinoiden” ja ”flexicurityn” tutkimukseen, työoikeuden puolella ns. ”Manifestoryhmään”, joka osallistui Amsterdamin sopimuksen valmisteluun, sekä mm. Esping-Andersenin edustamaan hyvinvointivaltioiden tutkimukseen. Leimallista tälle lähestymistavalle oli esimerkiksi huomion kiinnittäminen siihen, että ”sisäpiirityövoimaan” kuulumattomat ryhmät (esimerkiksi naiset ja palvelualojen työntekijät) itse asiassa kärsivät vahvasta sääntelystä ja että varsinkin mannereurooppalaiset regiimit suosivat ”mieselättämällä”.

Kiintoisa yksityiskohta on, että AS dokumentoi Suomessakin hyvin tunnetun Günther Schmidin siirtyneen alun perin vahvasti institutionalistisesta lähestymistavastaan uuteen sosiaaliliberaaliin empiirisen tiedon tulkintaan varsin nopeasti vuosien 1995 ja 1999 välillä.

EU:n työvoimapolitiittisen paradigman muotoutumisen kannalta tärkeänä AS pitää Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymistä EU:hun 1995 sekä Komission työllisyyspääosaston (DG Employment) uudelleenorganisointia, joka tapahtui ruotsalaisen Allan Larssonin tultua sen johtoon ja suomalaisen Juhani Lönnrothin ja itävaltalaisen Georg Fischerin hänen keskeiseksi alaisikseen. Euroopan työllisyysuuntaviivat (EEG) ja avoimen koordinaation metodi (OMC) olivat keskeisiä näiden virkamiesten projekteja. Tärkeä merkitys oli myös Britannian ja Hollannin hallituksilla, jotka toivat kannattamaansa työvoimapolitiittista linjaa EU:iin. Työvoimapolitiikan nostamiseen EU:n agendalle avautui historiallinen ikkuna 1997, kun suurissa EU-maissa ja lisäksi monissa pienemmissäkin oli yhtä aikaa vallassa keskustavasemmistolainen hallitus. Sekä direktoraatilla että ”kolmannen tien” poliitikoilla oli jo ennustettua yhteyksiä sosiaaliliberaaliin ajatusyhteisöön, joka vaikutti paradigman muotoiluun tärkeällä tavalla ja jonka keskeiset edustajat sittem-

min toimivat vuosien ajan toistuvasti Komission asiantuntijoina.

AS kysyy myös, miksi paradigma pysyi suhteellisen muuttumattomana seuraavat kymmenen vuotta, vaikka keskeisissä maissa konservatiivit pian saivat hallitusvallan ja vuosituhannen vaihteen tienoon suhteellisen hyvä makrotaloudellinen kehitys jonkun verran heikkeni. Keskeiseksi tekijäksi hän katsoo Komission kompetenssin ohjata agendaa, jonka pohjalta työllisyysuuntaviivoja tarkistettiin. Jäsenvaltiot saattoivat muuttaa Komission esitystä vain yksimielisellä päätöksellä, jollaisten saavuttaminen työvoimapolitiikan alueella oli vaikeata. Näin politiikan peruspilarit säilyivät olennaisesti entisellään, vaikka suuntaviivojen jäsennyistä ja yksityiskoh-tia useaan kertaan muutettiin.

Keskeisten ratkaistavien ongelmien määrittely tukeutui koko ajan sosiaaliliberaalin ajatusyhteisön argumentteihin, jotka nostavat keskeiseksi radikaalin taloudellisen murroksen sekä työelämän joustavuuden lisäämisen ja inhimilliseen pääomaan investoimisen ratkaisuina sen tuottamiin ongelmiin. Ajatusyhteisön edustajat osallistuivat koko ajan politiikan valmisteluun asiantuntijoina.

AS tukeutuu keskeisten dokumenttien yksityiskohtaiseen analyysiin ja lukuisten asianosaisten haastatteluihin. Hän käy tarkemmin läpi kaksi esimerkkiä asiantuntijoiden osallistumisesta. Ensimmäinen näistä on Belgian puheenjohtajakauden ohjelma, jossa valmisteltiin Unionin tason politiikkaa eläketurvan ja sosiaalisen syrjäytymisen kysymyksistä vuonna 2001 ja toinen flexicurityn edistämisen nostamista Unionin agendalle vuonna 2007. Hän osoittaa miten tiiviissä yhteistyössä Unionin toimijat ja keskeiset asiantuntijat kuten Esping-Andersen ja Wlthagen ohjasivat hankkeita.

AS:n mukaan tieteellinen näyttö ei suinkaan yksiselitteisesti tue valitun paradigman mukaisia politiikkasuosituksia, vaan niitä ajavan ajatusyhteisön vaikutusvaltaa selittävät sosiaaliset ja poliittiset seikat: SLA:n ja EU:n työvoimapolitiikan kehittäjät tunsivat toisensa ennestään

pitkältä ajalta ja ”kolmannen tien” politiikka ja ”siirtymätyömarkkinoiden” teoria sopivat yhteen. Hän myös katsoo, että ajatusyhteisön edustajat sopeutuivat yllättävän vaivattomasti yhdistämään Komission tavoitteet ja oman tutkimusagendansa ja onnistuivat vakiinnuttamaan asemansa keskeisinä Komission toistuvasti käyttäminä asiantuntijoina. ”Normatiiviselta kanalta” hän pitää ongelmana, että komissio on jatkuvasti tukeutunut yhteen ajatusyhteisöön. Kun työvoimapolitiikan perustavalla asialistalla valtaosin on pikemminkin poliittisia kuin teknisiä ongelmia, keskeistä on, kuka ne muotoilee ja miten.

AS tarkastelee perusteellisesti EU:n työvoimapolitiikan syntyä ja ensimmäistä vuosikymmentä vuoden 2008 kansainväliseen finanssikriisiin asti. Sen jälkeistä kehitystä hän tarkastelee lyhyemmin ja yleisempiin huomioihin perustuen. Hän toteaa, että SLA, jonka ”sosiaalisia investointeja” painottava ohjelma puoltaa huomattavia julkisen vallan toimia, joutui vaikeuksiin ankaran menokurin myötä, ja lisäsatsaukset kunnianhimoiseen työvoimapolitiikkaan väistyivät agendalta. Kuitenkin hän katsoo, että pinnallisista muutoksista huolimatta vuoden 1997 ”työllisyysuuntaviivat” ovat yhä ytimeltään entisellään voimassa. Myös sosiaaliliberaalin ajatusyhteisön asema keskeisenä asiantuntijana on säilynyt.

En rohkene arvioida AS:n historiantulkinnan pätevyyttä, kun en itse ole alan asiantuntija, mutta nähdäkseni hänen tutkimuksensa on kiinnostava EU:n työvoimapolitiikan synnyn ja kehityksen kuvauksena ja myös tieteelliseen kompetenssiin perustuvan asiantuntijuuden ja valtakeskuksen eli Euroopan Komission välisen suhteen ja vuorovaikutuksen tapaustutkimuksena. Mielenkiintoinen on myös AS:n keskeinen ”ideationaalinen” teesi, jonka mukaan ”ajatusyhteisöt” voivat olla merkittäviä politiikan muotoilijoita (sen sijaan että rakenteellisten ehtojen muutokset ja taloudelliset intressit sanelisivat politiikan), ja että ”ajatusyhteisöjen” vaikutusvaltaa selitettäessä tärkeitä voivat olla sosiaaliset

ja poliittiset seikat, jotka voidaan nähdä tutkimuskohteen eli EU:n työvoimapolitiikan kanalta historiallisina sattumina.

AS ei sano mitään siitä, miten merkittävästi EU:n asettamat tavoitteet ja suositukset ovat mahdollisesti vaikuttaneet jäsenmaiden konkreettiseen työvoimapolitiikkaan. Tällä (kuten esimerkiksi myös sosiaalipolitiikan) kentällä valta on jäsenmailla, ja direktiivien sijasta EU voi ohjata vain ”avoimen koordinaation” avulla. EU ei ole ainakaan toistaiseksi pystynyt harmonisoimaan jäsenmaiden työvoimapolitiikkaa (tai sosiaalipolitiikkaa tai verotusta), ja näyttää siltä, että sellaiseen jäsenmaat eivät taivu lähitulevaisuudessakaan. Selvä osoitus tästä on, että sekä työttömyysturvajärjestelmien kattavuus, ehdot ja taso, että aktiivisen työvoimapolitiikan volyymi ja toimenpiteiden rakenne vaihtelevat erittäin paljon EU:n sisällä edelleen, vaikka yhteisiä työllisyysuuntaviivoja on noudatettu jo yli kaksi vuosikymmentä. EU:ssa on yhteisesti hyväksytty tavoitteeksi flexicurity, jonka keskeiset ulottuvuudet ovat joustavat sopimusjärjestelyt, elinikäinen oppiminen, aktiivinen työvoimapolitiikka ja ”moderni sosiaaliturvajärjestelmä”, mutta se ei ole johtanut radikaaleihin uudistuksiin tietääkseni missään. Esimerkiksi Suomessa ollaan jääty tilanteeseen, jossa joustavuuden ja turvan edistäminen jonkinlaisena vastavuoroisena kompromissina ei näytä onnistuvan. Viime vuosina nuorisotakuusta näyttää tulleen samanlainen kaikkien jakama tavoite, jota jäsenmaissa kuitenkin edistetään kussakin omilla useimmiten jo aikaisemmin kehitetyillä keinoillaan.

AS:n mukaan pohjoiset jäsenmaat ovat sekä nostaneet agendalle että keskeisesti muotoilleet Unionin työvoimapolitiikan eli ”Euroopan työllisyysuuntaviivat”. Oma käsitykseni on, että Suomessa ei juuri koskaan työvoimapolitiikan uudistuksia ole perusteltu sillä, että EU sellaisia uudistuksia vaatisi. Esimerkiksi aktivointiaste (työllistymistä edistäviin toimenpiteisiin osallistuvien osuus potentiaalisesta kohderyhmästä) on Suomessa kansallisesti motivoitujen päätösten perusteella tietääkseni jatkuvasti ylittänyt

EU:n asettaman tavoitetason. Meillä siis ei ole ollut tarvetta entrata työvoimapolitiikkaa EU:n suuntaviivojen mukaan, kun politiikkamme muutenkin on niiden mukaista, ja tavoitteiden saavuttamista mittaavien indikaattorien mukaan olemme usein Unionin parhaiten onnistuneiden maiden joukossa. Olisi mielenkiintoista tietää, missä määrin ja millä tavalla EU:n ”avoin koordinaatio” on eri jäsenmaissa politiikan kehitykseen konkreettisesti vaikuttanut.

Pekka Tiainen jätti työllisyyden pitkän linjan toisten vahdittavaksi

Työ- ja elinkeinoministeriöstä elokuussa eläköitynyt kansantaloustieteen tohtori, neuvotteleva virkamies Pekka Tiainen on mies moneen lähtöön. Se heijastui hänen Helsingin yliopistolla eläkkeelle siirtymisensä yhteydessä pitämässään jäähyväisluennossa, jonka yleisöstä saattoi tunnistaa niin kansliapäälliköitä, professoreita, tutkimuslaitosten johtajia, tutkijoita kuin lukuisia entisiä ja nykyisiä virkamiehiäkin. Ja kun jatkaa työuraansa ns. pohjaan saakka, 68-vuotiaaksi, näyttävät useat yhteiskumppanitkin jo olevan eläkeläisiä. Yliopiston luentosali, jonne tilaisuus oli siirretty alun perin aiotusta pienemmästä tilasta, ei sekään tahtonut riittää, vaan osa yleisöstä joutui tyytymään seisomapaikkoihin. Ehkäpä Pekka Tiaisen roolista kertoo jotain se, että runsaasti päälle 80-vuotiaita, ja jokunen vieläkin iäkkäämpi seniori, oli päättänyt saapua saattelemaan tätä työvoimavirkamiestä eläkkeelle ja kuulemaan hänen luentoaan. Mikään tästä ei varmasti ollut Pekka Tiaisen tunteville yllätys.

Monet Pekka Tiaisen laajasta yhteiskumppanien piiristä juontuvat ajoilta, jolloin hän veti pitkän aikavälin työvoima-arvioiden laadintaa työministeriössä. Mukana oli tuolloin runsaasti ministeriöitä ja muuta hallintoa, tutkijoita ja

sidosryhmien edustajia.

Suomen ensimmäisen EU-puheenjohtajuuskauden alkaessa v. 1999 antoi työministeriön kansliapäällikkö muutamalle virkamiehelle käskyn olla tarvittaessa työhön käytettävissä milloin tahansa. Pekka Tiainen kuului näihin virkamiehiin, mutta hänen kohdallaan määräys oli kyllä tarpeeton – Tiainen oli muutenkin melkein aina töissä – joko työpaikalla tai jossain muualla. Työyhteisössä Tiainen onkin tunnettu mm. siitä, että hän on aina ollut valmis ottamaan uusia tehtäviä vastaan.

Finanssikriisin häämöttäessä vuonna 2008 oli Pekka Tiainen mukana vetämässä TEM:n johtoryhmälle kriisiskenaarioharjoitusta, jossa simuloitiin edessä olevia talouden ja työmarkkinoiden käännteitä ja harjoiteltiin politiikkavastauksia niihin. Muutaman kuukauden päästä osa simulaatioharjoitukseen kuuluvista toimista otettiin todellisuudessa käyttöön.

Vaikka Pekka Tiainen tunnetaan monivaiheisen virkauransa ajalta usein oman tiensä kulijana, on hän ollut avoin yhteistyölle eri tahojen kanssa. Tätä todistaa myös se, että hän on ollut suosittu luennoitsija eri yhteistyökumppaneiden tilaisuuksissa. Läksiäistilaisuuden puheiden perusteella hän on pitänyt yhtenä tärkeimmistä

yhteistyötään työttömien järjestöjen kanssa.

Jäähyväisluennossaan Pekka Tiainen käsiteli siinäkin hänelle ominaista aihetta, työllisyyden pitkää linjaa. Luento oli otsikoitu ”Keinot täystyöllisyyteen hitaan talouskasvun vaihtoehdossa”. Tiaisen näkemyksen mukaan täystyöllisyyden perusajatus on se, että työttömyys on vähäistä ja lyhytkestoista ja työllisten väestöosuus korkea. Edelleen kokoaikaisen työn kysyntä kasvaa ja omavalintaisten lyhyempien työaikojen lukumäärä kasvaa ja vaihtelee kysynnän vaihdellessa, jolloin työelämään osallistuminen on olennaisesti nykyistä kattavampaa. Tällöin ei ole pitkäaikaistyöttömyyttä eikä jatkuvaan toistuvaistyöttömyyttä ja nuoret pääsevät työelämään ja työttömyys jää tilapäiseksi ja lyhyeksi.

Hän eritteli esityksessään ns. Arthur Okunin lain (1962) perusteita: täystyöllisyystavoite on ymmärrettävä pyrkimyksenä tuottaa maksimi ilman inflaatiopaineita. Tiainen hahmotteli Okunin laskukaavojen pohjalta ja niiden muunelmilla työllisyyden ja kasvun yhteyksiä.

Pitkien linjojen miehenä hän totesi, että (vuoden 2008) finanssikriisin jälkeinen taantuma on pisin, muttei syvin vuodesta 1860 lähtien. Pisimpien taantumien kestot ovat vaihdelleet 5–10 vuoden välillä, joista vuosien 2008–2018 taantuma kesti 10 vuotta kun arviointiperusteena on kesto huipusta nousuun edellisen huipun tasolle. Tuotanto laski 8 prosenttia kun arviointiperusteena on sen alin taso edeltävään huippuun verrattuna.

Näkemyks saatiin myös ajankohtaiseen kysymykseen, paljonko tarvitaan työllisiä lisää, jotta 75 %:n työllisyysaste saavutetaan? Pekka Tiaisen laskelmien mukaan heinäkuussa 2019 oltiin 92 000 työllistä jäljessä tavoitteesta. Peruskehitys tuottaisi tästä 32 000 henkeä, josta väestön määrän lasku kattaisi 6 000. Mutta paljonko väestökehitys muuttaa tilannetta pitämällä aikavälillä? Mikäli työllisyys olisi arvioitulla vuoden 2019 tasolla, nostaisi 15–64-vuotiaiden väheneminen työllisyysastetta vuoteen 2060 mennessä yli 80 %:iin Tilastokeskuksen

syksyn 2018 väestöennusteen luvuilla. Jos taas työllisyysaste olisi arvioitulla vuoden 2019 tasolla, tämä merkitsisi samalla 15–64-vuotiaiden työllisyyden laskua 327 000 hengellä. Muutokset ovat suuria ja juuri tässä onkin pitkien aikasarjojen merkitys. Luvut tulevat muuttamaan mutta antavat suuntaa. Ne ovat ajattelun ja päätöksenteon oiva apuväline.

Väestökehityksen vaikutus työllisyysasteeseen on tällä hallituskaudella 0,4 % nostava. Tiainen on myös havainnut, että työikäisen väestön vaihtelut ovat olleet paljon vähäisempiä kuin työllisyyden vaihtelut. Seuraavalle vuosikymmenelle hän arvioi työllisyyttä nostavaksi talouskasvuksi vähintään 1,6 % ja siitä edelleen vuosille 2030–60 1,9 %. Tällä hallituskaudella 1,3 %:n ylittävä kasvu näyttäisi riittävän työllisyyden kasvattamiseen.

Väestöllisiä suhdelukuja ja työllisyyttä Tiainen eritteli vuodesta 1750 lukien. Hänen omaperäiset ideansa näkyvät esimerkiksi siinä, että Okunin lakiin liittyviä laskelmiaan hän sovelsi ei vain eteen-, vaan myös taaksepäin vuodesta 1750 lähtien. Tällä hetkellä työllisyyden lisäämiseen vaadittava talouskasvu on alhaisella tasolla. Mielenkiintoinen on myös idea ”työn käyttöasteesta”, jossa täystyöllisyyttä vastaava työttömyysaste on 3 %.

Tiainen kiinnitti luennossaan huomiota myös joihinkin ajankohtaisiin seikkoihin, kuten palkkatukityöllistämisen alenneeseen suhteeseen verrattuna työttömien työnhakijoiden ja palkkatukityöllistettyjen summaan. Tällainen ”työllistämistä” on ollut jopa 25 %:n tasolla ja on finanssikriisin jälkeen laskenut noin 15 %:n tasolta noin 7 %:iin.

Koska Pekka Tiainen on toiminut pitkään myös Suomen kestävän kehityksen toimikunnassa, listasi hän luontevasti luentonsa päätösosassa myös YK:n kestävän kehityksen tavoitteet. Niistä 17. ja viimeinen on yhteistyö ja kumppanuus. Niistä myös Pekka Tiainen tunnetaan.

Kommenttipuheenvuoroja käyttivät Pelleron taloustutkimuksen toimitusjohtaja Iiro Jussila, Elinkeinoelämän tutkimuslaitok-

sen toimitusjohtaja Aki Kangasharju sekä Palkansaajien tutkimuslaitoksen johtaja Elina Pylkkänen.

Iiro Jussila pohti pitkän aikavälin talouskasvun ja työllisyyden vahvistamisen edellytyksiä. Hän korosti aineettoman pääoman ja T&K-investointien merkitystä. Viime vuosien tuottavuuskehitys näyttää, että uusien ideoiden tuottaminen on ollut hukassa Suomessa ja muuallakin. Osin tämä juontaa juurensa talouden murroksesta ja investointien riittämättömyydestä, mutta osin kyse on siitäkin, että käytetyt mittarit eivät tavoita organisaatioissa syntävää aineetonta arvoa.

Jos talouskasvu ei ole sillä tasolla, että se riittäisi nostamaan työllisyyttä, millaisia toimia pitäisi ottaa käyttöön, *Aki Kangasharju* kysyi puheenvuorossaan. Hän muistutti, että työllisyyden edistämistä ja kannustinloukkujen purkamista on mietitty aiemminkin, mutta kaikkia keinoja ei ole otettu käyttöön. Tulevalla työmarkkinakierroksella sekä sillä, mihin menolisyökset käytetään, on iso merkitys.

Elina Pylkkänen muistutti, että lähes kaikki hallitukset ovat 1980-luvulta lähtien pyrkineet työllisyyden nostamiseen, mutta toimenpiteillä ei ole aina ollut toivottua vaikutusta ihmisten käyttäytymiseen. Muun muassa veropolitiikalla on pyritty kannustamaan työn tekemiseen aina 1990-luvun lama-ajoista lähtien. Pylkkänen pohdiskeli, että uudistuksia on tehty paljon ja aina entisten päälle. Samalla on rakennettu byrokraatialoukku – eikä järjestelmää pysty tekemään yksinkertaisemmaksi ja panostaa myös siihen, että ihmiset tietävät toimenpiteistä ja niiden vaikutuksista omassa toiminnassaan?

Läksiäistilaisuudessaan Pekka Tiainen kehotti kuulijoita huolehtimaan kunnostaan, mitä hän itse onkin mm. 170 maratonillaan esimerkiksi toteuttanut. Vaikka maratonit Pekka Tiaisen osalta näyttäisivät edelleen jatkuvan hämmästyttävällä vauhdilla ja syklillä, on työllisyyden pitkän linjan viestikapula nyt jätetty toisten haltuun. Ja jos puhuisimme jostain toisesta henkilöstä, päättyisi juttu tähän.

Tässä tapauksessa ei kuitenkaan ihan päättynyt: Valtioneuvoston intranettiin kirjoittamaansa tekstiä Pekka Tiainen kutsuu ”välitilinpäätökseksi” ja hän aikoo jollain tavoin jatkaa työntekoa. Sellaista on työllisyyden pitkä, todella pitkä linja.

Tässä yhteydessä on vielä aiheellista kiitoksin todeta, että Pekka Tiainen on tehnyt merkittävän työn myös Työpoliittisen aikakauskirjan päätoimittajana vuosina 2002–2007 sekä lehden toimitusneuvoston pitkäaikaisena jäsenenä. Tästä panoksesta hänelle myönnettiin Työpoliittisen aikakauskirjan 60-vuotisjuhlamitali vuonna 2017.

Heikki Räisänen — Maija Lyly-Yrjänäinen

Kirjoittajat ovat tämän lehden toimittajia ja Pekka Tiaisen työtovereita.

English summaries

Review of the impact of active labour market policy measures

Juho Alasalmi, M. Sc. (Economics and business administration), M.A. (Economics), Economist, Pellervo Economic Research

Henna Busk, Dr. Sc. (Economics and business administration), Economist, Pellervo Economic Research

We survey the literature evaluating the impact of active labour market policy measures on employment in Finland. We focus on studies using individual level data and econometric methods aiming to identify causality. The measures of focus are wage subsidies, start-up grant for the unemployed, apprenticeship training for unemployed, vocational labour market training, training and coaching, job-seeker's independent study, rehabilitating work, job search assistance, interviews and benefit sanctions. Wage subsidies in private sector, apprenticeship training and vocational labour market training seem to be effective in increasing the probability of re-employment. Job search assistance, interviews and sanctions are crucial in improving the matching of vacancies and job-seekers as well. Public and third sector wage subsidies, on the other hand, do not seem to increase the re-employment probabilities of job-seekers. Rehabilitating work and training

and coaching are not found to have any impact either. However, job search training has been found to be effective. The impact evaluations of job seeker's independent study and start-up grants are still scarce and most likely suffer from serious selection problems and more research is required for any firm conclusions. However, it seems that both job seeker's independent study and start-up grants are associated with higher probability of gaining employment even if the incomes of start-up grant receivers seem to be lower than the incomes in the control group. The most effective measures require the activity of employers and some degree of demand for labour. However, the supply of apprenticeship training or private sector wage subsidy possibilities cannot be determined by the public employment service alone. To increase this supply, public employment service could work to activate employers to participate in these measures.

18-year-old! Do you know that you will spend 4 years of your working career as unemployed? – Life-cycle approach to employment and unemployment

Heikki Räisänen, Dr. Pol. Sc., Adjunct Professor, Research Director, Ministry of Economic Affairs and Employment

This article takes the life-cycle approach towards labour force participation, employment and unemployment. Based on the 1-year cohort analysis on the population and labour market participation statistics, expected time in the labour force, employment and unemployment are calculated for all cohorts between 15 to 74 years or 18 to 68 years depending on the statistics applied.

The first empirical results show that for a 15-year-old person, the expected time in employment is over 35 years in 2018, and clearly over 11 years for a 50-year-old person.

The curves for expected employment and expected non-employment cross each other at the age of 29 or 36 years, depending on data source. Expected labour force participation and expected non-participation cross at age 38 or 40, depending on data source. These crossings mean, that after those ages, the expected years outside employment exceed expected years in employment, as the same applies for labour force participation and non-participation. It is actually a shocking fact to find out, that based on register data estimates, the expected years outside employment exceed the expected years in employment at the age of 29 years!

We use two somewhat different data sources. First, survival statistics of Statistics Finland is taken into use. The years of life for each age

cohort is calculated in relation to 100,000 live births. This is calculated as an average of living persons in years t and $t+1$ from the population survival tables. Then, based on life-time expectation the years already lived and expected years of life of the cohort are calculated at the age x and after that. E.g., in 2018 the life-expectancy of a newborn baby was 81.5 years, for a 15-year-old 66.7 years and it was 33.1 years for a 50-year-old person. The next step is to take the labour market status (e.g. employment share) of each cohort into account. Multiplying the person years lived at certain age by the share of employed gives the employed person-years at certain age. Further, the employed person-years at certain age and after that are calculated, which takes place by adding employed person-years at certain age to employed person-years after that age. This opens entry into expected time in employment, where the sum of person years in employment at certain age and after that is divided by the number of living persons at certain age (which was expressed in relation to 100,000 persons). The expected labour force years are calculated in a similar way by replacing employment data by labour force participation data. As unemployment equals the difference between labour force and employment, the preliminary estimate for expected unemployed years can be calculated as a difference between expected years in the labour force and expected years in employment.

As some random variation remains in the 1-year cohort estimates in the sample-based Labour Force Survey statistics, also register-based employment and unemployment statistics by Statistics Finland are applied in the calculations. With the former data, estimates for 2018 can be calculated, but some random variation and uncertainties exist, as with the latter

data estimates up to 2017 can be calculated, but there is no random variation in the data.

Increasing employment by income tax incentives

Elina Pykkänen, PhD (economics),
Director, Labour Institute for Economic
Research

Finland was one of the pioneers in applying so called earned income tax credits (EITC) in the income tax system. EITC tax incentives are used to lower the tax rate of earned income relative to income transfers. The intention of these measures is to increase labor force participation and employment especially among people at the lower end of the earnings scale by increasing economic incentives. The problem is though that the tax system becomes more complicated.

After the adoption of the tax incentives in our income tax system in the 1990's, we have expanded the tax allowance ever since almost year after year – no matter the composition of the government. The tax rate of wage at lower incomes is over 10 percentage points lower than for the equal amount received as social transfer income. As a result of these employment enhancing policies the tax threshold for a wage earner is increasing all the time, now reaching a level of 14 500 EUR annual income. However, pension income is taxed equally with wage income, so there is no incentive to continue working if one can choose to retire.

According to empirical research, income tax deductions do not increase labor supply significantly (Bargain et al. 2014). In spite of this, the policy makers have increased the tax deductions for three decades by now. The problem might not be in the policies itself, but in the lack of information. The target groups of the tax policy are unaware of the economic incentives and therefore not reacting to them. It is unrealistic to expect to see large labor supply effects when the majority of the decision makers themselves

– not to mention the citizens – don't know the details of the tax incentive schemes. Why not inform properly and widely when the measures are costly anyway? The problem was raised up in Sweden, where the similar tax incentive, 'jobbsskatteavdraget', was introduced as increased four step phases. The evaluation of the reform revealed the people didn't really comprehend the system and how much the tax was reduced (Riksrevisionen 2009; Andersson & Antelius 2010).

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

**Selvitys kotimaanmatkailun
kehittämistarpeista (2019),
WSP Finland Oy**

Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja
34/2019

Selvityksessä kartoitettiin kotimaanmatkailun kehittämistarpeita, niiden vaatimia toimenpiteitä sekä vastuutahoja ja resurssintarvetta. Analyysi perustuu matkailuelinkeinolle suunnattuun kyselyyn ja asiantuntijahaastatteluihin sekä matkailutilastoihin. Matkailutoimialan merkitys Suomen kansantaloudelle on kasvanut viime vuosina, ja kotimaanmatkailu tuottaa noin 69 % matkailukysynnästä. Kotimaanmatkailun merkitys matkailuelinkeinolle on merkittävä niin volyymien kuin ympärivuotisen toiminnan näkökulmasta. Suomalaiset tekevät tällä hetkellä lähes yhtä monta yöpymisen maksullisessa majoituksessa sisältävää vapaa-ajanmatkaa kotimaahan ja ulkomaille, mutta kasvu kohdistuu vahvemmin ulkomaille.

Toimijakyselyyn vastanneista matkailutoimialan yrityksistä ja organisaatioista 75 % kokee tarvetta aiempaa vahvemmalle kansalliselle koordinaatiolle kotimaanmatkailun kehittämisessä. Kotimaanmatkailun kehittäminen on tällä hetkellä yksittäisten matkailuorganisaatioiden ja -yritysten vastuulla, minkä suhteen haasteena nähtiin asiakkaan näkökulmasta ajantasaisen kokonaiskuvan muodostaminen Suomen monipuolisesta matkailutarjonnasta. Tulosten perus-

teella keskeisimmät kehittämistarpeet ja -toimenpiteet liittyvät markkinointiin, brändiin ja yhteistyöhön niin kansallisesti kuin alueellisesti, tuotekehitykseen sekä kokonaisvaltaisesti kohteiden saavutettavuuteen. Keskeisimpinä kotimaanmatkailun kasvua rajoittavina tekijöinä nähtiin hintataso, vajavaiset markkinointiresurssit, saavutettavuus sekä koulujen kesälooma-aikojen sijoittuminen.

Selvityksen perusteella kansalliselle koordinaattoritalolle on tarvetta kotimaanmatkailun kokonaisvaltaisen brändin ja imagon edistämiseksi erityisesti ilmastonmuutoksen, matkustustaseen ja lähimatkailun näkökulmasta. Toimintaympäristöön liittyen työtä matkakohteiden saavutettavuuden kehittämiseksi ja koulujen kesälomien siirtämiseksi tulee jatkaa. Selvityksen tulosten perusteella kotimaanmatkailun merkitys Suomen matkailulle tulisi huomioida myös jatkossa ja kotimaanmatkailun edistämistä tukevia toimenpiteitä jatkaa.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Utredning om utvecklingsbehov inom den inhemska turismen (2019),
WSP Finland Ab

Arbets- och näringsministeriet
publikationer 34/2019

Utredningen kartlade utvecklingsbehov inom den inhemska turismen, åtgärder som krävs samt ansvariga instanser och resursbehov. Analysen grundar sig på en enkät riktad till turistnäringen, intervjuer med sakkunniga och statistik över turismen. Turismbranschens betydelse för den finländska samhällsekonomin har vuxit under de senaste åren och den inhemska turismen utgör cirka 69 % av turismefterfrågan. Den inhemska turismens betydelse för turistnäringen är betydande med tanke på både volymen och verksamheten året runt. Finländare gör för närvarande nästan lika många fritidsresor med avgiftsbelagd inkvartering i hemlandet och till utlandet, men tillväxten riktas mer mot utlandet.

Av de företag och organisationer inom turismbranschen som svarade på enkäten upplever 75 % behov av en starkare nationell samordning vid utvecklandet av den inhemska turismen. För närvarande svarar enskilda turistorganisationer och turistföretag för utvecklandet av den inhemska turismen varför man såg det som en utmaning

att ur kundens synvinkel skapa en aktuell helhetsbild av Finlands mångsidiga utbud av turisttjänster. Enligt resultaten anknyter de viktigaste utvecklingsbehoven och utvecklingsåtgärderna till marknadsföring, varumärke och samarbete såväl nationellt som regionalt, produktutveckling samt övergripande till målens tillgänglighet. De mest centrala begränsande faktorerna för den inhemska turismen ansågs vara prisnivå, bristfälliga marknadsföringsresurser, tillgänglighet och placeringen av skolornas sommarlov.

Enligt utredningen finns det behov av en samordnare för att främja ett samlat varumärke och en samlad image särskilt med tanke på klimatförändring, resebalans och närturism. Med tanke på omvärlden bör arbetet för att utveckla resmålen tillgänglighet och förflyttning av skolornas sommarlov fortsättas. Med stöd av resultaten bör den inhemska turismens betydelse för turismen i Finland beaktas även i fortsättningen och åtgärder som stöder inhemsk turism fortsättas.

Recent employment and entrepreneurship studies

**Report on domestic tourism
development needs (2019),**
WSP Finland Oy

Publications of the Ministry of Economic
Affairs and Employment 34/2019

The report covered domestic tourism development needs, actions required, parties responsible and resourcing needs. The analysis is based on a survey conducted in the tourism industry, on interviews with experts, and on tourism statistics. The tourism industry has become an increasingly important sector for the national economy in the past few years, with domestic tourism accounting for about 69% of the demand. Domestic tourism is of major importance for the tourism industry, both in terms of volume and year-round operations. At the moment, the number of leisure-time trips Finns take with overnight stays in paid accommodation is almost the same in Finland and abroad, but foreign travel is showing a stronger growth trend.

Of all the companies and organisations that responded to the survey, 75% expressed a need for stronger national coordination to develop domestic tourism. The development of domestic tourism currently relies on a few individual tourism organisations and companies. The respondents felt this might be problematic from the customer perspective in terms of the ability

to provide a comprehensive, up-to-date picture of the wide range of tourism offering available in Finland. Based on the results, the key development needs and actions involve marketing, brand-building and both national and regional cooperation, product development and the overall accessibility of the destinations. Key factors limiting the growth of domestic tourism identified by the respondents were price level, lack of marketing resources, accessibility and the timing of school summer holidays.

Based on the report, a national coordinator is needed to promote the overall brand and image of domestic tourism, particularly from the perspectives of climate change, tourism balance and local tourism. With regard to the operating environment, steps must be taken to improve the accessibility to travel destinations and to postpone the school summer holidays. The results of the survey suggest that the importance of domestic tourism should be recognised, and measures to promote domestic tourism should be continued.

Kuviodien luettelo	sivu	List of charts	Page
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	5*	1. Labour force and labour force participation rates	5*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan ..	5*	2. Labour force participation rates by sex...	5*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	6*	3. Employed persons and employment rates.	6*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan	6*	4. Employment rates by sex.....	6*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	7*	5. Employment rates by administrative district.....	7*
6. Työlliset toimialoittain	8*	6. Employed persons by industry	8*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	9*	7. Unemployment rates by Labour Force Survey	9*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut.....	9*	8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	9*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	10*	9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	10*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain	10*	10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	10*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina	11*	11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	11*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan.....	11*	12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	11*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain.....	12*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.	12*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	12*	14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks)	12*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	13*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	13*
17. Palveluissa olevat	14*	17. Participants in different services	14*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	15*	18. Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment	15*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2017, työvoimatutkimuksen mukaan	16*	19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2017, according to the Labour Force Survey.....	16*

Taulukoiden luettelo**Sivu****List of tables****Page****VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan18*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan19*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan20*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan21*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoitain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus) 22*
6. Työlliset toimialoitain, miehet (supistettu luokitus) 23*
7. Työlliset toimialoitain, naiset (supistettu luokitus) 24*
8. Työlliset toimialoitain 25*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan 27*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan 28*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan 29*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella..30*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat31*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan 32*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain 33*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan 36*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan 37*

POPULATION AND LABOUR FORCE

1. Population from 15 to 74 years by age and sex18*
2. Population from 15 to 74 years by activity19*
3. Labour force by age and sex20*
4. Labour force participation by age and sex21*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification) 22*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification) 23*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification) 24*
8. Employed persons by industry 25*
9. Employed persons by industrial status.. 27*
10. Employed persons by normal hours of work 28*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey 29*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey ...30*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week.....31*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex 32*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation..... 33*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment..... 36*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex 37*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA**Sivu**

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ammateittain..... 38*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat.....41*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpaikat...42*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat 43*
22. Työvoimakoulutus 44*
23. Työttömien toimeentuloturva..... 45*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus.....46*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD-maissa..47*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain 48*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain 49*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 50*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 51*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 53*
31. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 54*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin
ELY-keskusalueittain 56*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus
kaikista työttömistä
ELY-keskusalueittain 57*

EMPLOYMENT SERVICE,**Page**

18. Vacancies at the Employment Service
by occupation 38*
19. Employment Service: jobseekers.....41*
20. Employment Service: vacancies..... 42*

LABOUR MARKET POLICY

21. Participants in different services 43*
22. Labour market training..... 44*
23. Unemployment security 45*

INTERNATIONAL STATISTICS

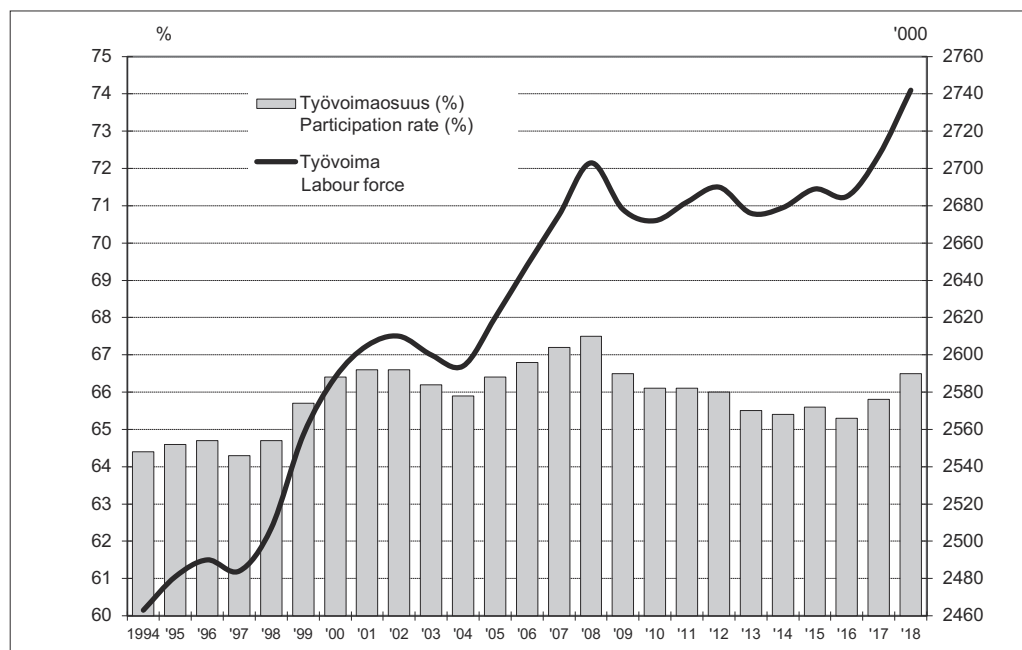
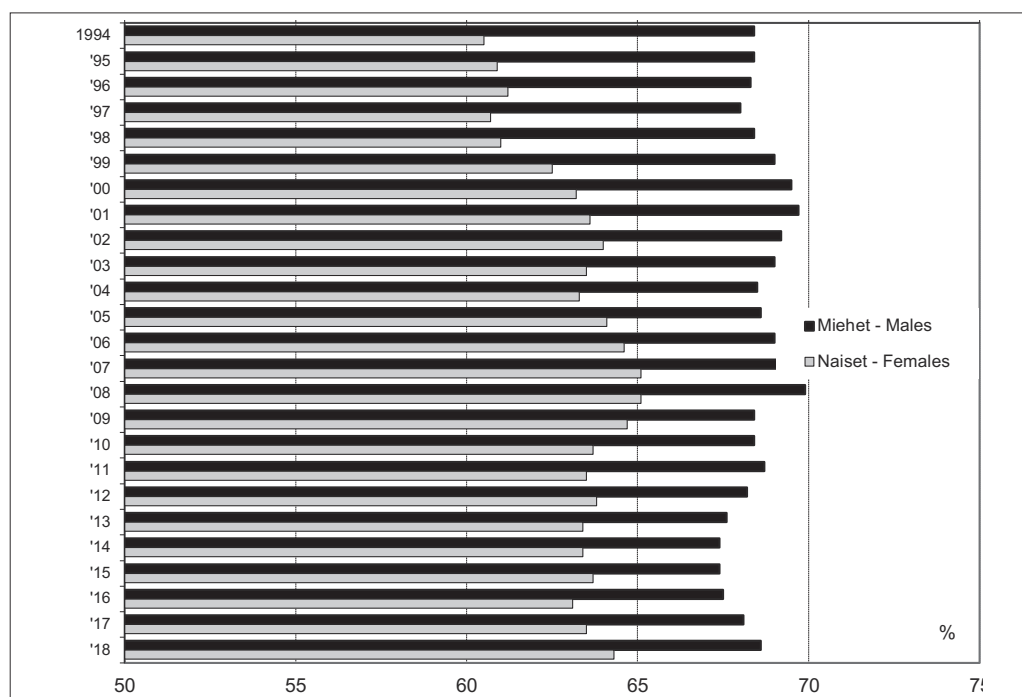
24. Migrations to and from Finland..... 46*
25. Unemployment rates in some OECD
countries..... 47*

TABLES BY DISTRICT

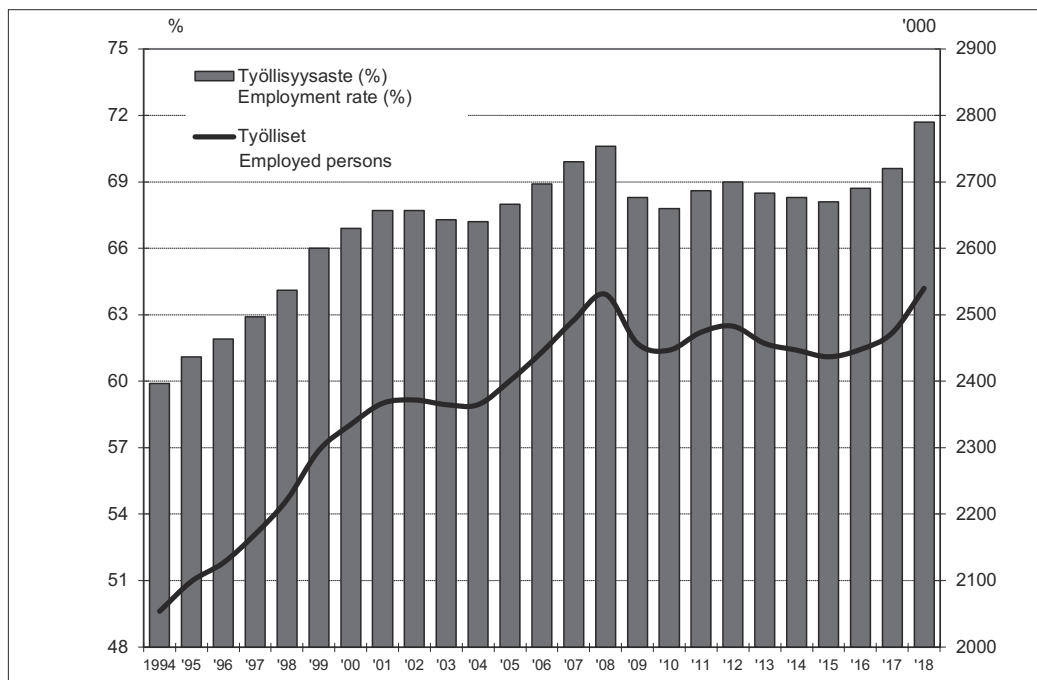
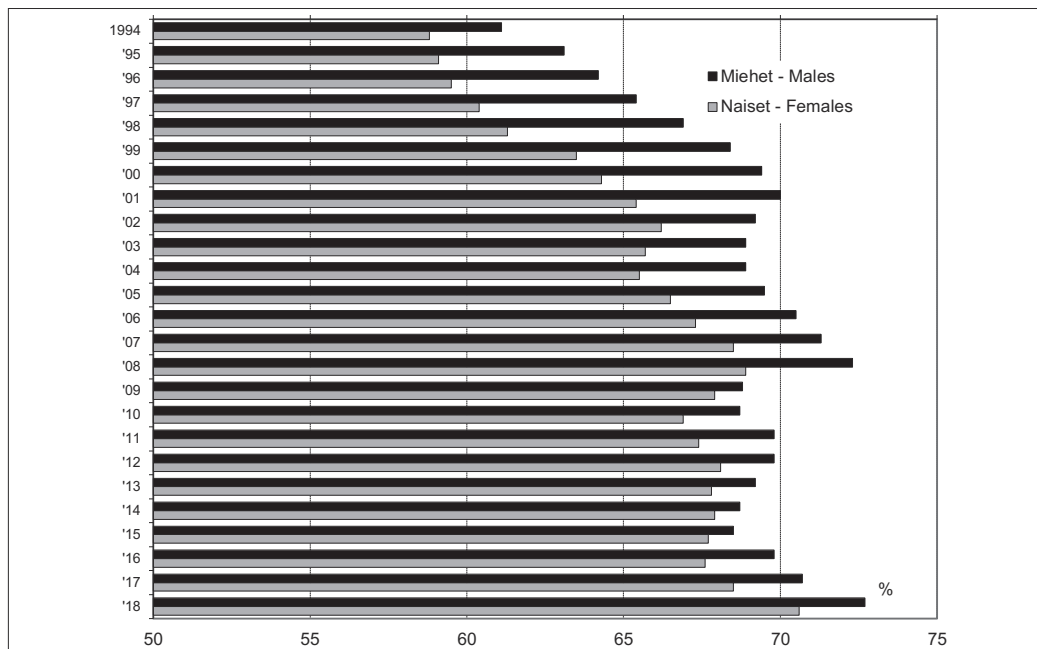
26. Labour force by administrative district .. 48*
27. Employed persons by administrative
district..... 49*
28. Employment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 50*
29. Vacancies at the Employment Service
by administrative district 51*
30. Unemployment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 53*
31. Unemployed jobseekers at the
Employment Service by administrative
district..... 54*
32. The average duration of unemployment
by administrative district 56*
33. Jobseekers unemployed over a year,
proportion of all unemployed, by
administrative district..... 57*

Kuviot

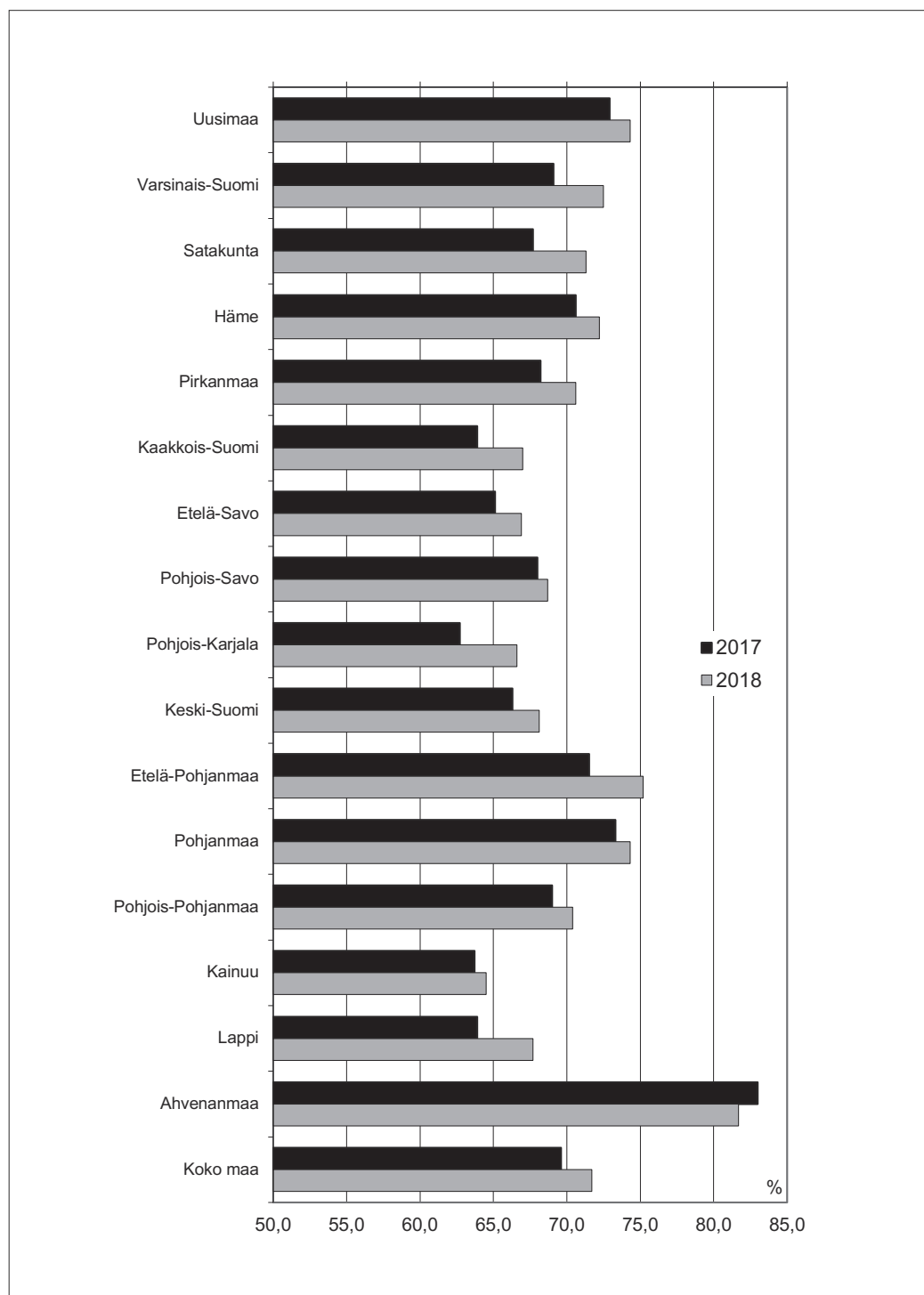
Figures

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet**Chart 1.** Labour force and labour force participation rates**Kuvio 2.** Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan**Chart 2.** Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

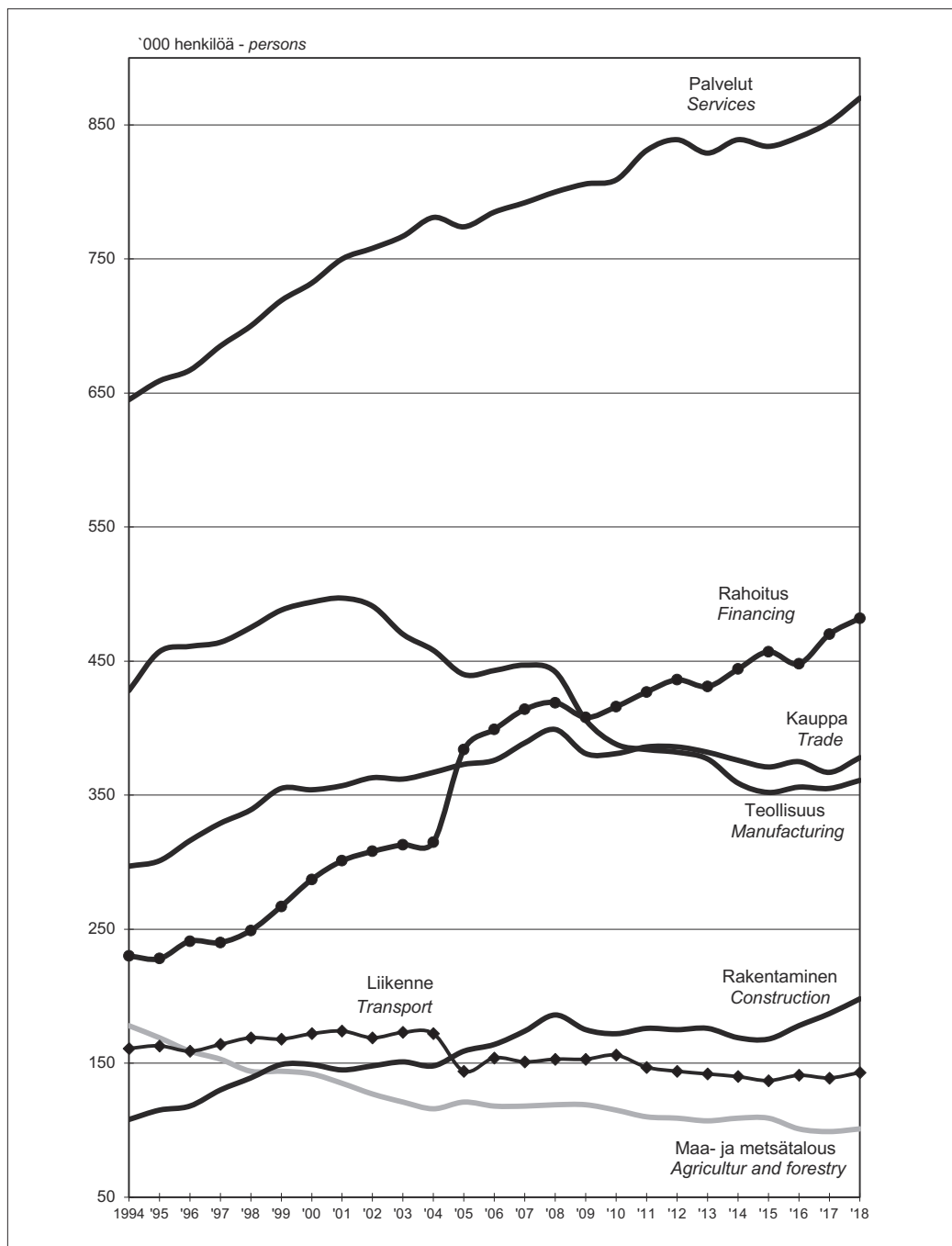
Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet**Chart 3.** Employed persons and employment rates**Kuvio 4.** Työllisyysasteet sukupuolen mukaan**Chart 4.** Employment rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain**Chart 5.** Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain
Chart 6. Employed persons by industry

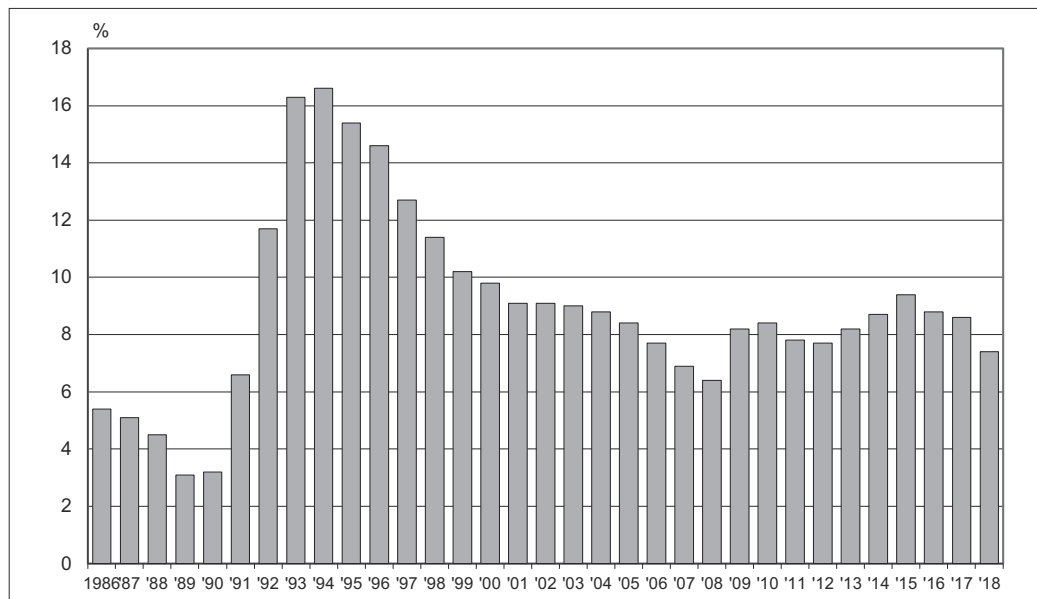

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

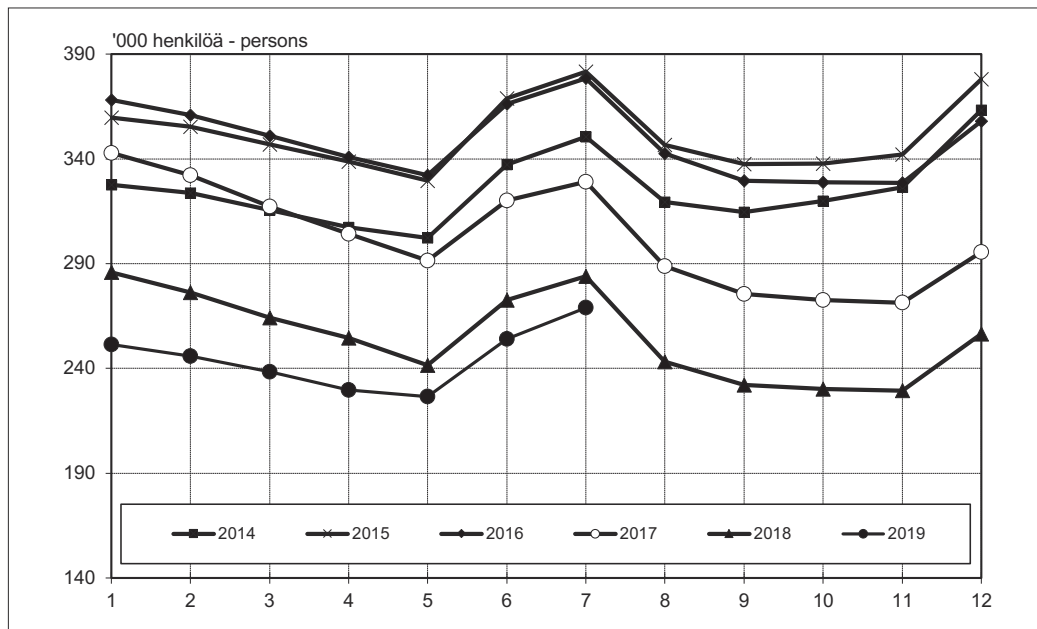

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

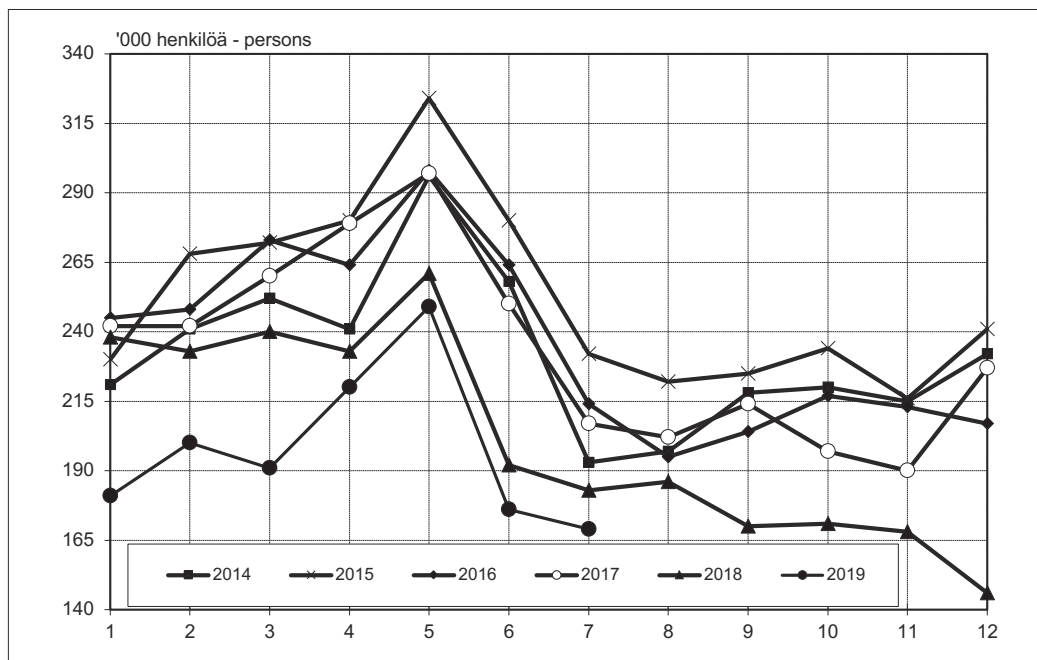
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain**Chart 9.** Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

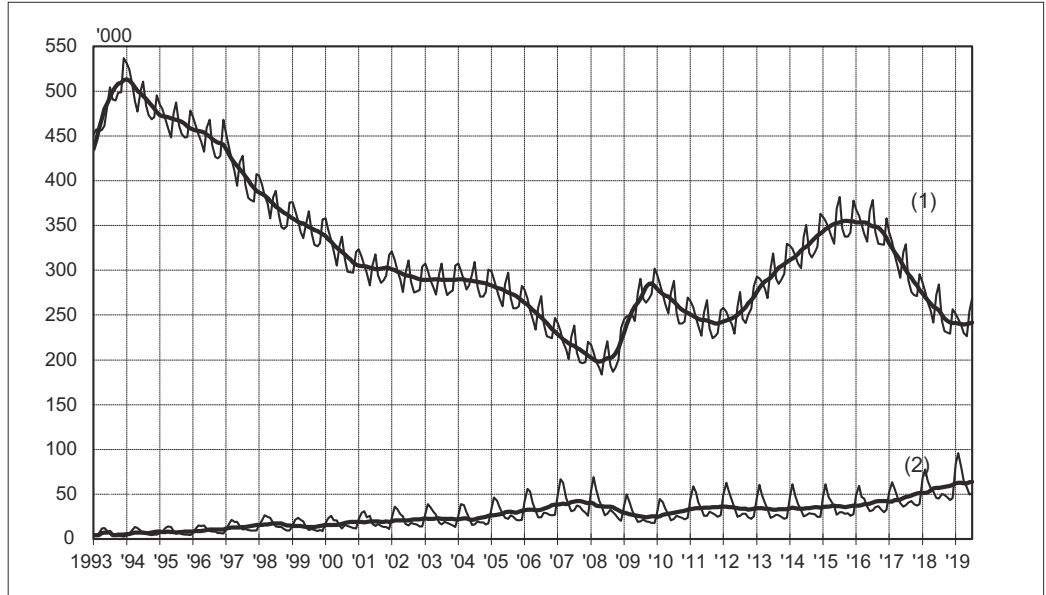
Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain**Chart 10.** Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

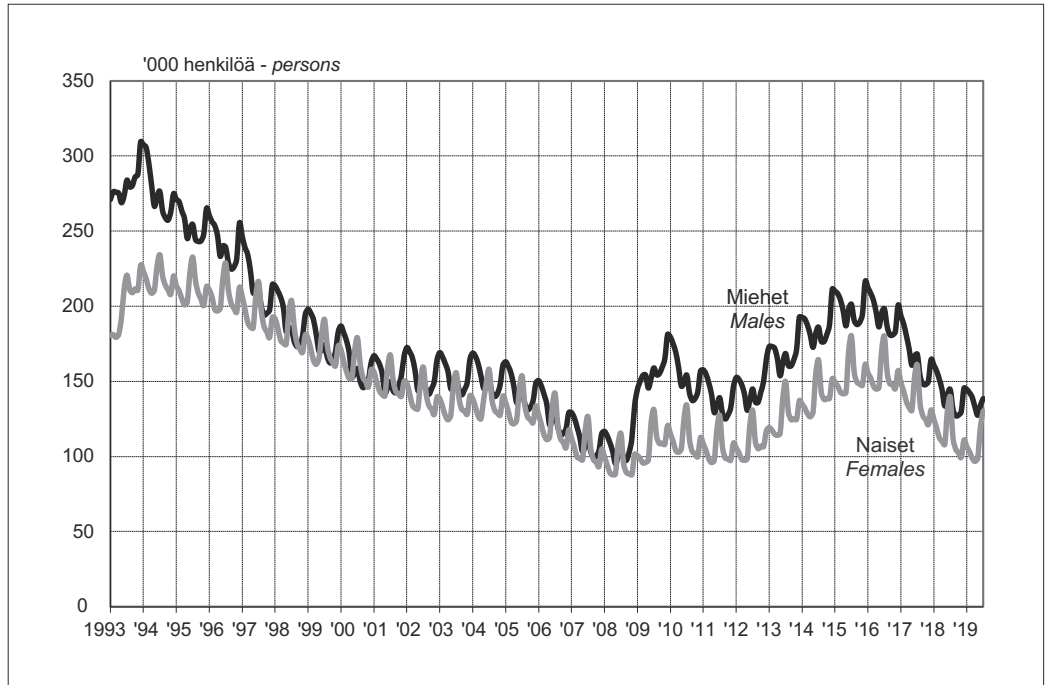
Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet työpaikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

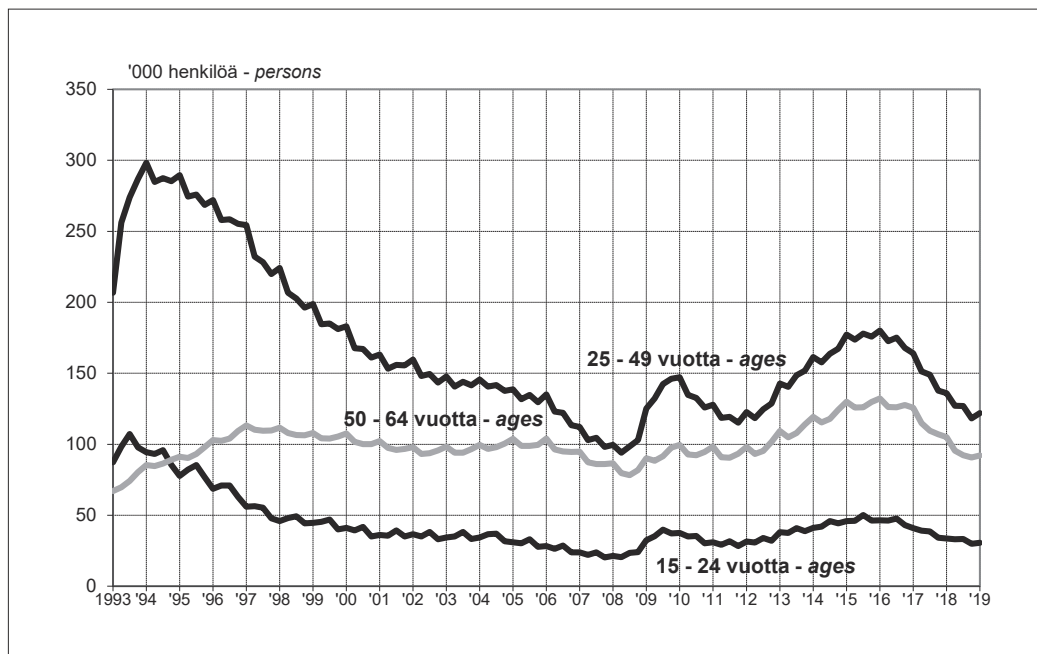
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

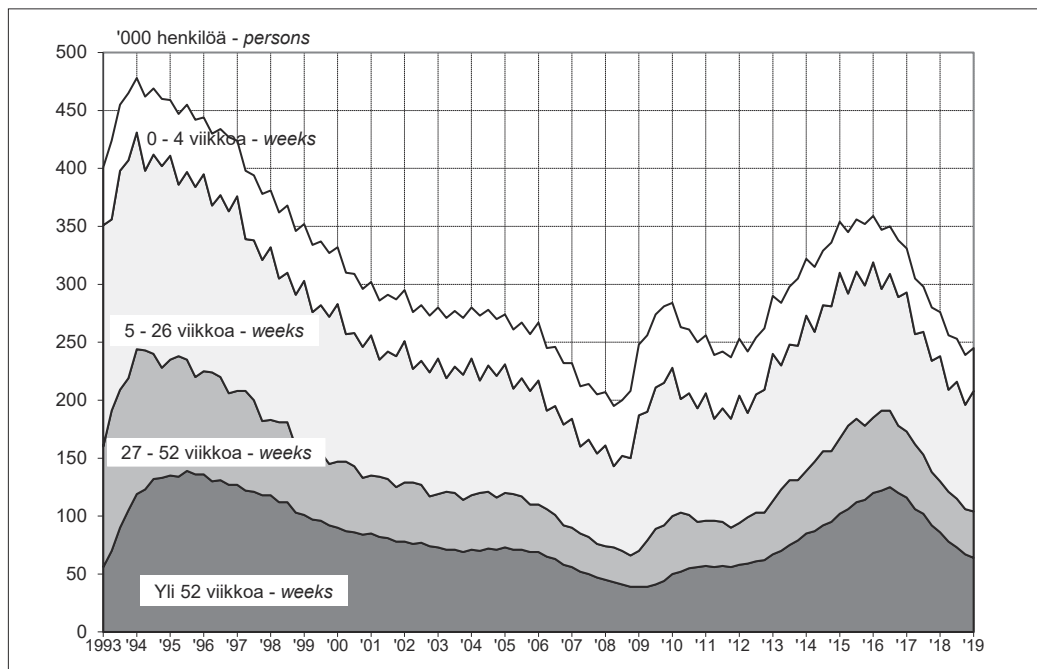
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työttömyydessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

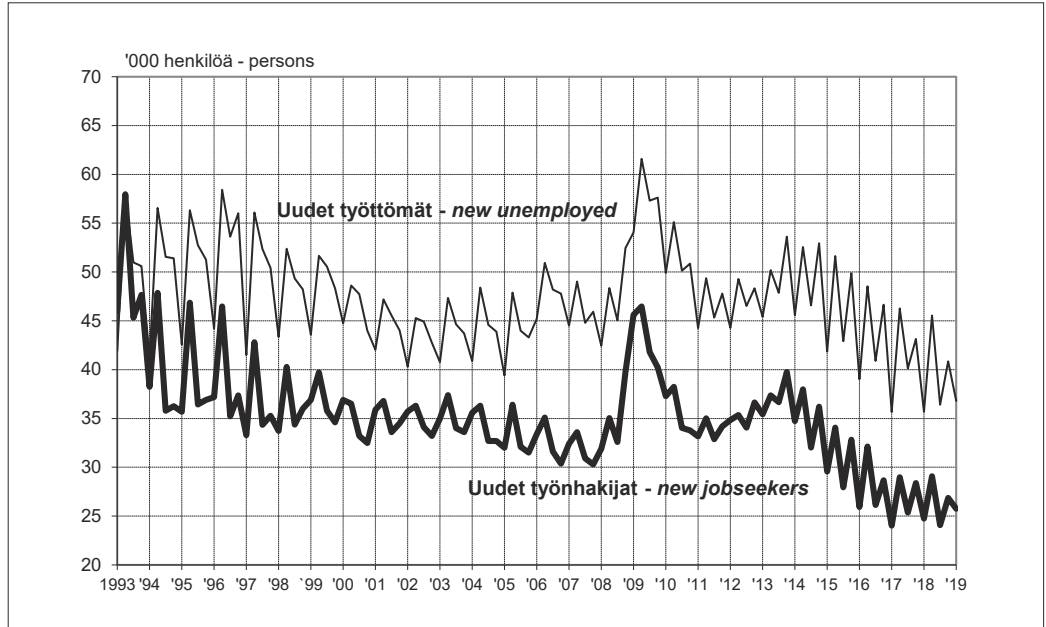
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

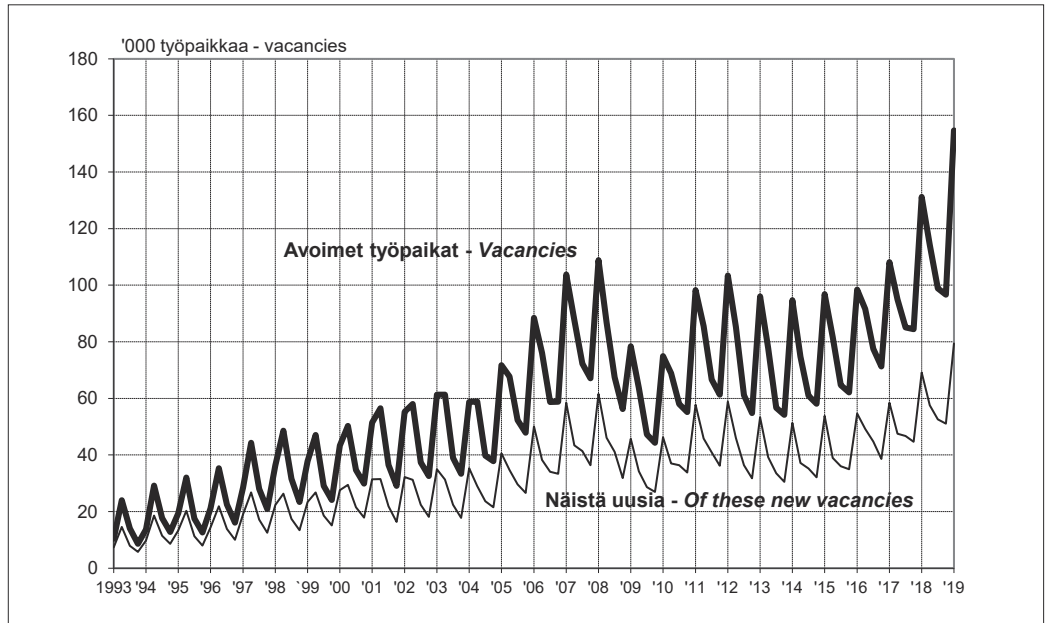
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työttömyystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

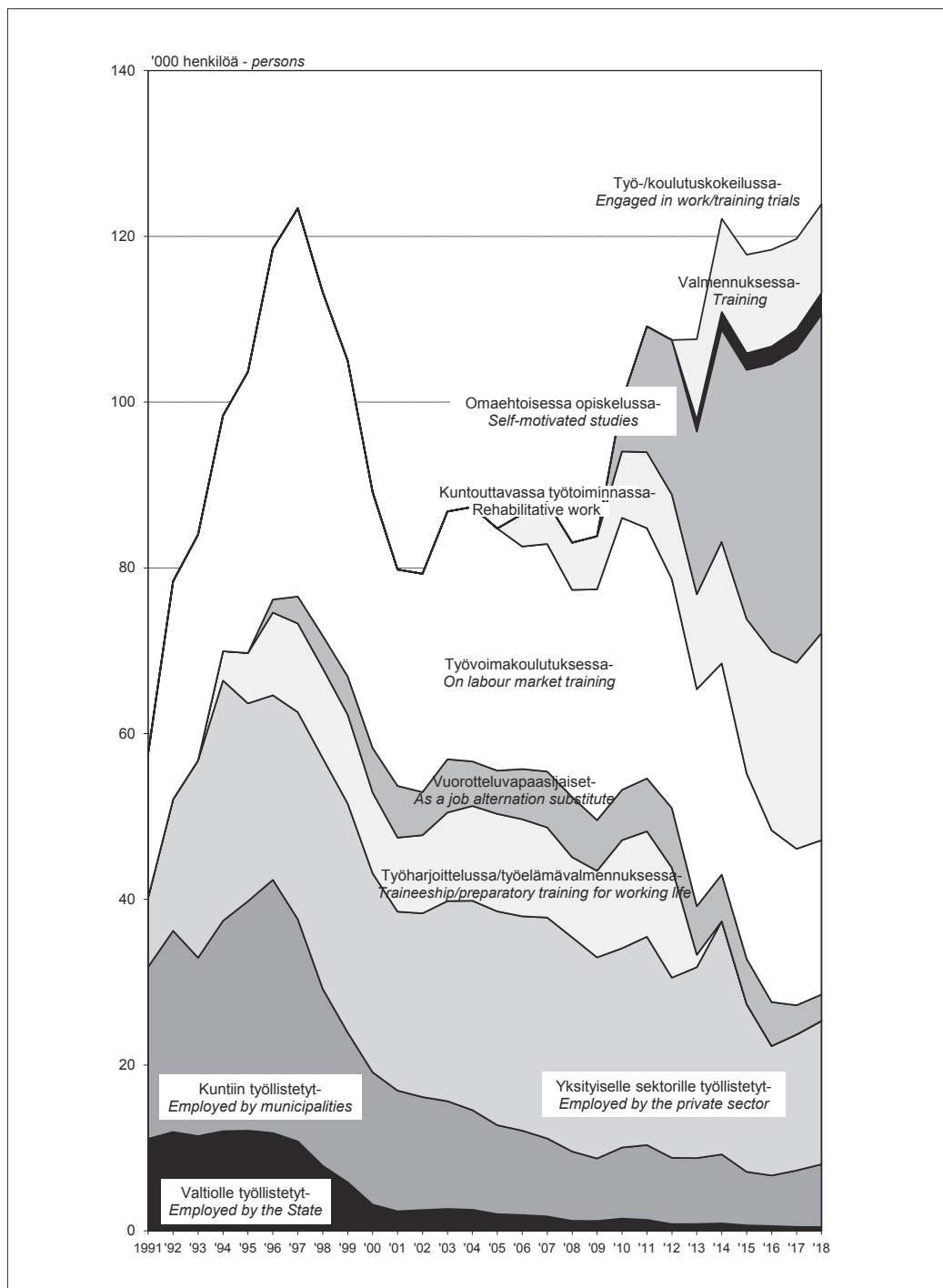

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

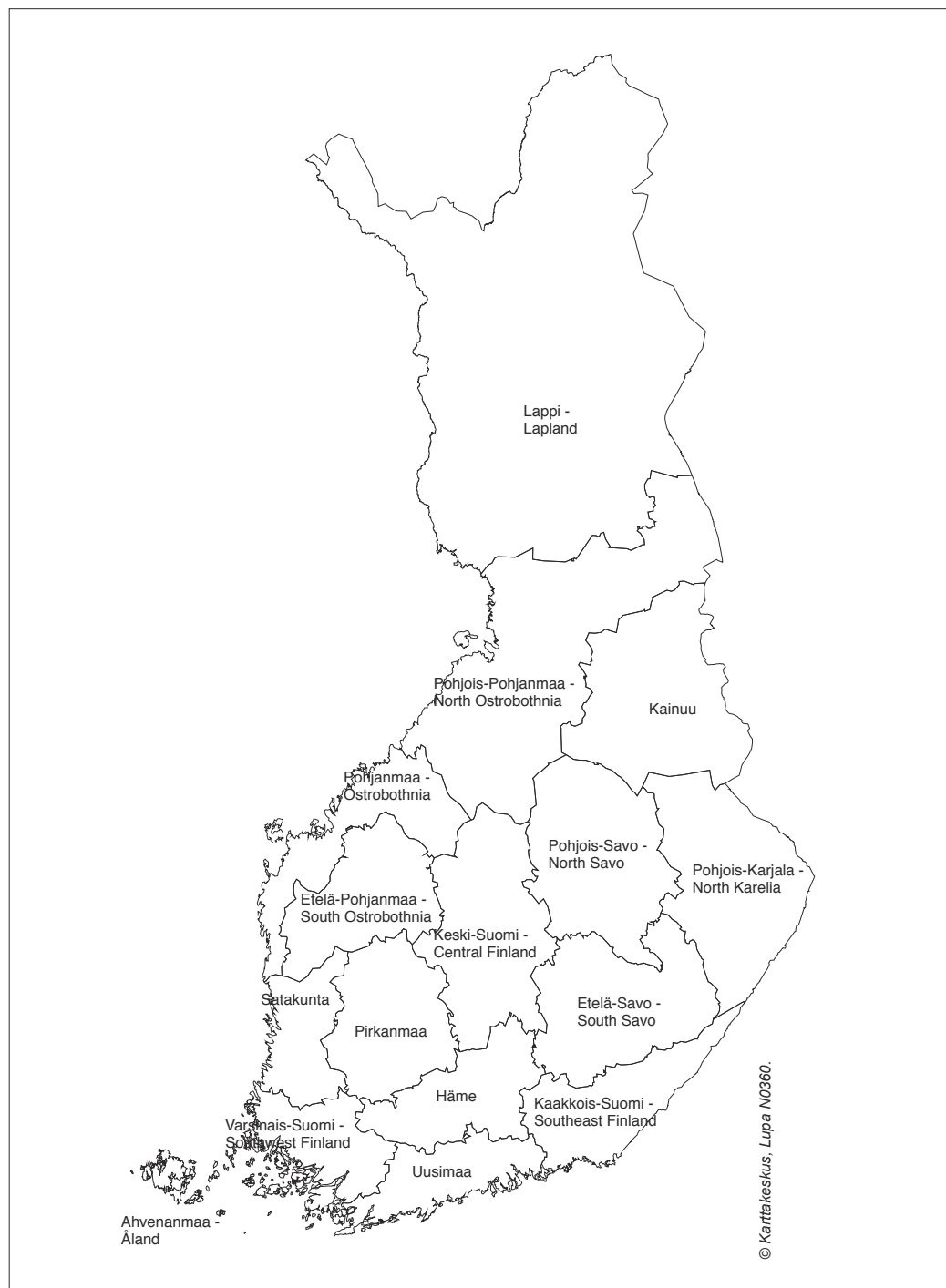
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

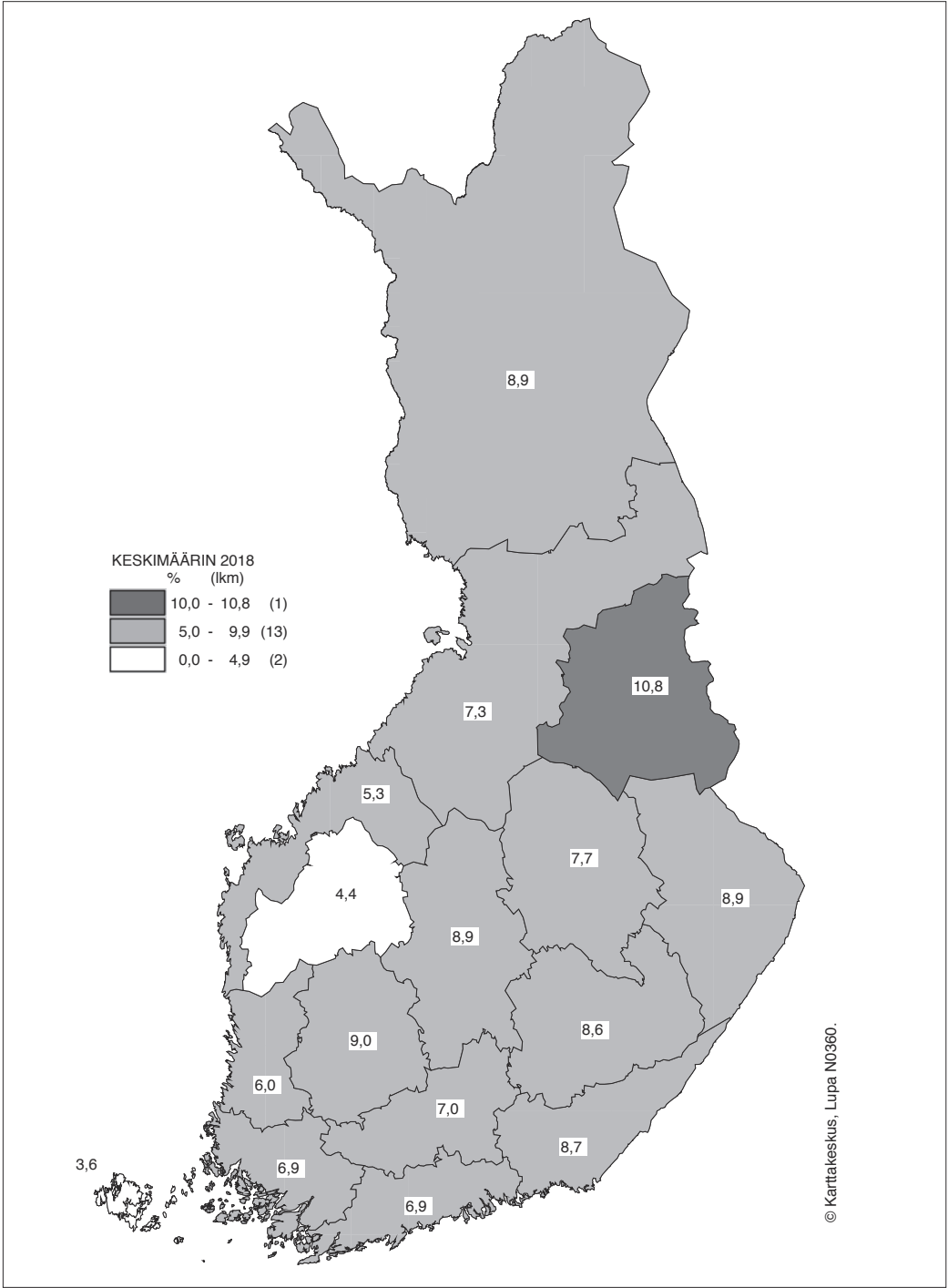
Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat**Chart 17.** Number of persons participating services included in the activation rate

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet**Chart 18.** Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2018
Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2018

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Taulukot

Tables

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
Year and quarter	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	337	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	438	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010	334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2014	310	342	339	353	342	315	365	375	372	378	604	4 095
2015	304	341	341	356	345	316	355	375	370	373	626	4 102
2016	300	337	344	357	346	321	345	374	367	372	647	4 109
2017	297	332	350	355	348	328	335	372	365	370	663	4 114
2018	296	324	355	352	353	338	322	368	367	365	686	4 124
2018 I	296	327	355	352	352	334	327	370	365	367	679	4 124
2018 II	296	324	355	352	353	336	323	369	366	366	683	4 122
2018 III	296	322	355	351	354	339	320	367	367	364	688	4 124
2018 IV	296	321	355	351	356	342	317	366	368	362	692	4 127
2019 I	296	320	355	351	357	343	316	364	369	362	694	4 127
2019 II	296	318	355	350	357	344	314	362	369	361	698	4 125
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	198	187	198	213	166	136	195	1 954
2003	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2004	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2005	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2006	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2007	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2008	169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2009	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2010	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2011	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2012	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2013	155	178	176	179	171	165	186	187	184	186	285	2 052
2014	154	175	174	183	179	160	177	191	182	184	297	2 056
2015	149	177	176	184	180	162	174	189	180	184	306	2 061
2016	152	171	185	178	179	168	171	186	182	180	314	2 066
2017	155	163	185	179	183	171	162	187	183	179	326	2 072
2018	156	164	183	181	184	168	162	190	182	179	322	2 072
2018 I	155	162	187	178	183	170	158	190	184	178	325	2 071
2018 II	153	165	186	177	183	172	161	186	182	179	326	2 072
2018 III	156	161	182	181	182	175	165	181	182	179	329	2 074
2018 IV	156	161	182	181	182	175	165	181	182	179	329	2 074
2019 I	152	165	177	186	182	178	158	186	180	181	330	2 074
2019 II	149	168	184	179	183	177	159	183	180	181	331	2 073
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	183	188	193	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2014	155	163	163	174	171	150	179	189	188	192	319	2 043
2015	149	166	166	173	167	156	178	185	188	189	329	2 046
2016	150	160	169	172	166	159	171	185	187	188	339	2 047
2017	145	161	165	176	169	160	164	186	183	190	348	2 048
2018	141	161	170	172	170	166	160	181	184	186	359	2 052
2018 I	140	163	172	171	168	165	165	180	183	188	356	2 052
2018 II	141	162	168	174	169	166	164	178	182	188	358	2 051
2018 III	143	158	169	174	171	167	158	181	185	185	360	2 052
2018 IV	140	161	173	170	173	166	152	186	186	183	362	2 053
2019 I	144	155	179	164	175	165	157	179	189	181	364	2 053
2019 II	147	150	171	171	175	167	155	180	189	180	367	2 052

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74-vuotias väestö	Työvoima - Labour force			Työvoimaan kuulumattomat - Persons not in labour force		
Year and quarter	Population from 15 to 74 years	Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
		Total	Employed	Unemployed	Total	Students	Performing domestic work
1 000 henkilöä - persons							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986		
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027		
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082		
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105		
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030		
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057		
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111		
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166		
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183		
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086		
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301		
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347		
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372		
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376		
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385		
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411		
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416		
2015	4 102	2 689	2 437	252	1 413		
2016	4 109	2 685	2 448	237	1 424		
2017	4 114	2 707	2 473	234	1 407		
2018	4 124	2 742	2 540	202	1 382		
2016 I	4 110	2 651	2 396	255	1 459		
2016 II	4 108	2 752	2 477	275	1 357		
2016 III	4 108	2 697	2 493	204	1 410		
2016 IV	4 109	2 639	2 427	212	1 470		
2017 I	4 109	2 655	2 407	248	1 454		
2017 II	4 111	2 769	2 494	275	1 342		
2017 III	4 116	2 714	2 506	208	1 402		
2017 IV	4 119	2 690	2 486	205	1 429		
2018 I	4 124	2 706	2 469	237	1 418		
2018 II	4 122	2 802	2 573	229	1 320		
2018 III	4 124	2 757	2 577	180	1 367		
2018 IV	4 127	2 702	2 541	162	1 424		
2019 I	4 127	2 704	2 513	191	1 423		
2019 II	4 125	2 808	2 593	215	1 317		

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus -Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
Year and quarter	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	Total
1 000 henkilöä - persons												
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	253	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009	109	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679
2015	94	232	277	298	299	284	321	330	301	183	70	2 689
2016	95	228	280	294	300	288	310	331	301	190	70	2 685
2017	97	229	284	294	301	296	304	333	300	199	72	2 707
2018	97	222	290	299	313	307	290	333	309	206	77	2 742
2018 I	82	214	287	297	307	303	292	334	307	212	70	2 706
2018 II	136	245	293	300	310	309	288	333	309	204	77	2 802
2018 III	94	235	291	300	316	307	290	332	307	204	80	2 757
2018 IV	77	195	288	299	319	310	291	331	311	202	79	2 702
2019 I	84	213	283	299	315	309	288	324	307	205	75	2 704
2019 II	142	237	298	298	312	308	288	322	314	207	82	2 808
Miehet - Male												
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	41	120	155	144	172	172	170	172	141	43	15	1 345
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 383
2015	41	117	151	166	163	146	160	167	143	89	43	1 386
2016	41	118	151	166	164	148	158	168	145	92	42	1 392
2017	42	118	158	159	163	154	157	167	149	96	45	1 407
2018	45	110	160	164	170	158	147	168	152	100	47	1 422
2018 I	35	108	156	165	168	154	146	170	150	101	42	1 395
2018 II	65	118	163	162	170	157	145	171	154	98	48	1 450
2018 III	44	116	163	164	173	159	147	168	151	101	50	1 437
2018 IV	36	98	157	166	171	163	152	162	152	101	48	1 406
2019 I	37	111	149	170	169	162	146	164	146	103	48	1 404
2019 II	65	128	162	163	170	161	146	162	150	103	52	1 463
Naiset - Female												
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008	54	114	129	130	132	165	169	170	151	76	10	1 303
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296
2015	52	115	126	132	136	138	161	163	159	94	27	1 303
2016	54	110	128	128	135	140	152	162	156	98	28	1 293
2017	54	111	126	135	138	142	147	166	151	103	26	1 300
2018	52	112	130	135	142	149	143	165	157	105	29	1 319
2018 I	47	106	131	132	139	149	147	164	157	112	27	1 311
2018 II	71	127	130	138	140	152	143	162	155	105	29	1 352
2018 III	50	119	128	136	142	148	143	164	156	103	29	1 319
2018 IV	41	98	131	132	148	147	139	169	159	101	31	1 296
2019 I	47	101	134	130	146	148	143	160	161	102	27	1 300
2019 II	77	109	136	136	141	147	142	160	163	104	31	1 345

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age											
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7
1999		32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7
2000		33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4
2001		32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6
2002		32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6
2003		30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2
2004		29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9
2005		29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4
2006		30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8
2007		32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2
2008		32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5
2009		30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5
2010		28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1
2011		29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1
2012		30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0
2013		31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5
2014		31.5	67.8	81.0	83.4	87.3	89.8	90.4	87.7	79.9	47.8	75.0	65.4
2015		30.9	68.1	81.3	83.6	86.6	89.9	90.4	88.0	81.5	49.1	75.4	65.6
2016		31.6	67.7	81.2	82.4	86.6	89.7	89.7	88.4	82.0	51.0	75.5	65.3
2017		32.5	69.0	81.2	82.5	86.5	90.0	90.7	89.6	82.1	53.7	76.4	65.8
2018		32.8	68.7	81.6	85.0	88.5	90.9	90.3	90.3	84.1	56.3	77.5	66.5
2018	I	27.7	65.6	80.9	84.4	87.2	90.7	89.4	90.3	84.0	57.9	76.5	65.6
	II	45.8	75.7	82.7	85.3	88.0	91.7	89.2	90.3	84.3	55.6	79.3	68.0
	III	31.9	72.8	81.9	85.4	89.1	90.4	90.8	90.4	83.7	56.1	77.9	66.8
	IV	25.9	60.8	81.1	85.0	89.7	90.7	91.8	90.4	84.5	55.8	76.4	65.5
2019	I	28.5	66.5	79.6	85.3	88.2	90.2	91.4	88.8	83.3	56.7	76.6	65.5
	II	48.1	74.7	83.8	85.3	87.3	89.7	91.5	88.8	85.0	57.2	79.5	68.1
Miehet - Male													
1998		26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4
1999		30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.8	24.9	75.9	69.0
2000		30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5
2001		29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7
2002		28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2
2003		27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0
2004		27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5
2005		27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6
2006		28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0
2007		28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3
2008		28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9
2009		25.5	68.6	88.1	93.3	92.5	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4
2010		24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4
2011		25.7	69.0	88.3	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7
2012		25.8	69.5	86.8	91.7	93.6	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	68.2
2013		26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6
2014		27.6	67.2	85.6	90.4	92.5	91.3	89.9	87.5	77.0	47.0	76.0	67.4
2015		26.8	66.7	86.6	90.5	91.1	91.3	90.2	87.8	78.3	48.2	76.3	67.4
2016		27.1	66.5	86.1	89.9	91.1	91.3	90.6	89.2	80.5	50.1	76.9	67.5
2017		27.8	69.1	85.4	89.4	91.1	91.6	91.9	89.7	81.6	53.2	77.8	68.1
2018		28.9	67.6	86.5	91.7	93.1	92.1	91.2	89.9	83.1	56.1	78.7	68.6
2018	I	22.4	66.0	85.3	91.3	91.4	91.1	90.0	89.4	82.4	56.1	77.3	67.3
	II	41.6	72.9	87.0	90.9	92.7	92.2	91.5	89.9	83.7	55.3	80.3	70.0
	III	28.7	70.4	87.6	92.8	94.4	92.3	91.0	90.3	83.0	56.5	79.5	69.4
	IV	22.9	60.8	86.1	91.8	93.9	92.9	92.1	89.8	83.2	56.5	77.8	67.8
2019	I	24.4	67.5	84.2	91.1	93.2	91.1	92.0	88.1	81.4	56.9	77.8	67.7
	II	43.8	76.6	88.1	91.1	93.2	90.8	91.6	88.7	83.6	57.0	81.0	70.6
Naiset - Female													
1998		29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0
1999		34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5
2000		36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2
2001		35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6
2002		36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0
2003		34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5
2004		32.8	64.8	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3
2005		32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1
2006		33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6
2007		36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1
2008		36.7	69.9	79.2	80.3	86.0	88.9	90.5	88.5	75.9	40.6	73.9	65.1
2009		34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	88.3	78.7	40.6	73.5	64.7
2010		32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7
2011		33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5
2012		35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.8
2013		36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4
2014		35.5	68.5	75.9	76.2	82.0	88.2	90.9	87.9	82.8	48.6	73.9	63.4
2015		35.0	69.5	75.8	76.3	81.8	88.4	90.6	88.3	84.6	49.9	74.4	63.7
2016		36.0	69.1	76.0	74.5	81.7	88.1	88.7	87.5	83.4	52.0	74.1	63.1
2017		37.5	69.0	76.5	76.2	81.7	88.5	89.3	89.4	82.6	54.3	74.9	63.5
2018		37.1	69.9	76.3	78.1	83.6	89.6	89.4	90.8	85.2	56.6	76.2	64.3
2018	I	33.5	65.1	76.1	77.1	82.7	90.3	88.9	91.2	85.7	59.6	75.7	63.9
	II	50.5	78.4	77.8	79.5	82.9	91.3	88.9	90.6	84.9	55.9	78.2	65.9
	III	35.2	75.3	75.7	77.9	83.5	88.5	90.7	90.6	84.3	55.6	76.3	64.3
	IV	29.3	60.7	75.7	77.8	85.3	88.4	91.3	91.0	85.7	55.1	74.8	63.1
2019	I	32.8	65.5	75.1	78.8	83.1	89.2	90.8	89.5	85.2	56.5	75.3	63.3
	II	52.3	72.6	79.2	79.3	81.1	88.4	91.4	88.9	86.3	57.5	78	65.6

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus -Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2014	2 447	109	528	1 798
2015	2 437	109	520	1 798
2016	2 448	101	534	1 804
2017	2 473	99	542	1 828
2018	2 540	101	559	1 873
2016 I	2 396	97	507	1 784
2016 II	2 477	109	542	1 817
2016 III	2 493	106	543	1 834
2016 IV	2 427	91	544	1 786
2017 I	2 407	92	510	1 800
2017 II	2 494	101	545	1 846
2017 III	2 506	105	565	1 832
2017 IV	2 486	96	546	1 838
2018 I	2 469	92	541	1 831
2018 II	2 573	104	559	1 902
2018 III	2 577	108	577	1 883
2018 IV	2 541	98	559	1 875
2019 I	2 513	99	524	1 883
2019 II	2 593	106	567	1 913

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
<i>Year and quarter</i>	<i>All industries¹</i>	<i>Primary industries</i>	<i>Secondary industries</i>	<i>Tertiary industries</i>
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	82	466	676
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2014	1 254	81	426	742
2015	1 249	82	417	744
2016	1 267	75	431	756
2017	1 282	72	440	767
2018	1 317	75	450	787
2016 I	1 227	75	407	743
II	1 288	83	439	761
III	1 291	77	439	770
IV	1 260	67	440	751
2017 I	1 236	71	414	748
II	1 294	73	440	778
III	1 311	75	459	775
IV	1 288	70	446	768
2018 I	1 273	67	438	764
II	1 328	76	454	795
III	1 348	81	462	799
IV	1 317	75	448	788
2019 I	1 295	75	423	793
II	1 343	80	455	805

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
	1 000 henkilöä - persons			
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2015	1 188	27	103	1 054
2016	1 182	25	103	1 049
2017	1 191	26	101	1 061
2018	1 223	26	109	1 087
2015 I	1 172	24	99	1 044
II	1 200	30	96	1 067
III	1 205	28	110	1 063
IV	1 175	24	107	1 038
2016 I	1 169	22	100	1 043
II	1 189	26	104	1 057
III	1 202	30	104	1 063
IV	1 166	24	104	1 034
2017 I	1 171	21	96	1 051
II	1 200	28	104	1 067
III	1 195	30	105	1 060
IV	1 198	26	99	1 069
2018 I	1 196	25	103	1 065
II	1 245	28	106	1 108
III	1 228	27	114	1 085
IV	1 224	23	110	1 086
2019 I	1 218	25	101	1 092
II	1 250	26	112	1 108

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan - From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkuu -Continued					
Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus
Year and quarter	Employed persons total	Agriculture	Forestry	Manufacturing	Construction of buildings
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	2 097	425	79	541	122
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	261	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	2 431	197	41	553	145
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	93	23	458	115
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2011	2 474	80	31	384	157
2012	2 483	78	31	382	155
2013	2 457	76	31	377	156
2014	2 447	76	33	359	150
2015	2 437	75	34	352	151
2016	2 448	71	30	356	163
2017	2 473	71	28	355	167
2018	2 540	72	29	361	177
2016 I	2 396	68	29	340	154
2016 II	2 477	76	33	361	164
2016 III	2 493	76	30	361	166
2016 IV	2 427	65	26	362	166
2017 I	2 407	64	28	337	156
2017 II	2 494	75	26	356	169
2017 III	2 506	77	28	370	173
2017 IV	2 486	68	28	356	169
2018 I	2 469	66	26	354	172
2018 II	2 573	76	28	363	174
2018 III	2 577	78	30	368	184
2018 IV	2 541	68	30	360	179
2019 I	2 513	67	32	336	167
2019 II	2 593	70	36	366	180

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan - From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Maa- ja vesirakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelut
<i>Year and quarter</i>	<i>Other construction</i>	<i>Trade</i>	<i>Transport</i>	<i>Financing, insurance</i>	<i>Services</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	72	300	143		369
1967	74	303	140		379
1968	72	306	141		389
1969	67	305	146		412
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385
1971	53	298	160	84	400
1972	54	305	166	90	421
1973	54	326	167	99	449
1974	56	334	170	109	466
1975	58	329	177	118	480
1976	57	333	173	117	486
1977	54	320	170	117	506
1978	52	313	174	117	517
1979	53	318	179	120	542
1980	48	328	184	127	562
1981	51	326	184	130	581
1982	50	326	180	136	616
1983	43	337	177	135	646
1984	40	343	180	148	664
1985	41	355	186	156	681
1986	43	355	183	160	690
1987	41	348	182	177	710
1988	43	354	182	190	724
1989 ¹	42	388	178	262	684
1990 ¹	39	395	179	268	681
1991	39	364	175	263	679
1992	36	325	165	250	663
1993	33	305	158	234	637
1994	28	297	161	230	645
1995	28	301	163	228	659
1996	30	316	159	241	667
1997	29	329	164	240	685
1998	32	339	169	249	700
1999	32	355	168	267	719
2000	27	354	172	287	732
2001	30	357	174	301	750
2002	31	363	169	308	758
2003	33	362	173	313	767
2004	33	367	172	315	781
2005	18	373	144	384	774
2006	18	376	154	399	785
2007	19	389	151	414	792
2008	21	399	153	419	800
2009	23	381	153	408	806
2010	20	381	156	416	809
2011	19	386	147	427	832
2012	20	386	144	436	839
2013	20	382	142	431	830
2014	19	376	140	444	839
2015	17	371	137	457	834
2016	15	375	141	448	841
2017	20	367	139	471	853
2018	21	378	143	482	870
2016 I	13	359	143	449	833
2016 II	18	385	144	449	839
2016 III	16	396	139	446	853
2016 IV	16	363	137	446	840
2017 I	18	356	136	465	843
2017 II	20	377	138	475	856
2017 III	22	373	142	472	846
2017 IV	21	360	143	466	871
2018 I	16	359	136	464	872
2018 II	22	389	147	481	884
2018 III	24	394	144	495	850
2018 IV	20	372	143	487	874
2019 I	20	373	140	487	883
2019 II	21	398	145	489	881

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - *See note to table 2.*

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan - *From 2005 based on new industrial classification TOL2008*

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjä-perheenjäsenet
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	<i>Employers and unpaid family workers</i>
		<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	2 221	1 846	939	907	375
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	2 431	2 062	912	1 148	368
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2008	2 531	2 207	764	1 437	324
2009	2 457	2 123	697	1 419	334
2010	2 447	2 120	682	1 431	328
2011	2 474	2 143	695	1 439	331
2012	2 483	2 146	697	1 442	337
2013	2 457	2 127	678	1 443	330
2014	2 447	2 105	654	1 445	343
2015	2 437	2 090	649	1 437	346
2016	2 448	2 105	650	1 450	344
2017	2 473	2 147	662	1 482	326
2018	2 540	2 204	672	1 530	335
2016 I	2 396	2 053	614	1 436	343
2016 II	2 477	2 128	679	1 445	349
2016 III	2 493	2 143	672	1 465	350
2016 IV	2 427	2 094	635	1 455	333
2017 I	2 407	2 082	622	1 456	325
2017 II	2 494	2 161	670	1 490	332
2017 III	2 506	2 174	697	1 475	332
2017 IV	2 486	2 172	662	1 507	314
2018 I	2 469	2 144	639	1 504	325
2018 II	2 573	2 236	691	1 541	337
2018 III	2 577	2 233	706	1 524	344
2018 IV	2 541	2 205	653	1 549	336
2019 I	2 513	2 174	632	1 539	339
2019 II	2 593	2 250	704	1 544	343

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - *See note to table 2.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>				
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>	Proportion of part-time employed
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1981	2 353	173	1 852	316	12	7.4
1982	2 377	181	1 859	322	15	7.6
1983	2 390	197	1 847	321	24	8.2
1984	2 413	201	1 874	312	26	8.3
1985	2 437	201	1 896	310	30	8.2
1986	2 431	195	1 895	308	32	8.0
1987	2 423	194	1 882	315	32	8.0
1988	2 431	177	1 907	319	28	7.3
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9.8
1990	2 504	186	1 959	328	32	9.5
1991	2 375	185	1 856	298	36	10.1
1992	2 206	176	1 711	285	34	10.5
1993	2 071	181	1 583	271	36	11.4
1994	2 054	180	1 556	280	39	11.5
1995	2 099	176	1 586	283	54	11.7
1996	2 127	174	1 603	298	52	11.5
1997	2 170	203	1 612	339	16	11.0
1998	2 222	213	1 639	358	12	11.4
1999	2 296	226	1 682	371	17	12.1
2000	2 335	240	1 701	372	22	12.3
2001	2 367	246	1 735	364	23	12.2
2002	2 372	260	1 736	358	19	12.7
2003	2 365	266	1 730	352	17	13.0
2004	2 365	266	1 739	344	16	13.5
2005	2 401	269	1 768	346	18	13.7
2006	2 444	278	1 800	345	20	14.0
2007	2 492	288	1 840	345	18	14.1
2008	2 531	290	1 855	372	13	13.4
2009	2 457	299	1 796	349	12	14.0
2010	2 447	304	1 778	351	14	14.6
2011	2 474	313	1 790	356	14	14.9
2012	2 483	321	1 791	358	13	15.1
2013	2 457	319	1 781	345	13	15.1
2014	2 447	324	1 763	346	15	15.4
2015	2 437	325	1 743	353	16	15.5
2016	2 448	341	1 735	356	17	16.3
2017	2 473	345	1 757	352	19	16.5
2018	2 540	356	1 802	366	16	16.7
2014 I	2 394	332	1 741	345	16	16.2
2014 II	2 490	316	1 806	355	13	14.9
2014 III	2 487	303	1 814	357	14	14.4
2014 IV	2 418	342	1 716	344	15	16.3
2015 I	2 391	335	1 701	338	18	16.1
2015 II	2 463	320	1 772	353	17	15.3
2015 III	2 481	302	1 797	368	15	14.4
2015 IV	2 412	343	1 703	353	14	16.3
2016 I	2 396	349	1 690	338	18	16.6
2016 II	2 477	336	1 761	363	16	16.1
2016 III	2 493	327	1 778	372	17	15.6
2016 IV	2 427	351	1 710	348	18	16.9
2017 I	2 407	360	1 677	350	19	17.1
2017 II	2 494	334	1 790	349	21	16.4
2017 III	2 506	324	1 806	356	20	15.4
2017 IV	2 486	360	1 752	359	15	17.2
2018 I	2 469	362	1 746	344	18	17.3
2018 II	2 573	354	1 822	377	19	16.2
2018 III	2 577	327	1 861	374	15	15.6
2018 IV	2 541	381	1 778	368	13	17.6
2019 I	2 513	396	1 739	367	12	18.1
2019 II	2 593	360	1 840	380	14	16.9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1.2	1.5	0.8
1962	28	20	7	1.3	1.7	0.8
1963	32	24	8	1.5	2.0	0.8
1964	33	27	7	1.5	2.2	0.6
1965 ¹	30	20	10	1.4	1.6	1.0
1966	33	22	11	1.5	1.8	1.2
1967	63	52	11	2.9	4.2	1.2
1968	85	70	15	3.9	5.7	1.6
1969	61	46	15	2.8	3.8	1.6
1970 ¹	46	35	11	2.0	2.7	1.1
1971	55	38	17	2.4	3.0	1.6
1972	62	42	20	2.7	3.3	1.9
1973	57	32	25	2.4	2.5	2.3
1974	44	21	23	1.8	1.6	2.1
1975	62	35	27	2.6	2.7	2.4
1976	92	60	32	3.9	4.7	2.9
1977	140	88	52	5.9	6.9	4.7
1978	172	106	66	7.3	8.4	6.0
1979	143	82	61	6.0	6.4	5.4
1980	114	61	53	4.7	4.7	4.7
1981	121	67	54	4.9	5.1	4.6
1982	135	73	62	5.4	5.5	5.2
1983	138	76	62	5.5	5.7	5.2
1984	133	72	61	5.2	5.4	5.0
1985	129	73	56	5.0	5.5	4.6
1986	138	82	56	5.4	6.1	4.6
1987	130	78	53	5.1	5.8	4.3
1988	116	68	48	4.5	5.1	4.0
1989 ¹	80	43	38	3.1	3.2	3.1
1990	82	49	33	3.2	3.6	2.7
1991	169	106	63	6.6	8.0	5.2
1992	292	178	114	11.7	13.6	9.6
1993	405	235	170	16.3	18.1	14.4
1994	408	235	174	16.6	18.2	14.9
1995	382	204	178	15.4	15.7	15.1
1996	363	186	176	14.6	14.3	14.8
1997	314	160	154	12.7	12.3	13.0
1998	285	143	142	11.4	10.9	12.0
1999	261	130	131	10.2	9.8	10.7
2000	253	122	131	9.8	9.1	10.6
2001	238	117	121	9.1	8.6	9.7
2002	237	123	114	9.1	9.1	9.1
2003	235	124	111	9.0	9.2	8.9
2004	229	118	111	8.8	8.7	8.9
2005	220	111	109	8.4	8.2	8.6
2006	204	101	103	7.7	7.4	8.1
2007	183	90	93	6.9	6.5	7.2
2008	172	85	87	6.4	6.1	6.7
2009	221	122	99	8.2	8.9	7.6
2010	224	126	98	8.4	9.1	7.6
2011	209	117	91	7.8	8.4	7.1
2012	207	115	92	7.7	8.3	7.1
2013	219	122	97	8.2	8.8	7.5
2014	232	129	103	8.7	9.3	8.0
2015	252	137	115	9.4	9.9	8.8
2016	237	126	111	8.8	9.0	8.6
2017	234	125	109	8.6	8.9	8.4
2018	202	106	96	7.4	7.4	7.3
2016 I	255	140	115	9.6	10.2	9.0
2016 II	275	145	131	10.0	10.1	9.9
2016 III	204	104	100	7.6	7.4	7.7
2016 IV	212	115	98	8.0	8.4	7.7
2017 I	248	136	112	9.3	9.9	8.7
2017 II	275	145	130	9.9	10.1	9.8
2017 III	208	105	103	7.7	7.4	7.9
2017 IV	205	113	92	7.6	8.0	7.1
2018 I	237	122	115	8.8	8.8	8.8
2018 II	229	122	107	8.2	8.4	7.9
2018 III	180	88	91	6.5	6.2	6.9
2018 IV	162	89	72	6.0	6.4	5.6
2019 I	191	110	81	7.1	7.8	6.3
2019 II	215	120	95	7.7	8.2	7.1

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Keski-määrin	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24	
Year and quarter		Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999		31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2
2000		30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001		28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002		31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003		31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004		30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8
2005		29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006		27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007		25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2008		26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4
2009		31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2010		31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4
2011		29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,8
2012		29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7
2013		29,6	15,8	9,5	6,4	6,3	5,8	5,6	6,2	7,2	6,5	19,9	8,2
2014		29,4	16,8	10,1	7,3	5,9	7,0	6,0	6,8	7,2	7,3	20,5	8,7
2015		30,9	19,0	11,3	7,5	7,0	6,7	6,8	7,2	8,2	7,7	22,4	9,4
2016		30,4	15,9	10,4	6,9	7,0	6,5	6,2	7,7	7,7	7,2	20,1	8,8
2017		29,0	16,4	9,3	6,1	6,2	6,3	6,3	6,4	7,4	8,4	20,1	8,6
2018		25,4	13,4	8,4	7,2	5,6	4,6	5,0	5,6	6,0	8,2	17,0	7,4
2018	I	31,7	17,0	10,3	8,6	6,0	5,4	5,8	7,3	6,8	9,9	21,1	8,8
	II	33,1	15,2	9,7	6,9	5,4	4,3	4,9	5,1	6,2	7,9	21,6	8,2
	III	15,6	10,7	7,2	7,0	6,1	4,4	5,1	4,9	5,7	7,4	12,1	6,5
	IV	17,2	10,2	6,5	6,2	5,0	4,3	4,3	4,8	5,3	7,6	12,2	6,0
2019	I	29,4	14,8	7,9	6,5	5,4	4,3	3,9	4,9	6,5	6,7	18,9	7,1
	II	33,3	16,1	7,3	5,9	4,6	3,9	4,2	4,7	5,9	7,5	22,5	7,7
Miehet - Male													
1998		31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999		30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000		30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001		29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6
2002		32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003		31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004		28,3	15,8	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	19,9	8,6
2005		28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006		28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007		27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2008		28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1
2009		36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9
2010		34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1
2011		30,9	18,4	9,4	6,2	5,9	6,0	5,4	7,1	8,5	5,9	21,8	8,4
2012		31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	5,8	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3
2013		33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,8	8,9	6,0	22,8	8,8
2014		31,1	19,8	10,9	7,0	6,0	7,9	6,5	7,8	8,9	7,4	22,8	9,3
2015		34,6	22,1	11,2	7,3	6,4	7,5	7,5	7,6	9,6	8,4	25,4	9,9
2016		31,7	18,4	10,8	6,3	6,5	6,5	6,8	8,1	8,7	7,4	21,8	9,0
2017		29,3	18,0	9,7	7,8	6,1	6,0	6,6	7,3	8,4	9,1	20,9	8,9
2018		26,0	13,7	8,8	6,5	5,6	4,7	4,5	5,9	6,9	9,3	17,3	7,4
2018	I	36,4	16,3	10,3	8,1	5,8	5,1	4,9	8,7	7,6	10,5	21,3	8,8
	II	33,0	15,7	11,4	6,9	6,1	4,1	4,5	4,8	7,6	9,2	21,8	8,4
	III	14,2	10,2	7,6	4,6	5,9	4,3	4,7	4,8	6,5	7,4	11,3	6,2
	IV	17,6	12,7	6,1	6,5	4,5	5,3	4,1	5,1	5,8	9,9	14,0	6,4
2019	I	35,6	16,6	8,4	5,9	5,4	4,5	4,8	5,7	8,2	9,2	21,4	7,8
	II	36,1	18,8	7,0	5,6	4,5	4,2	4,4	4,6	7,6	9,8	24,7	8,2
Naiset - Female													
1998		33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	24,3	12,0
1999		32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	22,1	10,7
2000		30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001		27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002		31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003		31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004		29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005		30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6
2006		26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007		24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2008		24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,7	15,8	6,7
2009		28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6
2010		29,3	13,6	8,3	6,0	5,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6
2011		28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,8	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1
2012		28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,3	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1
2013		26,9	11,9	9,2	6,6	6,5	5,6	5,2	5,1	6,4	4,9	17,1	7,5
2014		28,0	13,6	9,3	7,5	6,6	5,9	5,5	5,8	6,7	7,3	18,4	8,0
2015		28,0	15,9	11,6	7,8	7,6	5,9	6,2	6,8	7,0	7,0	19,7	8,8
2016		29,5	13,2	9,9	7,8	7,5	6,4	5,6	7,3	6,9	6,9	18,6	8,6
2017		28,8	14,7	8,9	8,4	6,4	6,7	6,0	5,5	6,4	7,8	19,3	8,4
2018		24,9	13,0	7,9	7,9	5,7	4,5	5,6	5,2	5,2	7,2	16,8	7,3
2018	I	28,2	17,6	10,3	9,2	6,2	5,6	6,8	5,9	6,1	9,4	20,9	8,8
	II	33,2	14,8	7,6	7,0	4,5	4,6	5,3	5,4	4,9	6,7	21,4	7,9
	III	16,8	11,3	6,8	9,8	6,3	4,4	5,5	5,1	4,9	7,3	12,9	6,9
	IV	16,8	7,7	7,0	5,7	5,6	3,3	4,6	4,6	4,8	5,3	10,4	5,6
2019	I	24,6	12,7	7,3	7,3	5,5	4,0	3,1	4,1	5,0	4,2	16,5	6,3
	II	30,9	12,8	7,6	6,2	4,8	3,6	3,9	4,8	4,4	5,2	20,3	7,1

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät työnhakijat - <i>Unemployed jobseekers</i>					Lomautetut <i>Laid off</i>	Lyhennetyllä työviikolla <i>On reduced working week</i>
	Yhteensä	Miehet	Naiset	Alle 25-vuotiaat	Yli vuoden työttömänä		
	<i>Total</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Under 25 years old</i>	<i>Unemployed over a year</i>		
Henkilöä - <i>Persons</i>							
1971	44 100	27 000	17 100			4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700			4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500			4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800			4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400			7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800			10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900			19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400			17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200			9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200			6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	2 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000
2015	351 900	198 700	153 100	47 100	109 300	26 800	9 300
2016	348 800	194 500	154 300	45 900	123 700	23 300	10 500
2017	303 400	166 200	137 200	38 200	104 800	15 000	9 000
2018	255 900	141 200	114 700	32 400	76 300	11 400	6 800
2016 I	360 000	208 400	151 600	46 400	121 800	29 900	10 900
2016 II	346 400	192 600	153 800	46 300	124 300	21 700	10 700
2016 III	350 100	188 600	161 500	47 800	126 800	18 700	10 100
2016 IV	338 500	188 300	150 200	43 100	122 100	22 800	10 300
2017 I	330 800	187 600	143 200	40 900	117 100	22 400	10 200
2017 II	305 300	166 500	138 800	39 200	107 200	13 900	9 200
2017 III	297 800	156 700	141 100	38 600	102 200	10 800	8 400
2017 IV	279 800	154 100	125 700	34 200	92 700	13 100	8 300
2018 I	275 400	156 500	118 900	33 700	86 300	16 300	8 000
2018 II	256 300	139 800	116 500	33 000	78 300	9 900	7 000
2018 III	253 100	134 200	118 900	33 200	73 600	8 200	6 000
2018 IV	238 700	134 300	104 300	29 800	67 100	11 100	6 100
2019 I	245 200	142 200	103 000	30 600	64 800	15 300	6 000
2019 II	236 800	131 500	105 300	30 800	63 100	9 800	5 500

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poislukien. - *Until 2005 excluding laid off.*

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.
Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter	Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	29 600	32 400	32 900	35 500	48 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005 ¹	6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	7 200	24 900	26 200	24 400	22 100	23 800	27 100	28 000	35 700	33 400	253 200
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 100	40 600	42 500	325 700
2015	9 800	37 300	37 600	38 000	33 600	31 000	35 900	38 900	42 700	46 200	351 900
2016	9 400	36 400	37 400	37 700	33 700	30 700	34 400	38 600	41 800	47 500	348 800
2017	8 000	30 300	32 200	32 300	29 500	27 100	29 300	34 300	38 000	41 700	303 400
2018	6 900	25 500	27 700	27 200	25 500	23 200	23 600	28 900	32 500	34 300	255 900
2018 I	5 900	27 800	29 700	29 000	26 800	24 600	25 900	31 900	35 800	37 400	275 400
2018 II	7 200	25 800	27 900	27 300	25 500	23 100	23 300	28 700	32 100	34 800	256 300
2018 III	8 000	25 200	27 700	27 200	25 800	23 300	23 100	27 800	31 300	33 200	253 100
2018 IV	6 600	23 300	25 300	25 200	23 900	21 800	21 900	27 400	30 900	31 800	238 700
2019 I	5 700	24 900	26 500	25 900	24 700	22 500	22 400	28 300	32 000	31 800	245 200
2019 II	7 000	23 800	25 500	25 400	24 300	22 100	21 300	26 300	29 800	30 800	236 800
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005 ¹	3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012	4 000	15 700	15 500	13 700	12 400	13 500	15 800	16 400	20 000	17 500	144 800
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2015	5 500	23 100	21 700	21 000	18 300	17 000	20 400	22 600	24 300	24 400	198 700
2016	5 200	22 200	21 300	20 600	18 000	16 700	19 300	22 100	23 500	25 100	194 500
2017	4 300	18 000	18 100	17 300	15 500	14 400	16 100	19 200	21 100	21 700	166 200
2018	3 800	15 300	15 700	14 700	13 600	12 500	12 900	16 200	18 200	18 000	141 200
2018 I	3 000	17 200	17 300	16 200	14 900	13 800	14 700	18 500	20 500	19 900	156 500
2018 II	3 900	15 300	15 600	14 500	13 300	12 200	12 600	16 000	17 800	18 200	139 800
2018 III	4 200	14 500	15 000	14 000	13 000	11 900	12 100	15 000	16 900	17 200	134 200
2018 IV	3 800	14 200	14 700	14 100	13 100	12 000	12 300	15 400	17 500	16 900	134 300
2019 I	3 100	15 700	15 900	14 900	13 900	12 800	13 000	16 600	18 800	17 300	142 200
2019 II	4 000	14 400	14 600	13 800	12 800	11 800	11 600	14 800	16 900	16 400	131 500
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 600	12 000	12 000	12 800	17 800	8 800	108 600
2010	3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	110 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	3 100	9 200	10 700	10 700	9 700	10 400	11 200	11 600	15 700	15 900	108 400
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2015	4 400	14 200	15 900	17 000	15 400	14 000	15 500	16 200	18 400	21 700	153 100
2016	4 300	14 200	16 100	17 200	15 700	14 000	15 100	16 400	18 300	22 400	154 300
2017	3 600	12 200	14 200	15 000	14 000	12 700	13 200	15 000	18 800	20 000	137 200
2018	3 200	10 200	12 000	12 400	11 900	10 800	10 600	12 700	14 300	16 200	114 700
2017 I	3 400	12 800	14 700	15 600	14 400	13 100	13 900	15 800	17 600	21 800	143 200
2017 II	3 700	12 600	14 300	15 200	14 300	13 000	13 300	14 900	16 700	20 400	138 800
2017 III	4 300	12 800	14 800	15 700	14 700	13 300	13 600	15 200	16 900	19 500	141 100
2017 IV	3 100	10 800	12 800	13 500	12 600	11 600	12 100	14 200	16 200	18 500	125 700
2018 I	2 800	10 600	12 300	12 700	11 900	10 900	11 200	13 400	15 300	17 500	118 900
2018 II	3 300	10 500	12 300	12 800	12 100	10 900	10 700	12 700	14 300	16 600	116 500
2018 III	3 800	10 700	12 700	13 100	12 800	11 400	11 000	12 800	14 400	16 000	118 900
2018 IV	2 800	9 000	10 600	11 100	10 800	9 900	9 600	11 900	13 400	14 900	104 300
2019 I	2 600	9 200	10 600	11 000	10 800	9 800	9 400	11 800	13 200	14 500	103 000
2019 II	3 000	9 300	10 900	11 600	11 500	10 300	9 600	11 500	13 000	14 400	105 300

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers
Henkilöä - persons					
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800
2007	2 600	23 500	20 000	17 300	35 000
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200
2014	3 600	43 000	30 900	19 400	51 200
2015	4 100	47 400	34 000	21 000	57 900
2016	4 100	48 200	34 100	20 900	60 200
2017	3 600	41 900	29 800	18 600	54 700
2018	3 200	34 500	24 800	15 500	46 400
2009 I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
II	2 800	29 700	22 700	16 400	34 600
III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010 I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011 I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012 I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300
IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013 I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
III ¹	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200
2014 I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600
III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200
IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400
2015 I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600
II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900
III	4 200	50 800	34 700	21 300	61 300
IV	4 100	46 400	34 400	21 100	58 800
2016 I	4 100	46 600	34 800	21 100	58 400
II	4 100	48 700	33 600	20 800	59 700
III	4 200	51 400	34 500	21 200	63 100
IV	4 100	46 100	33 600	20 400	59 600
2017 I	3 900	43 700	32 400	19 900	56 500
II	3 600	43 700	29 700	18 800	55 100
III	3 500	43 400	29 500	18 400	56 300
IV	3 300	36 900	27 700	17 300	50 800
2018 I	3 200	35 100	26 600	16 500	47 600
II	3 200	36 100	24 800	15 500	47 100
III	3 200	36 400	24 800	15 500	48 300
IV	3 100	30 500	23 100	14 400	42 600
2019 I	3 100	30 300	23 100	14 100	41 400
II	3 100	32 300	22 100	13 800	41 900

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	<i>Craft and related trades workers</i>	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - <i>persons</i>					
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	<u>6 500</u>	<u>51 500</u>	<u>20 600</u>	<u>22 300</u>	<u>23 900</u>
2013	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900
2015	8 000	69 800	27 500	28 400	29 100
2016	7 800	65 800	25 400	26 900	28 200
2017	7 100	53 000	20 400	22 200	24 500
2018	6 100	43 400	16 800	17 800	20 800
2009 I	8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
II	5 700	56 600	21 700	24 800	25 000
III	5 500	58 800	20 400	25 000	25 400
IV	7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010 I	8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
II	5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
III	5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
IV	7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011 I	8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
II	5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
III	4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
IV	6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012 I	8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
II	5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
III	5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
IV	7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013 I	8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
II	<u>6 000</u>	<u>57 000</u>	<u>22 300</u>	<u>23 900</u>	<u>25 400</u>
III ¹	5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
IV	8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014 I	9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
II	6 400	62 900	24 500	25 900	27 000
III	6 200	62 100	23 200	25 400	27 100
IV	8 500	70 000	27 600	28 500	28 700
2015 I	9 700	75 700	31 500	30 500	30 400
II	6 900	67 100	26 400	27 700	28 500
III	6 700	65 600	24 500	26 600	28 300
IV	8 700	70 800	27 500	29 000	29 300
2016 I	9 800	74 300	30 200	29 600	30 100
II	6 800	64 600	24 700	26 600	27 700
III	6 400	61 300	22 300	25 200	27 300
IV	8 400	62 900	24 100	26 100	27 600
2017 I	9 300	63 000	25 400	25 800	27 600
II	6 100	52 500	19 900	22 200	24 300
III	5 500	47 800	17 300	20 200	23 200
IV	7 400	48 700	18 900	20 500	23 000
2018 I	8 300	50 500	20 600	20 600	23 200
II	5 100	42 200	16 100	17 600	20 500
III	4 600	39 400	14 300	16 400	19 900
IV	6 400	41 600	16 300	16 900	19 800
2019 I	7 300	45 100	18 800	17 800	20 500
II	4 500	38 800	15 100	16 000	18 300

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation			
	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	Lomautetut
Year and quarter	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	Total	Laid off
Henkilöä - persons				
2006	60	33 800	247 900	8 000
2007	60	30 900	215 800	6 600
2008	50	31 000	202 900	9 000
2009	70	38 100	264 800	31 000
2010	60	39 200	264 800	21 300
2011	60	37 700	243 900	14 200
2012	60	39 600	253 200	15 200
2013 I	80	45 000	294 100	21 400
2014	110	48 500	325 700	26 000
2015	140	52 000	351 900	26 800
2016	140	52 400	348 800	23 300
2017	120	47 900	303 400	15 000
2018	100	43 200	255 900	11 400
2009 I	60	35 400	247 900	30 800
II	70	37 800	256 200	30 400
III	80	41 000	274 000	28 500
IV	70	38 200	281 100	34 300
2010 I	60	39 500	284 500	32 800
II	60	39 900	283 000	19 600
III	70	40 900	280 700	14 700
IV	70	36 400	251 000	18 000
2011 I	60	37 200	257 500	21 200
II	60	37 900	238 900	12 500
III	60	39 600	241 800	9 700
IV	60	36 000	237 300	13 600
2012 I	60	38 100	252 700	19 500
II	50	39 700	242 500	12 400
III	60	42 100	254 400	10 700
IV	60	38 800	263 000	18 100
2013 I	70	43 000	290 100	25 200
II	80	44 900	283 400	17 400
III ¹	80	48 000	297 900	17 200
IV	80	44 200	305 100	25 900
2014 I	90	45 700	322 300	31 000
II	90	48 400	315 600	22 900
III	120	51 700	328 100	20 600
IV	120	48 200	336 500	29 400
2015 I	160	49 800	354 000	33 900
II	140	52 700	345 700	24 800
III	150	55 600	355 200	21 100
IV	130	49 900	352 600	27 400
2016 I	140	51 000	360 000	29 900
II	140	53 700	346 400	21 700
III	150	55 400	350 100	18 700
IV	120	49 600	338 500	22 800
2017 I	150	48 500	330 800	22 400
II	130	49 100	305 300	13 900
III	120	49 800	297 800	10 800
IV	110	44 100	279 800	13 100
2018 I	110	43 700	275 400	16 300
II	100	44 100	256 300	9 900
III	110	44 500	253 100	8 200
IV	90	40 300	238 700	11 100
2019 I	90	42 300	245 200	15 300
II	90	45 900	236 800	9 800

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä	Keskimäärin
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104	Total	Average
Year and quarter	Henkilöä - <i>Persons</i>							Viikkoa <i>Weeks</i>
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	28 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40
2012	51 200	51 100	50 800	39 900	31 400	28 700	253 200	43
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48
2015	49 000	56 700	69 600	68 300	60 100	48 300	351 900	52
2016	45 400	52 200	64 800	64 600	64 900	56 800	348 800	57
2017	42 900	49 200	55 000	52 400	51 100	52 900	303 400	58
2018	41 300	47 000	49 600	42 200	36 300	39 400	255 900	54
2014 I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48
III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015 I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52
III	44 800	58 500	68 200	71 800	62 500	49 400	355 200	53
IV	53 300	56 100	65 200	63 700	63 500	50 800	352 600	53
2016 I	40 000	57 200	77 200	65 500	66 000	54 200	360 000	55
II	51 000	43 200	61 600	69 100	65 300	56 200	346 400	57
III	41 500	56 900	61 200	65 900	66 000	58 700	350 100	58
IV	49 300	51 700	59 300	57 800	62 200	58 300	338 500	58
2017 I	38 300	55 300	64 400	56 900	58 200	57 800	330 800	58
II	48 200	42 200	52 800	55 600	52 300	54 100	305 300	59
III	39 300	52 000	53 600	51 300	49 800	51 800	297 800	58
IV	45 900	47 200	49 000	45 600	44 100	47 900	279 800	56
2018 I	37 800	52 600	55 300	43 800	41 000	44 900	275 400	55
II	47 400	40 800	47 100	43 300	37 000	40 600	256 300	55
III	36 900	50 300	50 500	42 300	35 100	38 000	253 100	53
IV	43 200	44 300	45 300	39 400	32 300	34 200	238 700	52
2019 I	37 100	51 300	52 400	40 200	31 900	32 400	245 200	50
II	46 200	39 300	46 600	42 100	31 700	30 800	236 800	50

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi	Ikä - Age										Yhteensä
Year	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	15	16	17	17	19	49	16
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19
2015	9	13	17	21	22	22	23	24	28	61	22
2016	9	15	19	23	24	25	27	28	31	73	25
2017	8	14	19	24	26	28	29	31	35	87	27
2018	8	13	17	21	24	26	27	30	33	68	25
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20
2015	9	14	19	22	23	24	25	27	30	64	23
2016	10	15	21	25	26	27	29	31	34	77	27
2017	8	14	21	27	29	32	33	35	39	92	29
2018	8	13	19	23	26	29	31	33	36	69	27
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	7	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	5	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	14	15	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13
2014	7	10	13	16	16	17	18	18	20	50	17
2015	8	12	15	19	20	20	21	21	25	58	21
2016	9	13	17	21	22	22	24	25	28	69	23
2017	8	13	17	22	23	24	26	27	31	80	25
2018	8	13	15	19	21	23	24	26	30	66	24

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. -From 2006 including individually laid off

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Johtajat	Eriytisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers
Henkilöä - persons					
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800
2009	170	3 000	6 800	790	7 600
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100
2015	200	4 100	6 700	1 500	11 200
2016	210	4 600	6 700	1 600	11 300
2017	210	5 200	6 200	1 800	12 200
2018	250	5 800	7 000	2 300	15 400
2008 I	260	4 800	8 700	2 100	14 900
2008 II	210	4 200	6 100	1 200	9 000
2008 III	190	3 400	6 000	1 200	8 600
2008 IV	170	3 300	5 600	880	6 900
2009 I	200	3 800	9 100	1 200	11 800
2009 II	170	3 200	6 900	550	7 300
2009 III	150	2 500	6 300	610	5 900
2009 IV	160	2 500	4 900	770	5 600
2010 I	210	4 000	8 100	1 300	11 000
2010 II	200	3 800	7 000	810	7 300
2010 III	190	3 200	6 500	1 100	6 700
2010 IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600
2011 I	260	5 100	9 600	2 200	14 700
2011 II	260	4 700	7 300	1 200	9 000
2011 III	210	3 500	6 300	1 400	8 100
2011 IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600
2012 I	240	5 600	9 900	2 400	16 500
2012 II	200	4 400	7 400	1 200	10 200
2012 III	170	3 400	5 900	1 600	8 300
2012 IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800
2013 I	230	5 400	10 600	2 400	15 500
2013 II	190	4 000	6 900	1 000	9 400
2013 III	180	2 800	5 500	990	8 400
2013 IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600
2014 I	240	4 900	10 700	1 900	14 900
2014 II	200	3 900	7 100	960	8 300
2014 III	180	3 000	5 200	1 100	9 200
2014 IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200
2015 I	220	4 900	9 200	2 300	15 700
2015 II	200	4 100	6 900	1 300	11 000
2015 III	180	3 400	5 700	1 300	9 400
2015 IV	180	3 800	5 000	1 200	8 500
2016 I	240	5 500	8 500	2 200	16 000
2016 II	210	4 700	6 500	1 600	10 700
2016 III	200	4 100	6 600	1 400	9 600
2016 IV	180	4 100	5 200	1 200	8 800
2017 I	230	5 900	8 300	1 900	15 600
2017 II	200	5 200	5 800	1 100	10 900
2017 III	200	4 600	5 300	2 000	11 600
2017 IV	200	5 200	5 400	2 200	10 600
2018 I	290	6 700	9 800	2 900	20 400
2018 II	240	6 300	6 600	1 600	14 100
2018 III	230	5 100	5 700	2 200	13 500
2018 IV	230	5 200	5 800	2 200	13 400
2019 I	280	7 800	11 300	3 300	27 800
2019 II	240	6 700	6 800	2 100	16 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100
2015	940	3 400	1 700	2 600	5 300
2016	830	4 800	2 700	3 000	5 900
2017	930	6 200	3 200	4 000	7 400
2018	770	8 000	4 300	5 800	8 500
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
III	180	1 400	630	860	2 300
IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015 I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
II	520	3 800	2 100	2 200	5 300
III	180	3 700	2 000	1 500	3 900
IV	260	2 600	1 300	1 600	4 100
2016 I	2 100	4 200	1 900	4 400	8 500
II	510	5 200	3 300	2 400	5 600
III	260	5 500	3 100	2 400	4 800
IV	490	4 300	2 300	2 700	5 000
2017 I	2 600	6 300	3 100	6 000	10 400
II	490	6 400	3 700	3 500	7 100
III	230	6 800	3 500	3 200	6 400
IV	360	5 500	2 600	3 200	5 900
2018 I	1 900	8 400	4 400	8 000	11 600
II	550	8 400	5 000	5 800	8 200
III	320	8 600	4 500	5 000	7 400
IV	270	6 700	3 400	4 500	6 600
2019 I	2 800	9 400	4 800	10 100	13 900
II	680	9 700	5 800	6 000	9 000

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

	Ammatti - <i>Occupation</i>			
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	
<i>Year and quarter</i>	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>	
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>				
2006	230	340	34 400	
2007	10	330	40 700	
2008	20	300	37 200	
2009	10	500	26 900	
2010	10	430	28 600	
2011	10	560	35 100	
2012	10	520	35 400	
2013	10	500	33 700	
2014	10	450	34 600	
2015	10	340	36 100	
2016	10	260	39 200	
2017	10	220	44 400	
2018	0	270	54 100	
2008 I	10	310	59 600	
2008 II	10	320	35 400	
2008 III	20	290	30 400	
2008 IV	30	290	23 500	
2009 I	10	710	42 800	
2009 II	10	520	25 800	
2009 III	10	370	20 500	
2009 IV	0	390	18 600	
2010 I	10	460	38 700	
2010 II	10	470	27 600	
2010 III	10	370	24 700	
2010 IV	0	420	23 300	
2011 I	0	580	52 000	
2011 II	10	610	33 600	
2011 III	10	520	28 400	
2011 IV	10	520	26 200	
2012 I	10	550	55 400	
2012 II	10	490	34 500	
2012 III	0	580	27 700	
2012 IV	0	460	24 200	
2013 I	0	440	52 000	
2013 II	10	520	32 600	
2013 III	10	510	26 300	
2013 IV	0	540	24 000	
2014 I	0	550	52 200	
2014 II	10	490	32 400	
2014 III	10	380	27 900	
2014 IV	10	360	25 900	
2015 I	10	400	51 700	
2015 II	10	370	35 700	
2015 III	10	310	29 600	
2015 IV	10	280	27 600	
2016 I	10	290	51 900	
2016 II	10	280	37 700	
2016 III	10	240	35 000	
2016 IV	10	240	32 100	
2017 I	10	220	57 500	
2017 II	0	220	41 000	
2017 III	10	230	40 600	
2017 IV	0	210	38 600	
2018 I	0	340	70 400	
2018 II	10	270	52 100	
2018 III	0	230	48 400	
2018 IV	0	220	45 300	
2019 I	10	160	86 800	
2019 II	0	180	57 500	

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBBSEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättäneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	<u>495 700</u>	<u>292 800</u>	<u>35 200</u>	<u>23 200</u>	<u>43 100</u>
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2015	649 300	391 400	31 100	16 800	29 700
2016	672 500	386 200	28 200	15 300	29 900
2017	642 900	343 400	26 700	15 200	36 100
2018	582 700	293 900	26 200	14 800	34 100
2016 I	672 600	400 300	25 900	14 400	29 900
II	671 600	383 400	32 100	16 600	28 900
III	678 000	392 100	26 200	14 600	34 800
IV	667 800	368 800	28 700	15 800	26 100
2017 I	670 900	372 800	24 000	14 000	33 100
II	652 800	344 800	29 000	15 700	33 600
III	638 700	344 300	25 400	14 700	45 100
IV	609 200	311 600	28 400	16 500	32 600
2018 I	605 600	316 700	24 700	14 700	35 400
II	589 100	295 100	29 100	15 600	33 900
III	579 000	297 900	24 100	13 800	38 900
IV	557 100	265 900	26 900	15 200	28 000
2019 I	563 400	284 100	25 700	15 100	33 300
II	553 600	270 700	29 100	15 600	31 500

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin
<i>Year and quarter</i>	<i>Vacancies during a month</i>	<i>Of these new vacancies</i>	<i>Vacancies filled during a month</i>	<i>Of these filled with job-seekers at the Employment service</i>	<i>Average duration of vacancy</i>
	Työpaikkaa - Vacancies				Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	17 400 ¹	13 200 ¹	25
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24
2013	71 200	39 200	8 300	4 300	24
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26
2015	76 300	41 000	11 000	6 100	29
2016	84 700	46 800	9 600	4 600	26
2017	93 200	49 300	8 900	5 100	28
2018	110 300	57 600	8 600	4 600	28
2016 I	98 500	54 600	9 700	5 000	26
2016 II	91 600	49 200	11 300	5 700	27
2016 III	77 500	44 700	9 500	4 200	25
2016 IV	71 300	38 600	7 800	3 600	26
2017 I	108 200	58 500	9 100	5 000	29
2017 II	94 900	47 500	9 900	5 900	28
2017 III	85 100	46 700	8 500	4 900	28
2017 IV	84 500	44 700	8 300	4 400	27
2018 I	131 200	69 100	8 800	4 800	30
2018 II	114 300	57 600	9 700	5 400	28
2018 III	98 900	52 600	7 500	4 200	28
2018 IV	96 600	51 100	8 300	4 000	27
2019 I	154 700	79 400	11 300	4 200	29
2019 II	127 900	62 500	11 800	4 800	29

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja haku aika päättyneet muutossyyt ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

¹ As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työvälistilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIASTEeseen LASKETTAVISSA PALVELUissa
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työllistetyt - Number of employed people										Kuntouttava työtoiminta Rehabilitative work	Omaehtoinen opiskelu Self-motivated studies	Palveluissa yhteensä Participating services Total
	Kunnallinen palkkatuki Municipalities' wage subsidy	Yksityis-/sektorin palkkatuki Private companies' wage subsidy	Valtiolle työllistetyt Employed by the State	Startti- rahat Start-up grants	Muut työllistetyt Other employed people	Työllistetyt yhteensä Number of employed people Total	Työvoima- koulutus Labour market training	Valmennus Training	Työ-/ koulutus- kokoulu Work/ training trials	Työharjoittelu- työelämä- valmennus Traineeship/ preparatory training for working life			
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	-	27 400
1982	16 900	9 700	6 300	-	1 500	34 400	16 900	-	-	-	-	-	40 200
1983	17 800	11 000	6 500	-	2 100	37 400	18 100	-	-	-	-	-	42 400
1984	19 400	9 500	6 700	-	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	-	54 300
1985	18 100	7 300	6 000	1 200	3 400	36 200	16 000	-	-	-	-	-	52 200
1986	17 800	19 866	6 300	1 800	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	-	47 100
1987	20 100	4 100	6 700	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	-	51 500
1988	19 900	6 400	6 600	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	-	-	-	52 400
1989	18 800	5 700	7 400	2 000	610	34 500	13 600	-	-	-	-	-	50 100
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	280	30 500	16 800	-	-	-	-	-	47 300
1991	20 800	6 400	11 100	1 600	440	40 300	17 300	-	-	-	-	-	57 600
1992	24 300	12 700	11 900	2 700	460	52 100	26 300	-	-	-	-	-	78 400
1993	21 500	15 800	11 400	5 100	3 000	56 800	27 200	-	-	-	-	-	84 000
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	5 100	66 400	28 400	-	-	3 500	-	-	98 400
1995	27 700	19 500	12 100	3 500	4 500	63 600	33 800	-	-	6 100	-	-	103 700
1996	30 500	12 900	11 800	2 800	6 500	64 600	42 300	-	-	10 000	-	-	118 500
1997	26 800	14 300	10 800	2 700	8 400	62 600	48 800	-	-	10 700	-	-	123 400
1998	21 400	17 000	7 800	2 500	8 400	57 000	41 400	-	-	10 800	-	-	113 300
1999	18 000	16 600	5 500	1 900	4 500	43 100	30 900	-	-	9 600	-	-	106 100
2000	16 000	17 600	3 200	1 900	4 500	43 100	30 900	-	-	9 600	-	-	99 200
2001	14 600	16 200	2 400	1 700	3 600	38 500	26 100	-	-	8 900	-	-	79 800
2002	13 600	17 000	2 500	1 800	3 300	38 300	26 300	-	-	9 400	-	-	79 300
2003	13 000	18 700	2 600	2 000	3 300	39 600	29 900	-	-	10 700	-	-	86 800
2004	13 600	18 600	2 600	2 000	3 300	39 600	29 900	-	-	10 700	-	-	86 800
2005	10 700	18 600	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	11 800	-	-	84 800
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	38 000	26 900	-	-	11 700	-	-	86 500
2007	9 400	19 500	1 700	4 500	2 700	37 800	27 500	-	-	10 900	-	-	87 900
2008	7 500	18 700	1 200	4 500	2 500	33 400	24 100	-	-	10 400	-	-	83 800
2009	7 500	17 700	1 200	5 000	2 800	34 200	24 100	-	-	10 400	-	-	83 800
2010	8 600	17 800	1 500	5 400	890	34 100	32 800	-	-	13 000	-	6 100	100 100
2011	9 000	18 700	1 300	5 600	780	35 500	30 200	-	-	12 700	-	15 200	109 100
2012	8 000	16 900	810	4 300	520	30 500	27 500	-	-	13 500	-	15 200	107 500
2013	8 300	16 900	810	4 300	90	30 500	27 500	-	-	13 500	-	15 200	107 500
2014	8 300	23 100	960	5 100	90	37 400	25 500	-	-	11 900	-	25 600	122 100
2015	6 500	16 200	660	4 000	2 000	27 400	22 400	-	-	11 200	-	30 000	117 800
2016	6 100	12 000	580	3 600	-	22 300	20 700	-	-	11 700	-	34 700	118 400
2017	7 600	12 500	460	4 400	-	23 300	18 600	-	-	10 900	-	38 400	119 500
2018	6 200	11 500	460	4 200	-	22 300	21 900	-	-	12 100	-	39 400	124 800
2019	6 900	12 400	520	4 400	-	24 300	18 000	-	-	11 600	-	35 900	120 200
2020	7 200	11 800	500	4 500	-	24 000	16 000	-	-	9 000	-	35 000	121 300
2021	7 200	11 800	430	4 500	-	23 900	16 000	-	-	11 100	-	40 200	122 600
2022	7 500	12 100	400	4 500	-	24 500	18 400	-	-	12 000	-	40 800	126 500
2023	7 900	13 500	510	4 500	-	26 400	18 500	-	-	11 800	-	37 400	125 500
2024	7 500	13 400	430	4 300	-	25 600	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2025	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2026	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2027	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2028	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2029	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600
2030	7 500	12 700	430	4 300	-	24 800	16 900	-	-	10 900	-	36 500	121 600

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto -Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Applications for Labour market training</i>	<i>Started training</i>	<i>Completed training</i>	<i>Dropped-out training</i>	<i>On Labour market training</i>
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500
2015	10 900	3 700	3 000	600	22 400
2016	9 900	4 000	3 100	610	20 700
2017	10 100	4 500	3 500	720	18 900
2018	9 700	4 000	2 900	660	18 600
2016 I	10 600	4 200	2 400	570	21 500
2016 II	7 800	3 100	3 800	530	20 200
2016 III	10 100	4 300	2 200	680	18 800
2016 IV	11 200	4 500	4 000	650	22 400
2017 I	13 000	5 600	3 000	800	21 900
2017 II	8 100	3 700	4 500	710	19 000
2017 III	8 400	4 100	2 400	690	16 000
2017 IV	10 900	4 600	3 900	680	18 600
2018 I	10 300	4 400	2 400	690	18 400
2018 II	8 200	3 500	3 800	700	18 500
2018 III	8 800	4 000	1 800	660	16 900
2018 IV	11 300	4 200	3 500	610	20 600
2019 I	10 700	4 900	2 600	760	20 300
2019 II	7 200	3 300	3 900	630	19 400

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of ¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of ¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700		300
1972	59 500	28 100	9 500		500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500		59 300
1991	213 200	109 500	87 700		52 000
1992	363 100	194 400	150 500		46 500
1993	482 200	268 200	195 900		45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2015	351 900	156 700	39 200	187 800	1 700
2016	348 800	150 300	38 600	198 000	0
2017	303 400	122 100	33 200	198 500	0
2018	255 900	95 400	28 200	189 700	0
2017 I	330 800	141 500	37 600	204 800	0
2017 II	305 300	121 600	33 400	199 700	0
2017 III	297 800	114 400	31 000	195 000	0
2017 IV	279 800	110 900	30 800	194 600	0
2018 I	275 400	110 400	31 700	194 700	0
2018 II	256 300	95 100	28 400	189 000	0
2018 III	253 100	89 600	26 500	187 300	0
2018 IV	238 700	86 400	26 300	187 900	0
2019 I	245 200	90 300	27 300	189 400	0
2019 II	236 800	81 600	0

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes	Maahan muuttaneet Immigrants		Maasta muuttaneet Emigrants		Nettomaahanmuutto
Year and quarter	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin	Net immigration
	Total	From Nordic countries	Total	To Nordic countries	
Henkilöä - Persons					
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000
2014	31 500	3 600	15 500	4 200	16 000
2015	28 700	3 400	16 300	4 400	12 400
2016	34 900	3 700	18 100	4 600	16 800
2017	31 800	3 900	17 000	3 900	14 800
2018	31 700	3 700	16 100	4 100	15 600
2012 I	6 400	780	3 000	810	3 300
2012 II	7 100	970	3 100	620	4 000
2012 III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
2012 IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013 I	7 200	770	3 200	900	4 000
2013 II	7 200	990	2 900	630	4 400
2013 III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
2013 IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014 I	6 900	770	3 300	920	3 600
2014 II	7 300	1 000	3 400	710	3 800
2014 III	10 400	1 100	5 000	1 900	5 300
2014 IV	6 900	770	3 700	730	3 200
2015 I	6 100	680	3 500	980	2 600
2015 II	6 500	880	3 900	720	2 600
2015 III	9 500	1 200	5 100	1 900	4 400
2015 IV	6 700	700	3 800	730	2 800
2016 I	6 200	780	3 600	1 000	2 600
2016 II	8 000	1 000	4 300	710	3 800
2016 III	11 600	1 100	5 500	2 100	6 100
2016 IV	9 000	780	4 700	810	4 300
2017 I	7 400	1 100	3 100	1 200	4 200
2017 II	7 500	1 000	2 800	620	4 700
2017 III	9 300	1 100	4 700	1 600	4 600
2017 IV	6 000	650	2 600	600	3 400
2018 I	7 100	790	3 800	1 000	3 300
2018 II	7 100	990	3 500	750	3 600
2018 III	10 100	1 100	5 500	1 700	4 600
2018 IV	7 400	770	3 300	630	4 100
2019* I	7 500	750	3 400	770	4 100
2019* II	7 700	1 000	3 000	540	4 700

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,1	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	7,9	3,5	6,5	5,6	10,3
2015	9,4	7,4	4,4	6,2	5,7	10,4
2016	8,8	7,0	4,7	6,2	6,0	10,1
2017	8,6	6,7	4,2	5,7	5,5	9,4
2018	7,4	6,3	3,9	5,0	4,9	9,1
2018 I	8,0	6,2	3,9	5,0	5,0	9,2
2018 II	7,6	6,2	3,8	5,0	4,7	9,1
2018 III	7,3	6,5	4,0	4,9	4,9	9,0
2018 IV	6,8	6,2	3,8	5,0	4,6	8,9
2019 I	6,7	6,4	3,7	5,2	4,7	8,7
2019 II	6,6	6,3		4,9	4,6	8,6
Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Prosenttia - Per cent</i>					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	5,7
2014	5,0	6,2	6,2	6,9	3,6	6,1
2015	4,6	5,3	5,3	6,9	3,4	6,1
2016	4,1	4,8	4,9	7,0	3,1	5,7
2017	3,8	4,4	4,4	6,3	2,8	5,6
2018	3,4	4,0	3,9	5,8	2,4	5,3
2018 I	3,5	4,2	4,1	5,8	2,5	5,5
2018 II	3,4	4,0	3,9	5,9	2,4	5,4
2018 III	3,4	4,0	3,8	5,9	2,4	5,2
2018 IV	3,3	3,9	3,8	5,6	2,4	5,0
2019 I	3,2	3,7	3,9	5,8	2,4	5,0
2019 II	3,1		3,6	5,5	2,4	5,2

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Lappi	Ahvenanmaa
	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Kesk-Suomi	Etä.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu		
	1 000 henkilöä - persons																
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98	
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95	
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	115	162	41	96	
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95	
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93	
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91	
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91	
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89	
1999	2 557	752	238	115	179	224	153	76	115	77	120	92	115	172	40	90	
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90	
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89	
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88	
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	178	38	86	
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	73	115	75	124	90	118	178	38	86	
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84	
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85	
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83	
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85	
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84	
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84	
2011	2 682	843	233	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84	
2012	2 690	852	235	107	182	248	143	70	116	75	127	93	122	186	36	83	
2013	2 676	853	232	106	176	245	140	68	117	75	125	92	121	189	35	83	
2014	2 679	859	229	103	178	246	140	68	118	75	128	94	120	189	35	83	
2015	2 689	869	228	104	178	246	139	67	115	75	126	93	123	186	35	86	
2016	2 685	872	231	103	176	245	137	66	116	74	128	91	122	190	32	85	
2017	2 707	884	233	101	177	251	135	67	116	73	130	91	122	198	33	81	
2018	2 742	902	240	102	179	256	137	65	115	75	130	91	120	198	32	84	
2016 I	2 651	863	227	104	174	241	134	66	116	76	126	89	120	182	34	85	
2016 II	2 752	890	233	104	182	249	141	69	118	77	129	94	125	199	34	87	
2016 III	2 697	871	233	104	177	249	139	65	116	74	130	92	124	192	30	84	
2016 IV	2 639	864	231	101	172	241	133	62	114	71	125	88	121	187	32	82	
2017 I	2 655	864	230	99	175	245	131	65	114	72	127	88	118	193	35	83	
2017 II	2 769	892	240	102	186	256	139	70	118	76	132	94	126	205	34	83	
2017 III	2 714	885	234	103	179	251	133	67	116	75	131	90	122	199	32	80	
2017 IV	2 690	886	231	99	169	250	136	64	116	70	128	89	120	195	32	80	
2018 I	2 706	897	235	99	175	252	138	64	113	74	129	89	119	193	32	82	
2018 II	2 802	910	242	104	184	263	141	69	118	77	133	95	124	207	33	87	
2018 III	2 757	907	243	103	178	258	137	64	117	75	131	93	119	197	32	85	
2018 IV	2 702	893	240	102	178	251	132	63	112	73	127	89	118	196	31	82	
2019 I	2 704	901	232	99	170	252	134	62	113	73	130	91	118	197	32	85	
2019 II	2 808	926	244	106	179	263	138	66	120	75	136	93	123	204	34	88	

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district																
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala	Kesk-Suomi	Ei.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	
		1 000 henkilöä - persons																
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90		
1992	2 206	623	203	101	156	184	141	74	106	69	105	84	104	142	34	80		
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	67	96	62	95	78	97	128	32	74		
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	95	63	96	79	97	130	33	74		
1995	2 099	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73		
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72		
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	63	98	79	105	140	32	73		
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71		
1999	2 266	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75		
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74		
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74		
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	110	82	111	155	32	74		
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72		
2004	2 385	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75		
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	66	104	67	110	84	111	163	32	72		
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74		
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74		
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77		
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74		
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74	15	
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75	15	
2012	2 483	798	217	99	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75	15	
2013	2 457	796	212	98	162	222	128	63	108	65	112	85	114	170	31	74	15	
2014	2 447	796	207	96	161	222	126	62	108	68	115	86	113	170	29	74	16	
2015	2 437	800	205	95	162	220	124	60	104	67	112	85	115	167	30	76	16	
2016	2 448	808	209	93	163	219	123	60	105	64	114	84	116	172	29	76	16	
2017	2 473	816	213	92	164	225	122	59	106	65	116	84	113	180	29	73	16	
2018	2 540	839	224	96	166	233	125	60	106	68	118	87	114	184	28	76	15	
I	2 396	794	202	93	161	212	118	59	105	65	112	80	112	162	29	74	16	
II	2 477	813	210	93	168	221	123	64	106	66	114	85	117	176	30	76	16	
III	2 493	818	213	94	164	225	127	60	106	64	117	86	119	177	29	77	16	
IV	2 427	806	209	93	159	217	122	55	104	60	112	83	116	171	28	75	15	
2017	I	2 407	794	91	161	217	115	56	106	63	111	82	112	172	30	73	15	
II	2 494	817	214	91	167	228	124	61	106	67	119	87	114	184	28	73	16	
III	2 506	820	215	95	170	228	124	61	106	66	119	84	115	186	29	73	16	
IV	2 486	834	216	91	159	226	123	58	107	63	116	84	113	180	29	72	15	
2018	I	2 469	828	90	159	223	123	57	103	65	116	84	111	177	28	74	15	
II	2 573	840	226	98	168	238	125	62	107	68	120	90	116	190	29	78	16	
III	2 577	850	228	98	167	239	128	60	108	70	121	90	114	183	28	77	16	
IV	2 541	840	225	98	170	232	123	59	106	69	117	86	113	185	28	76	15	
2019	I	2 513	843	93	161	231	123	57	104	67	119	85	112	180	29	77	15	
II	2 593	859	228	97	169	239	127	61	110	66	124	88	117	185	31	79	15	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKIENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district															Lappi	Ahvenanmaa
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu			
Prosenttia - Per cent																		
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8		
1992	64,7	70,8	66,9	61,4	63,9	62,9	62,3	63,1	61,8	58,6	61,7	64,2	64,9	61,6	54,6	58,8		
1993	60,6	66,1	62,7	58,5	60,0	59,7	59,0	57,3	55,9	53,4	57,7	59,8	57,7	56,5	52,3	55,0		
1994	59,9	64,9	63,0	59,8	58,7	60,2	59,8	57,1	55,3	54,0	56,4	59,0	61,4	55,7	52,8	54,4		
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9		
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,7	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4		
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	58,8	55,5	54,7	57,3	61,3	65,8	59,4	51,2	54,4		
1998	64,1	70,8	67,8	62,8	63,1	64,8	61,0	58,1	56,6	56,8	58,8	63,2	65,6	60,1	55,1	53,6		
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	56,9	59,6	64,0	65,1	62,1	56,4	57,0		
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	67,0	63,3	54,6	57,2		
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8		
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	69,5	63,4	56,1	58,2		
2003	67,3	73,5	70,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	65,8	68,3	64,5	55,3	57,9		
2004	68,2	74,3	70,3	64,9	67,6	66,9	64,1	63,0	62,1	58,4	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1		
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1		
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	58,0	59,9		
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3	66,1	69,6	72,4	67,2	59,3	59,9		
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	64,7	60,9	65,6	70,0	73,6	67,7	61,9	62,3		
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	62,2	58,9	64,2	67,5	70,7	65,0	62,2	60,5		
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	69,9	64,1	61,8	60,7	78,0	
2011	68,6	73,9	68,5	67,8	66,9	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	70,4	65,4	63,5	61,9	78,5	
2012	69,0	73,7	69,7	67,8	68,7	68,5	65,9	65,2	65,4	60,9	63,9	69,3	72,0	64,9	61,3	62,1	80,7	
2013	68,5	73,0	68,2	68,0	66,8	67,8	63,9	65,8	67,1	60,9	63,8	69,3	72,6	65,8	60,8	62,4	78,7	
2014	68,3	72,6	67,0	67,2	66,9	67,7	63,6	65,2	67,2	63,3	64,7	70,9	71,1	65,3	58,3	62,5	81,7	
2015	68,1	72,3	66,7	68,0	67,9	66,9	63,3	64,6	65,6	63,0	63,0	70,2	72,8	64,1	60,2	65,0	81,8	
2016	68,7	72,8	67,7	67,9	68,9	66,4	63,1	64,8	67,0	60,6	64,8	70,2	74,1	65,8	62,7	65,3	81,8	
2017	69,6	72,9	69,1	67,7	70,6	68,2	63,9	65,1	68,0	62,7	66,3	71,5	73,3	69,0	63,7	63,9	83,0	
2018	71,7	74,3	72,5	71,3	72,2	70,6	67,0	66,9	68,7	66,6	68,7	73,2	74,3	70,4	64,5	67,7	81,7	
2016 I	67,1	71,7	65,6	67,8	67,6	64,5	60,8	63,4	66,7	61,3	63,9	67,0	71,2	61,6	62,6	64,2	82,9	
2016 II	69,5	73,6	68,2	67,6	70,7	67,0	62,7	68,6	67,4	61,9	64,6	71,2	74,9	67,7	64,9	65,4	83,0	
2016 III	70,1	73,7	69,5	68,4	69,5	68,4	65,7	66,2	67,5	61,2	66,5	72,3	76,6	68,2	62,4	66,4	82,7	
2016 IV	68,1	72,2	67,7	68,0	67,7	65,7	63,4	61,0	66,4	58,2	64,3	70,5	73,5	65,6	60,9	65,0	78,5	
2017 I	67,7	71,2	67,9	66,6	68,8	65,9	60,5	61,4	68,0	60,4	63,4	69,2	71,6	65,7	64,4	63,7	81,8	
2017 II	70,2	73,1	69,3	66,8	70,9	68,9	64,9	67,2	67,8	64,2	68,1	73,8	73,4	70,6	62,0	64,2	83,3	
2017 III	70,6	73,2	69,7	70,3	73,4	69,7	65,1	68,0	68,0	64,1	67,6	71,2	74,2	71,3	63,7	63,7	85,6	
2017 IV	70,0	74,2	69,4	67,3	69,3	68,4	65,1	63,9	68,4	62,0	66,1	72,0	74,0	68,6	64,6	63,9	81,1	
2018 I	69,7	73,5	70,0	67,0	69,4	67,6	65,1	64,1	66,8	63,5	66,7	71,9	71,9	68,5	62,6	66,1	77,6	
2018 II	72,6	74,7	72,9	72,8	73,1	72,3	66,9	68,8	69,3	67,0	69,3	76,9	76,4	72,2	66,2	70,1	85,6	
2018 III	72,7	75,0	73,0	73,0	72,5	72,3	69,1	69,7	69,3	68,7	69,6	77,7	74,7	70,2	64,3	67,6	84,0	
2018 IV	71,7	74,2	73,2	72,6	73,8	70,0	66,9	66,7	68,5	67,3	66,8	74,4	74,1	70,8	64,7	67,2	79,9	
2019 I	71,0	74,3	71,5	69,2	70,3	69,9	66,6	64,7	67,2	65,5	68,5	73,4	73,5	69,7	66,5	68,6	77,9	
2019 II	73,3	75,4	74,6	72,3	73,6	72,4	69,3	70,3	71,6	66,2	71,2	75,9	76,0	71,3	70,1	71,3	82,9	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjo-Karjal
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760
2015	12 000	2 400	1 200	2 000	2 800	1 600	910	1 500	690
2016	13 400	2 800	1 400	2 100	3 500	1 500	1 000	1 600	840
2017	13 600	3 800	1 800	2 500	4 800	1 600	1 100	1 900	870
2018	17 000	4 800	2 000	3 200	5 300	2 000	1 200	2 400	1 100
2014	I 15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
	II 9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
	III 10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
	IV 9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015	I 15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
	II 11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760
	III 10 700	1 900	830	1 400	2 500	1 300	630	1 400	620
	IV 10 000	1 800	1 000	1 500	2 200	1 100	540	1 300	490
2016	I 16 000	3 700	2 100	2 900	4 300	2 400	1 300	2 000	1 500
	II 13 500	2 700	1 200	2 000	3 300	1 300	1 200	1 600	760
	III 13 100	2 400	1 000	1 800	3 400	1 200	780	1 600	550
	IV 11 100	2 400	1 100	1 600	3 000	1 100	790	1 300	590
2017	I 15 700	5 100	2 500	3 300	6 300	2 300	1 800	2 100	1 100
	II 12 500	3 700	1 500	2 400	4 500	1 400	910	1 800	830
	III 13 500	3 200	1 800	2 300	4 200	1 400	710	1 800	760
	IV 12 600	3 100	1 500	2 000	4 200	1 300	840	1 800	740
2018	I 20 300	6 300	3 000	4 200	7 400	2 900	1 800	3 000	1 300
	II 16 300	4 700	1 900	3 300	5 400	1 800	1 100	2 300	1 100
	III 16 400	4 300	1 500	2 700	4 400	1 800	1 000	2 200	860
	IV 15 100	3 800	1 400	2 500	3 900	1 700	950	2 000	920
2019	I 25 600	6 600	2 900	5 300	7 900	3 000	2 700	4 200	2 300
	II 18 300	5 000	1 700	3 600	5 400	2 000	1 300	3 100	1 000

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen
Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - <i>Administrative district</i>								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - <i>Whole country</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600
2015	1 200	1 400	1 500	2 300	430	1 500	240	2 400	36 100
2016	1 400	1 400	1 400	2 400	470	1 600	250	2 200	39 200
2017	1 500	1 500	1 700	2 900	470	2 000	250	2 100	44 400
2018	2 100	2 000	2 200	3 400	650	2 200	310	2 300	54 100
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400
2014 III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
2014 IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015 I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
2015 II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700
2015 III	1 000	720	890	1 700	440	1 500	190	1 700	29 600
2015 IV	950	1 200	820	1 600	380	1 100	190	1 600	27 600
2016 I	1 700	2 500	2 600	3 200	670	1 900	400	2 900	51 900
2016 II	1 400	1 000	1 200	2 400	500	1 400	280	2 100	37 700
2016 III	1 200	750	910	2 000	360	1 800	160	2 100	35 000
2016 IV	1 200	1 300	910	2 000	350	1 400	160	2 000	32 100
2017 I	1 800	2 600	3 200	3 500	490	2 300	390	2 900	57 500
2017 II	1 400	1 200	1 300	3 100	410	1 700	240	2 100	41 000
2017 III	1 400	980	1 200	2 700	530	2 500	180	1 700	40 600
2017 IV	1 400	1 300	1 200	2 400	460	1 700	200	1 800	38 600
2018 I	2 700	3 000	3 700	4 200	790	2 300	510	3 000	70 400
2018 II	1 900	1 800	1 800	3 400	610	2 000	330	2 400	52 100
2018 III	1 800	1 300	1 700	3 100	600	2 700	210	1 800	48 400
2018 IV	1 700	1 800	1 700	3 000	620	1 800	210	2 200	45 300
2019 I	3 800	4 000	4 300	5 800	1 100	2 500	570	4 300	86 800
2019 II	2 400	2 200	1 800	4 200	800	2 200	340	2 200	57 500

30. TYÖTÖMYYSASTEET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district									
	Koko maa Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Savo	Etelä-Savo	Etelä-Pohjanmaa
Prosenttia - Per cent										
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,1
1992	16,3	10,6	10,8	12,9	13,5	13,4	12,8	12,7	12,4	19,5
1993	16,6	13,9	15,0	17,4	18,3	17,2	17,7	17,6	17,6	16,8
1994	16,4	13,0	15,0	17,4	18,3	17,2	17,7	17,6	17,6	16,8
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	20,0	15,1
1996	14,6	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	18,9
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	12,9	13,8	12,4	13,8	17,4	14,6
1998	10,4	6,4	8,1	12,5	10,8	10,2	13,3	13,6	15,1	11,3
1999	10,2	6,4	8,1	12,5	10,8	10,2	13,3	13,6	15,1	11,3
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	10,4
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	9,1
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	7,7
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	9,4	12,0	9,9
2004	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,2	10,1	10,7	7,1
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,2	10,1	10,7	7,1
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,3
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	8,2
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	8,2	5,1
2009	8,2	6,2	7,3	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	8,2
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	9,9
2011	7,8	5,8	7,9	6,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	9,6
2012	7,7	6,3	7,7	7,7	7,5	9,2	7,3	9,1	8,2	7,0
2013	8,2	6,7	8,9	7,7	7,5	9,4	8,8	10,8	8,1	7,6
2014	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	10,4	7,9
2015	9,4	8,0	10,2	9,1	8,9	10,7	11,1	9,6	10,7	8,9
2016	8,8	7,4	9,6	9,5	7,5	10,8	10,3	10,1	9,3	7,8
2017	8,6	7,7	9,7	8,7	7,3	10,5	9,8	11,2	11,8	7,2
2018	7,4	6,9	8,9	6,0	7,0	9,0	8,7	8,6	8,9	4,4
2015 I	9,7	8,3	10,3	9,9	9,2	11,4	11,3	8,9	12,3	9,3
2015 II	10,7	9,2	11,1	12,3	9,9	11,7	12,3	9,7	13,9	11,7
2015 III	8,4	7,4	8,9	9,9	8,9	8,9	9,9	9,4	7,2	9,3
2015 IV	8,7	7,2	10,3	7,0	8,7	10,9	11,6	10,4	9,3	8,9
2016 I	9,6	8,0	10,8	10,1	7,1	12,0	11,8	9,9	14,8	11,2
2016 II	10,0	8,7	9,9	10,6	8,1	11,4	12,5	11,8	14,4	11,8
2016 III	7,6	6,0	8,4	9,7	7,1	9,8	8,6	7,9	10,9	6,4
2016 IV	8,0	6,8	9,5	7,7	7,5	9,9	8,3	10,7	15,1	4,1
2017 I	9,3	8,2	9,2	7,8	8,0	11,6	11,8	14,0	7,1	7,7
2017 II	9,9	8,4	10,8	11,4	10,0	11,2	10,8	12,9	12,2	10,3
2017 III	7,7	7,3	7,8	7,8	5,3	9,1	7,2	8,5	12,7	7,6
2017 IV	7,6	6,9	6,8	7,7	5,6	9,9	9,4	9,3	9,9	6,0
2018 I	8,8	7,7	8,4	9,2	8,8	11,4	10,3	10,9	9,3	6,3
2018 II	6,5	6,3	6,4	5,7	6,4	7,7	16,7	9,7	16,6	9,4
2018 III	6,5	6,3	6,4	5,7	6,4	7,7	16,7	9,7	16,6	9,4
2018 IV	6,0	6,0	6,3	4,5	4,6	7,5	6,8	7,1	5,7	3,4
2019 I	7,1	6,5	5,7	6,4	5,4	8,1	8,5	6,0	8,2	8,2
2019 II	7,7	7,2	6,4	9,0	5,7	9,1	8,0	6,8	11,8	5,9

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2015	93 800	30 100	14 300	25 200	36 900	22 400	9 800	15 800	12 400
2016	95 800	29 700	14 300	23 900	37 500	22 200	9 400	15 200	12 600
2017	84 700	25 400	11 900	21 600	30 000	20 000	8 200	13 500	11 900
2018	74 000	21 400	9 700	18 900	23 200	16 700	6 800	11 700	10 100
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400
2015 III	97 900	30 600	14 100	25 000	37 000	22 000	9 600	15 700	12 400
2015 IV	93 800	30 100	14 400	25 100	37 300	23 100	10 000	15 900	12 300
2016 I	96 400	30 500	14 800	25 300	38 200	23 500	10 100	16 300	12 900
2016 II	96 000	29 500	13 800	23 500	37 200	21 800	9 300	15 100	12 600
2016 III	98 900	30 200	13 900	23 500	38 000	21 400	9 200	14 700	12 500
2016 IV	91 800	28 800	14 800	23 300	36 600	22 200	9 100	14 600	12 300
2017 I	89 600	27 700	13 600	23 400	33 700	22 200	9 300	14 800	12 700
2017 II	85 700	25 400	11 900	21 700	29 400	19 800	8 200	13 600	12 200
2017 III	85 600	25 300	11 400	21 000	29 400	19 000	7 600	13 100	11 600
2017 IV	78 100	23 400	10 800	20 300	27 300	18 800	7 600	12 600	10 900
2018 I	76 600	22 600	10 600	20 400	26 100	18 600	7 700	12 800	10 900
2018 II	74 600	21 300	9 400	19 000	23 100	16 700	6 800	11 500	10 300
2018 III	75 500	21 800	9 400	18 600	22 600	16 000	6 300	11 300	10 100
2018 IV	69 200	19 900	9 300	17 800	21 000	15 600	6 400	11 200	9 300
2019 I	70 200	20 000	9 600	18 200	22 700	15 900	6 700	11 500	9 300
2019 II	70 300	19 200	8 900	17 100	22 100	14 800	5 900	10 700	9 200

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700
2015	22 000	9 600	10 600	28 400	5 900	13 900	560	150	351 900
2016	21 100	9 200	11 200	27 400	5 100	13 300	540	160	348 800
2017	17 500	7 700	9 800	24 500	4 300	11 600	550	140	303 400
2018	15 000	6 300	7 900	20 100	3 700	9 800	540	110	255 900
2014 I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
2014 II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
2014 III	20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
2014 IV	21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015 I	22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
2015 II	21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700
2015 III	22 100	9 300	10 800	28 500	5 700	13 900	530	150	355 200
2015 IV	21 600	10 000	10 700	28 000	5 800	13 700	580	160	352 600
2016 I	22 000	10 100	11 400	28 500	5 700	13 700	570	170	360 000
2016 II	21 100	8 900	11 000	26 900	5 300	13 800	520	160	346 400
2016 III	21 100	8 900	11 600	27 400	4 800	13 300	530	160	350 100
2016 IV	20 400	9 000	10 900	26 700	4 700	12 600	530	160	338 500
2017 I	19 700	8 800	10 800	26 700	4 700	12 400	590	150	330 800
2017 II	17 600	7 400	9 800	25 200	4 400	12 200	540	140	305 300
2017 III	16 700	7 400	9 900	23 800	4 000	11 300	530	150	297 800
2017 IV	16 200	7 200	8 600	22 400	4 200	10 600	560	120	279 800
2018 I	16 200	7 200	8 600	22 000	4 300	10 300	600	120	275 400
2018 II	15 000	6 000	8 000	20 200	3 700	10 200	530	100	256 300
2018 III	14 600	6 000	7 900	19 500	3 400	9 500	520	90	253 100
2018 IV	14 200	6 100	7 000	18 600	3 400	9 000	500	110	238 700
2019 I	14 700	6 400	7 400	19 200	3 600	9 000	560	120	245 200
2019 II	14 100	5 600	7 200	18 500	3 300	9 200	500	100	236 800

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district															Ulkomaat	
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	
	Viikko - Weeks																	
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13		
1992	22	24	23	26	23	23	23	22	21	20	24	21	22	20	19	20		
1993	30	33	31	32	32	31	31	30	28	25	32	28	29	28	26	26		
1994	39	44	40	40	44	40	40	38	34	30	42	37	39	34	27	29		
1995	45	51	45	46	51	45	47	45	38	36	50	41	44	39	29	32		
1996	48	54	47	48	55	49	50	48	43	41	53	41	48	42	32	36		
1997	51	57	50	50	62	53	52	49	46	45	57	38	52	44	36	41		
1998	52	59	51	51	65	53	53	50	45	48	59	37	54	46	36	43		
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
2000	51	56	53	52	64	51	52	50	41	50	59	35	52	44	37	44		
2001	51	55	50	53	64	51	54	52	42	49	58	35	51	44	38	44		
2002	50	53	47	52	63	51	51	52	41	49	56	34	50	43	37	44		
2003	47	50	45	48	60	49	50	47	39	47	54	33	46	42	35	38		
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	52	33	45	41	34	34		
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34	79	
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	32	43	36	34	32	87	
2008	40	42	37	47	46	44	42	40	34	40	45	31	38	34	31	29	68	
2009	32	32	29	37	37	35	34	35	30	35	38	26	28	30	26	25	50	
2010	36	35	34 ¹	38	41	40	37	37	34	35	42	31	31	33	27	28	26 ¹	
2011	40	39	40	42	47	46	41	41	39	38	47	33	36	36	30	32	72	
2012	43	42	43	47	48	49	45	43	44	42	51	34	39	38	34	36	28	
2013 ⁴	45	42	42	48	48	54	46	45	45	45	52	34	40	40	35	39	29	
2014	48	48	45	50	52	55	48	47	47	46	56	35	42	43	39	45	29	
2015	52	55	50	53	56	53	51	50	49	47	61	37	44	47	43	46	30	
2016	57	64	55	51	61	58	55	54	55	52	66	39	46	51	47	49	28	
2017	58	64	58	52	62	57	56	53	58	57	60	40	50	53	45	49	29	
2018	54	59	56	46	61	50	51	50	57	58	50	34	48	52	43	44	33	
2016 I	55	61	53	51	58	55	52	53	50	49	63	37	44	50	45	49	28	
2016 II	57	64	54	53	62	58	56	56	55	51	67	40	46	52	47	48	30	
2016 III	58	64	55	52	62	59	57	55	57	53	68	40	46	51	50	50	31	
2016 IV	58	65	56	47	61	59	56	53	57	54	68	38	46	51	45	50	28	
2017 I	58	65	58	51	61	60	56	53	57	55	65	40	49	52	44	50	27	
2017 II	59	64	59	53	63	59	59	55	59	57	62	42	51	53	45	48	30	
2017 III	58	63	58	53	62	56	57	55	59	59	57	40	50	54	47	49	31	
2017 IV	56	62	59	51	61	55	54	51	57	59	53	37	51	53	44	48	29	
2018 I	55	60	58	50	61	54	53	50	56	59	51	35	50	53	43	47	30	
2018 II	55	59	56	48	62	53	53	51	59	59	51	35	48	45	44	45	34	
2018 III	53	58	54	45	61	48	51	51	58	59	50	35	47	52	45	45	34	
2018 IV	52	59	54	41	60	45	47	48	56	56	49	32	48	51	41	41	33	
2019 I	50	57	51	41	57	42	45	42	55	51	48	30	44	48	38	39	33	
2019 II	50	56	50	42	56	42	45	45	58	49	49	31	45	48	44	37	38	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasket. - From 2006 including individually laid off.

4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto. - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

33. YLI VUODEN TYÖTÖNÄ OLLIEN TYÖHAKILOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTÖISTÄ, ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Ulkomaat		
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu		Lappi	Ahvenanmaa
		Prosenttia - Percent																
1991	2	1	3	5	3	3	3	3	3	2	4	2	3	2	1	1		
1992	8	10	9	11	9	9	9	7	6	4	9	6	7	6	4	4		
1993	18	22	18	19	20	19	18	17	14	11	19	16	17	14	11	12		
1994	27	32	27	28	32	28	28	26	21	17	30	26	27	22	14	16		
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	24	24	34	28	29	25	16	20		
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	33	25	29	26	20	23		
1997	30	35	29	31	37	31	30	29	26	28	33	21	30	26	23	27		
1998	30	35	29	31	37	30	30	28	26	28	33	20	30	26	22	26		
1999	28	32	29	28	35	27	27	27	23	28	31	19	26	24	21	26		
2000	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	31	19	26	23	20	25		
2001	27	30	26	29	34	28	30	27	23	26	30	18	26	23	22	24		
2002	26	29	25	28	32	27	28	26	21	26	28	17	25	22	21	20		
2003	25	28	23	26	31	27	27	23	21	26	27	18	23	22	19	18		
2004	25	29	23	26	31	27	27	23	21	26	27	17	23	22	20	19		
2005	26	30	26	28	30	28	28	23	21	27	27	18	24	23	20	19		
2006 ²	26	29	25	28	28	28	28	24	21	26	28	19	25	22	21	20	28	
2007	24	27	22	28	27	26	26	24	21	23	26	18	23	18	20	18	28	
2008	21	23	19	25	24	23	24	21	19	21	24	16	19	15	17	15	18	
2009	16	15	14	18	18	17	17	16	15	17	19	12	12	15	13	12	15	
2010	20	20	20 ¹	20	23	24	21	20	21	19	23	17	16	19	15	15	11 ¹	
2011	23	23	24	24	27	27	24	23	24	22	27	17	20	20	17	18	11	
2012	24	24	24	27	26	27	26	24	26	24	28	17	21	21	19	20	10	
2013 ³	25	24	23	27	27	32	26	25	26	27	28	17	21	22	22	22	11	
2014	28	29	26	28	30	32	27	26	27	26	31	18	22	24	23	19	14	
2015	31	36	30	30	33	31	31	29	27	28	34	19	24	28	27	27	26	
2016	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	33	
2017	35	39	34	31	36	37	34	30	34	35	33	22	29	31	27	14	36	
2018	30	33	31	27	33	31	29	27	31	33	25	16	25	29	24	17	34	
2016 I	34	40	33	31	35	34	32	32	29	30	38	19	25	30	29	29	13	
2016 II	36	42	34	32	38	38	34	34	32	32	40	22	27	32	31	30	15	
2016 III	36	41	34	32	38	39	35	34	34	33	40	23	27	31	32	31	15	
2016 IV	36	42	35	29	37	40	34	32	34	34	40	22	29	30	29	31	14	
2017 I	35	41	35	31	36	39	33	30	34	33	38	22	29	30	27	30	12	
2017 II	35	39	35	32	36	38	35	31	35	34	35	23	30	31	27	28	14	
2017 III	34	38	34	32	36	36	34	32	35	36	31	21	29	32	28	29	15	
2017 IV	33	36	34	31	35	35	33	29	33	36	28	20	30	31	25	29	14	
2018 I	31	34	33	30	35	33	31	27	31	35	25	17	27	30	24	27	14	
2018 II	31	33	31	28	34	33	31	28	32	34	26	16	26	30	24	24	26	
2018 III	29	32	29	25	33	29	29	28	32	32	25	16	24	28	26	23	18	
2018 IV	28	32	29	22	32	26	26	25	30	31	25	14	24	27	22	21	19	
2019 I	26	31	27	22	30	23	24	22	29	27	25	13	22	25	20	16	22	
2019 II	27	31	26	23	29	23	25	24	31	26	26	14	22	25	21	19	25	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Taulukoiden selityksiä

Käytetyt symbolit:

0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä

. Tieto on epälooginen esitettäväksi

.. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen

- Ei yhtään havaintoa

* Ennakkotieto

1. Yleistä

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöristysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

2. Tilastokeskuksen työvoima-tutkimuksen käsitteet

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaiseta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotoskseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastatteleamalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kukin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina ole-

vat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

Taulukko 17: Päättynneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättynneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kestoa, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työtömänä olleiden päättymättömien työttömyyskien kestosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto työvoimakoulutuksessa olevat, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu

ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työväilytilastossa käytetään ammattitehtäin laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovitua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työväilytilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summaksi. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuinkuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

Explanatory notes

Symbols used:

0,0 Magnitude less than half of unit employed

. Category not applicable

.. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy

– Magnitude nil

* Preliminary data

1. General

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Economic Affairs and Employment's original monthly figures appear in Employment Bulletin. The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

2. Definitions of the labour force survey of statistics finland

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33. Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all job-seekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from duration of unemployment up to the reference date in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, on labour market training, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950–1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Economic Affairs and Employment's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Economic Affairs and Employment, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa 1/2 liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 11/2 rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai sirpa.kukkala@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Painettu

ISSN 0787-510X

ISBN 978-952-327-465-5

Verkkojulkaisu

ISSN 1797-5085

ISBN 978-952-327-466-2

Paino: Grano Oy, Helsinki 2019

